

ความประเสริฐและฐานะอันสูงส่งของ “อะฮฺลุล
บัยตุ” ตามทัศนะของอะฮฺลุสสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ

[ไทย - Thai - تايلاندي]

อับดุลมุหฺสิน บิน หะมัด อัล-อับบาด อัล-บะดริ

แปลโดย : ตอฮา (เจริญ) อับดุลเลาะห์

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : islammore.com

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ فضل أهل البيت وعلو مكانتهم عند أهل السنة والجماعة ﴾

« باللغة التايلاندية »

عبد المحسن بن حمد العباد البدر

ترجمة: طه عبدالله

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: islammore.com

2011 - 1432

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

ความประเสริฐและฐานะอันสูงส่งของ “อะฮฺลุล บัยตุ” ตามทัศนะของอะฮฺลุสสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ

บทที่ 1 ใครคือ “อะฮฺลุล บัยตุ”?

ทัศนะที่ถูกต้องต่อความหมายของ “อะฮฺลุล บัยตุ” (วงศ์วานหรือครอบครัว) ของท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้นคือ บุคคลที่เศาะตะเกาะฮฺ (ชะกาต) เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา บรรดาภรรยา และลูกหลานของท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตลอดจนมุสลิมชายและหญิงที่มาจกสายสกุลของอับดุลมุฏฏะฮฺ อับดุลอะฮฺมัด ตรีภุชชิต ฮาซิม บุตรของ อับดุลมุฏฏะฮฺ

ท่านอิมาม หะซิม ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ญัมฮะเราะฮฺ อันساب อัล-อะหรับ” (ในหน้า 14) มีความว่า : “ฮัยบะฮฺ เป็นบุตรของฮาซิม ท่านก็คือ อับดุลมุฏฏะฮฺ ซึ่งเป็นเสาหลักสำคัญ และมีชื่อเสียงที่น่าเคารพนับถือ สำหรับฮาซิมนั้น ไม่มีผู้สืบสกุลเลยนอกจาก อับดุลมุฏฏะฮฺเท่านั้น”

สามารถที่ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับทายาทผู้สืบสกุลท่านอับดุลมุ
ฏฏาะลิบได้ในหนังสือ “ญัมฮะเราะฮฺ อันสาบ อัล-อะหรับ” ของท่านอิบ
นุหฺษัม (หน้าที่ 14-15) และในหนังสือ “อัต-ตบยีน ฟิ อันสาบ อัล-
กุเราะซีฮีน” ของท่าน อิบน์ กุดามะฮฺ (หน้า 76) และในหนังสือ
“มินฮาจญ์ อัล-สุนนะฮฺ” ของท่านอิบน์ ตัยมียะฮฺ (เล่มที่ 7 หน้าที่ 304-
305) และในหนังสือ “ฟัตหุลบารี” ของท่าน อิบน์ ญะญ์รฺ (เล่มที่ 7 หน้าที่
78-79)

และสิ่งที่บ่งชี้ถึงการที่วงศ์ตระกูลของบรรดาญาติพี่น้องของท่านน
บี คีอัลลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม เข้ามาอยู่ในวงศ์วานของท่านด้วยนั้นคือ
หะดีษที่ท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน
(หมายเลขหะดีษที่ 1072) จากอับดุลมุฏฏาะลิบ บุตร รอบีอะฮฺ บุตร อัล-
หะริษ บุตรอับดุลมุฏฏาะลิบ ระบุว่า

ตัวเขาและอัล-ฟิฏลฺ บุตรของอับบาส ได้ไปหาท่านเราะฮฺลุ
คีอัลลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ขอร้องให้ท่านแต่งตั้งเขาทั้งสองให้ทำหน้าที่
ในการเป็นผู้เก็บเศาะตะเกาะฮฺ (ชะกาต) (ชะกาต)
เพื่อจะได้มีส่วนได้รับจากทรัพย์สินที่เก็บมาจากเศาะตะเกาะฮฺ(ชะกาต)นั้น
ทั้งนี้เพื่อนำไปเป็นทุนในการแต่งงานของทั้งสอง ท่านเราะฮฺลุ
คีอัลลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม จึงได้กล่าวกับคนทั้งสองว่า :

«إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَنْبَغِي لِأَلِ مُحَمَّدٍ؛ إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاخُ النَّاسِ» [مسلم]

[1.75

“เศาะตะเกาะฮุนั้นไม่คู่ควรกับวงศัวานของมุหัมมัดเลยแม้แต่น้อย
อันที่จริงแล้วเศาะตะเกาะฮู (ชะกาต)
นั้นมันเป็นเหื่อโคลของผู้อื่นทั้งหลาย”

แล้วท่านเราะฮูล
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้จัดให้ทั้งสองคนทำนิกายู(แต่งงาน) และ
ะ ก า หนด เงิน เศาะ ตาก (ลิน ส อ ด)
แก่ทั้งสองจากส่วนที่ได้มาจากหนึ่งในห้า (อัล-คุมชฺ)
ที่กำหนดให้กับท่านเราะฮูลและวงศัวานของท่าน
ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ยึดมาได้จากเขลยศึกและที่อื่น ๆ

นักวิชาการบางท่าน เช่น ท่านอิมามอัช-ชาฟีอี
ท่านอิมามอะหฺมัด ได้รวมวงศัตระกูลของอัล-มุฏเฏาะลิบ
บุ ต ร ข อ ง อับ ดุ ล ม ะ น า ฟ
ไว้ในส่วนเดียวกันกับตระกูลของฮาซิมในการห้ามมิให้รับเศาะตะเกาะฮู
อันเนื่องมาจากพวกเขา มี ส่วน ร่ว ม อยู่ ด้วย
จึงต้องให้พวกเขาได้รับจากจำนวนหนึ่งในห้าส่วน (อัล-คุมชฺ)
ที่เป็นเช่นนี้เพราะมีหะดีษ ซึ่งท่านอิมามอัล-บุคอรีย
ได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหของท่าน (เลขที่ 3140) จาก ญับยรฺ บุตร มุฏอิม
ซึ่งในหะดีษนั้นมีความว่า : “การที่ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แบ่งบางส่วนให้แก่ตระกูลของฮาซิม
และ ส่วน ของ ตระ กู ล อัล -มุฏ เฏาะ ลิ บ

โดยมิได้ให้แก่พี่น้องของพวกเขาที่มาจากตระกูลของอับดุลมุซ และตระกูลของเนาฟีลนั้น เป็นเพราะตระกูลของฮาซิม และตระกูลอัล-มุฏฏาะละบีนนั้นเป็นตระกูลเดียวกัน”

ส่วนการที่บรรดาภรรยาของท่านนบี เราะฎียัลลอฮุอันฮุน เข้าไปรวมอยู่ในวงศ์วานของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น เพราะมีคำสั่งของอัลลอฮุ สุบหานะฮูวะตะอะลา ล่า ยืนยันเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ชัดเจนว่า :

﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتَيْنَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ وَأذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

﴿[الأحزاب: ٣٣، ٣٤]

“และพวกเธอจงอยู่ประจำในบ้านของพวกเธอ และอย่าได้ออกไปเพื่ออวดความงามของพวกเธออย่างกับการอวดความงามของยุคที่มลาย (ญาฮิลียะฮฺ) สมัยแรก และจงทำการละหมาด และชำระซะกาต และจงเชื่อฟังอัลลอฮุ และเราะสะอูลของพระองค์ แท้จริง อัลลอฮุทรงต้องการขจัดความสกปรกโสมนให้พ้นไปจากพวกเจ้า โอ้อับรรดา วงศ์วานของนบี

และทรงประสงค์ให้พวกเจ้าสะอาดบริสุทธิ์อย่างแท้จริง และพวกเธอจงกล่าวรำลึกถึงสิ่งที่ถูกนำมาอ่านภายในบ้านของพวกเธอ จากบรรดาอายาตของอัลลอฮฺ (อัลกุรอาน) และหิกมะฮฺ (สุนนะฮฺ) แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง” (อัล-อะหฺซาบ 33-34)

แ ต่ จ ริ ง แ ล้ ว
อายะฮฺนี้ระบุไว้ชัดเจนว่าบรรดาภรรยาของท่านเราะสูลนั้น
รวมอยู่ในวงศํวานของท่านเราะสูล คืออัลลิลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม
ด้วยอย่างแน่นอน เพราะความหมายของอายะฮฺก่อนและหลัง
เป็น คำ รั ส เ กี่ ย ว กั บ พ ว ก น ำ ง โ ด ย ต ร ง
อายะฮฺดังกล่าวนี้ไม่ขัดแย้งกับหะดีษที่บันทึกอยู่ในเศาะฮี้หฺมุสลิม
(หะดีษเลขที่ 2424) รายงานจาก ท่านหญิง อาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺอันฮฺยา
ที่กล่าวว่า : “ท่านนบี คืออัลลิลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม
ไ ต้ อ อ ก ม ำ น อ ก บ ำ น ใน ต อ น เ ช้ ำ
และท่านได้ห่มผ้าคลุมตัวสีดำมีลวดลายเป็นรูปของขบวนอูฐ
ซึ่งทอมาจากขนสัตว์ ขณะนั้นอัล-หะสัน บุตรท่านอะลียุได้มาหาท่านนบี
ท่านก็ให้อัล-หะสันเข้ามาอยู่กับท่าน ต่อมาท่านอัล-
หุสَيْنุได้มาหาท่านนบี ท่านก็ให้เข้ามาอยู่กับท่าน
หลังจากนั้นท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ก็ได้มาหาท่าน
ท่านก็เรียกให้นางเข้ามาอยู่กับท่าน และต่อมาท่านอะลียุก็ตามมา

โดยมิได้รวมถึงเครือญาติใกล้ชิดคนอื่น ๆ ด้วย ในความเป็นจริงแล้ว
เป็นเพียงการบ่งบอกให้รู้ว่า
บรรดาท่านเหล่านั้นเป็นเครือญาติที่ใกล้ชิดของท่านที่พิเศษกว่า

เปรียบเทียบความคล้ายคลึงของความหมายในอายะฮ์นี้ที่ระบุ
ว่า บรรดาภรรยาของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น
เข้ารวมอยู่ในวงศวานของท่านนบี ด้วย
และความหมายหะดีษของท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮฺ
ที่ได้นำมาข้างต้นระบุว่า ท่านอะลีเย ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ท่านอัล-หะสัน
ท่าน อัล-หุสَيْنฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม
ก็เข้ารวมอยู่ในวงศวานของท่านนบี ด้วย
เสมือนกับความคล้ายคลึงที่ปรากฏในพระดำรัสของอัลลอฮุ
สุบหานะฮฺวะตะอะลา ที่ว่า :

﴿...لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ...﴾ [التوبة: 108]

“... แน่นอน มัสญิดที่ถูกสถาปนาขึ้นมาจากการตักวา
(การยำเกรงต่ออัลลอฮ์) ตั้งแต่วันแรกนั้น...” (อัต-เตาบะฮฺ : 108)

ตามความหมายของอายะฮ์นี้
มัสญิดที่ว่า หมายถึง มัสญิดกุบรอฮ์
แต่ตามความหมายที่ปรากฏในหะดีษซึ่งท่านอิมามมุสลิม
ได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน (หะดีษเลขที่ 1398)

กลับบ่งบอกว่าความหมายของมัสดนิตที่ถูกสถาปนาขึ้นมาจากการกล่าวเกรง(ตักวา)นั้น คือมัสดนิตของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม (แน่นอนว่าทั้งสองมัสดนิตนี้ล้วนเป็นมัสดนิตที่ถูกสถาปนาขึ้นด้วยความตักวาทั้งสิ้น - บรรณาริการ)

ท่านเชค อิบน์ ดัยมียะฮฺ เราะอะหิมะฮฺ ลอฮฺ เป็นผู้ระบุตัวอย่างการเปรียบเทียบความคล้ายคลึงนี้ไว้ในเอกสารที่มีชื่อว่า

“ฟัฎลฺ อะฮฺลุลิลบัยติ วะฮฺญุกุฮุม”

(ความประเสริฐของวงศ์วานของท่านเราะฮฺลุลและสิทธิของบรรดาท่านเหล่านั้น) (ในหน้าที่ 20-21)

และบรรดาภรรยาของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็เข้าอยู่ภายใต้ถ้อยคำที่ว่า “อัล-ฮาล” (วงศ์วาน) นี้ด้วยตามคำกล่าวของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า “แท้จริงอัชเศาะตะเกาะฮฺ(ชะกาต) นั้น ไม่เป็นที่อนุมัติแก่ผู้ห่มมัตและวงศ์วานของมุหัมมัด”

สิ่งที่ขัดแย้งในประเด็นดังกล่าวก็คือ บรรดาภรรยาของท่านเราะฮฺลุล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น จะได้รับเพียงหนึ่งในห้าส่วน(อัล-คุมฮฺ) เท่านั้น (พวกนางไม่ได้รับจากส่วนที่เป็นชะกาต) ซึ่ง “เป็นส่วนที่ถูกกำหนดไว้จากทรัพย์สิน” และเช่นเดียวกันนั้น ยังมีหะดีษที่ท่านอิบนุ อับี ฮัยบะฮฺ ได้บันทึกไว้ใน “มุศ็อนนัฟ” ของท่าน (เล่มที่ 3 หน้าที่ 214) ด้วยสายรายงานที่ถูกต้องจากท่านอิบนุ อับี

มุลัยกะฮุ ว่า : “ท่าน คอลิด บุตรท่านสะอีด ได้ส่งวัวตัวหนึ่งซึ่งเป็นวัวเศาะดะเกาะฮุ (ชะกาต) ไป ให้ แก่ ท่าน ห นึ่ง อ า อี ชะ ฮุ แล้วท่านหญิงอาอิชะฮุก็ได้ส่งวัวตัวนั้นกลับคืนมาพร้อมกับกล่าวว่า “แท้จริง พวกเราเป็นวงศ์วาน(อาล) ของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งเศาะดะเกาะฮุ นั้น ไม่เป็นที่อนุมัติแก่พวกเรา”

และอีกส่วนหนึ่งที่ท่าน อิบnulก็อยยิม ได้นำมาระบุไว้ในหนังสือของท่านชื่อ “ญะลาอุลอัฟฮาม” (หน้าที่ 131-133) เพื่อเป็นการสนับสนุนผู้ที่กล่าวว่า “บรรดาภรรยาของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น ร่วมอยู่ในวงศ์วานของท่านด้วย” นั้น ดังคำพูดของท่านอิบnulก็อยยิม ที่ว่า

“พ ว ก เ ข า เ หล่ า นั้ น มี ค ว า ม เ ห็ น ว ่า ที่จริงแล้วบรรดาภรรยาก็รวมอยู่ในคำว่าวงศ์วานด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาภรรยาของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็เช่นเดียวกัน เป็นการเปรียบเทียบเสมือนบุคคลในสายสกุลเดียวกัน เนื่องจากบรรดาท่านเหล่านั้นมีความผูกพันกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในฐานะเป็นภรรยา มิใช่เป็นผู้ที่ถูกกั้นมาลอยๆ โดยมีได้มีสิ่งใดผูกพันกัน

และบรรดานางเหล่านั้นก็เป็นที่ต้องห้ามในการแต่งงานกับชายอื่นทั้งหมด
ทั้งในขณะที่ท่านนบี ยัง มีชีวิตอยู่
และหลังจากที่ท่านนบี ได้เสียชีวิตไปแล้วก็ตาม
เพราะบรรดานางเหล่านั้นล้วนเป็นภรรยาของท่านนบี
คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะสลัม ทั้งในโลกดุนยาและทั้งโลกอาคิเราะฮ์ด้วย
ดังนั้น ด้วยสาเหตุที่ท่านเหล่านั้นมีความผูกพันอยู่กับท่านนบี
คือ ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ย ฮิว ะ ส ล ล ม นั้นเอง
จึงทำให้อยู่ในฐานะเดียวกันแจกเช่นว่าเป็นเชื้อสายเดียวกัน

“นอกจากนี้ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะสลัม
ยังได้กำหนดให้มีการขอพรสคูตีให้แก่บรรดาภรรยาของท่านด้วย ดังนั้น
จึงมีทัศนะที่ถูกต้อง - เป็นความเห็นของท่านอิมามอะหมัด
เราะอะหิมะฮ์ ฮุ ล ล อ ฮุ - ว่า
เศาะตะเกาะฮ์ไม่เป็นที่อนุมัติ(ต้องห้าม)แก่บรรดาท่านเหล่านั้น
เนื่องจากเศาะตะเกาะฮ์นั้นเป็นเห็ือโคลของผู้นั้นทั้งหลาย และแท้จริง
อ ล ล อ ฮุ สُبْหَانَ ٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ ٱلَّذِى ٱلْحَمْدُ لَئِنْ شَاءَ ٱللَّهُ لَأَرْسِلَنَّ
ทรงคุ้มครองรักษาเกียรติอันสูงส่งจากสิ่งดังกล่าว

“มันช่างเป็นเรื่องน่าแปลกที่บรรดาภรรยาของท่านเราะฮ์ฮุลเข้าไฝ
นวกอยู่ในคำพูดของท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะสลัม ที่กล่าวว่า “โอ้
อ ล ล อ ฮุ
ขอพระองค์ทรงบันดาลให้สิ่งยังชีพของวงศ์วานมุหัมมัดเป็นอาหารด้วยเถิ

ด” และในคำพูดของท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะเบียฎัลลอฮฺอันฮาที่ว่า :
“วงศ์วานของท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ไม่เคยได้กินขนมปังที่ทำมาจากแป้งข้าวสาลีจนอิ่มเลย”
และในคำกล่าวของผู้ที่ทำการละหมาดที่ว่า : “อ้อ อัลลอฮฺ
ของพระองค์ได้ทรงประทานพรแก่ท่านนบี มุฮัมมัด
และวงศ์วานของมุฮัมมัด ด้วยเถิด ”
แต่พอมาในเรื่องของเศาะตะเกาะฮฺลูกลับบอก
ว่า “บรรดาภรรยาของท่านนบีไม่ได้รวมอยู่ในคำพูดของท่านนบี”
ตามที่ท่านนบีได้กล่าวไว้มีความว่า “เศาะตะเกาะฮฺ (ชะกาต)
ไม่เป็นที่อนุมัติแก่มุฮัมมัด และวงศ์วานของมุฮัมมัด”
ทั้งๆที่เศาะตะเกาะฮฺนั้นเป็นเหงื่อไคลของผู้คน
ซึ่งบรรดาภรรยาของท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความคุ้มครองและให้ห่างไกลจากสิ่งนั้นมี
ชัหรือ ?

“ถ้ามีผู้กล่าวว่า หากเศาะตะเกาะฮฺเป็นที่ต้องห้าม (หะรอหม)
แก่บรรดาภรรยาของท่านเราะฮูล แล้วแน่นอน
มันก็ต้องถูกห้ามแก่ผู้ที่เป็น “มะวะลียฺ” ของคนเหล่านั้นด้วย
(ทาสที่ได้รับการปลดปล่อยแล้วใช้ชีวิตอยู่กับผู้ที่มีพระคุณที่ทำให้พวกเขา
หลุดพ้นจากภาวะเป็นทาส)
เหมือนกับที่ตระกูลฮาซิมถูกห้ามมิให้รับเศาะตะเกาะฮฺ และ “มะวะลียฺ”

ของ พวกเขา ก็ ถูก ห้าม มิ ให้ ใ้ ด้ รับ ด้วย เช่น กัน
ซึ่งเรื่องนี้ มีปรากฏอยู่ในหะดีษเศาะฮีหว่า : “มีผู้นำเนื้อ(วัว)
มา เศาะ ตะ เกาะ ฮู ให้ แก่ บะ รี่ เราะ ฮู
แล้วนางก็รับประทานเนื้อวัวเศาะตะเกาะฮูนั้น และท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็มีได้ห้าม ทั้งๆ ที่นาง(บะรีเราะฮู)
เป็นบุคคลที่ถูกปลดปล่อย และอยู่ภายใต้การดูแลของท่านหญิงอาอิชะฮู
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา มีผู้กล่าวว่า นี่แหละคือข้อสงสัยของผู้ที่บอกว่า
เศาะตะเกาะฮูนั้นเป็นสิ่งที่อนูมัตแก่บรรดาภรรยาของท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คำตอบสำหรับข้อสงสัยนี้คือ
ที่เศาะตะเกาะฮู (ท่าน) นั้น เป็นที่ ต้อง ห้าม (หะ รอม)
แก่บรรดาภรรยาของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น
มิใช่ มา จาก สิ่ง ที่ เป็น พื้น ฐาน เดิม แต่ จ ริ ง แล้ ว
การที่เศาะตะเกาะฮูเป็นที่ต้องห้าม(หะ รอม)สำหรับพวกนางนั้น
เพราะเป็นไปตามคำสั่งของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
โดยก่อนที่พวกนางจะมีความผูกพันกับท่านนบี นั้น
เศาะตะเกาะฮูเคยเป็นที่อนูมัต (หะ ลาล) แก่พวกนางมาก่อน

“ดังนั้น ภรรยาของท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
จึงเป็นเพียงส่วนย่อยที่เข้ามาอยู่ภายใต้การห้ามมิให้รับ
ซึ่งมิใช่เป็นที่ถูกห้ามรับมาตั้งแต่เดิมหรือที่เรียกว่า “อัล-อัศล”
และการห้ามรับของที่มีต่อ “เมอลา” ทาสผู้ถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระ

ก็เป็นเพียงส่วนย่อย “ฟอรูน” ที่เป็นไปตามผู้เป็นนาย มิใช่ถูกห้ำหั่นมาตั้งแต่ดั้งเดิม ในขณะที่การห้ามรับเศาะดะเกาะฮฺของตระกูลบนีฮาชิมนั้น นับเป็นสิ่งดั้งเดิม (อัล-อัสลุ) และ “มะวะลียฺ” ของพวกเขา(บ่าวที่ได้รับการปลดปล่อย) ก็ต้องเป็นไปตามเช่นนั้นด้วย แต่การห้ามมิให้รับเศาะดะเกาะฮฺสำหรับบรรดาภรรยาของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม นั้นเป็นไปตามคำสั่งของท่าน ฉะนั้น จึงไม่มีน้ำหนักใดๆ ที่ทำให้ “มะวะลียฺ” ต้องเป็นไปตามนั้นด้วย เพราะ “มะวะลียฺ” เป็นส่วนย่อยที่แตกแขนงออกมาจากส่วนย่อยอีกทีหนึ่ง ฉะนั้น จะนำไปเปรียบเทียบกันไม่ได้กับกรณีแรก

“พวกเขายังกล่าวเพิ่มเติมว่า : แท้จริง อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ทรงกล่าวไว้ว่า

﴿ يَنْسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ يُضَعَفُ لَهَا
 الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ... ﴾ [الأحزاب: 30]

“ โอ้อับรรดาภรรยาของผู้เป็นนบี ผู้ใดในหมู่พวกเธอกระทำความลามกอย่างชัดแจ้ง เธอผู้นั้นจะต้องถูกเพิ่มโทษเป็นเท่าทวีคูณถึงสองเท่า...” (อัลอะหซาบ 30)

และยังได้นำอายะฮฺเหล่านั้นมากล่าวต่อเรื่องจนถึงดำรัสของอัลลอฮฺ ตะอาลาที่ว่า

﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾

[الأحزاب: 34]

“และพวกเธอจงกล่าวรำลึกถึงสิ่งที่ถูกนำมาอ่านภายในบ้านของพวกเธอ จากบรรดาอายาตของอัลลอฮฺ (อัลกุรอาน) และหิกมะฮฺ (สุนนะฮฺ)” (อัล-อะหฺซาบ : 34)

และกล่าวว่า “ดังนั้น บรรดาเธอเหล่านั้นจึงเข้าร่วมอยู่ในวงศัวานนั้นด้วย เนื่องจากคำรัสทั้งหมดนี้เป็นสำนวนที่ระบุถึงพวกเธอทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น จึงไม่อนุญาตที่จะกันบรรดาเธอเหล่านั้นออกไปจากวงศัวานของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แม้แต่เพียงเล็กน้อยก็ตาม วัลลอฮุอะอูลัม” (จบการอ้าง)

และในจำนวนสิ่งชี้ให้เห็นว่าห้ามมิให้เศาะดะเกาะฮฺแก่ “มะ ว า ลี ยฺ” จาก บ นี ฮาซิมนั้นมีปรากฏในหะดีษซึ่งท่านอบูดาอูดได้บันทึกไว้ในสุนันของท่าน (หะดีษเลขที่ 1650) ท่านอັต-ติรมิซียฺ (เลขที่ 657) และท่านอัน-นะสาอียฺ (หะดีษเลขที่ 2611) ด้วยสายรายงานที่ถูกต้อง (เศาะฮี้หฺ) และข้อความหะดีษอยู่ในบันทึกท่านอบู ดาอูด จากท่าน อบู รอฟิอฺ มีความว่า : “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แต่งตั้งชายคนหนึ่งจากตระกูลมัคซุมไปทำหน้าที่เก็บเศาะดะเกาะฮฺ (ชะกาต) แล้วชายผู้นั้น ได้พูดกับอบู รอฟิอฺว่า “จงไปเป็นเพื่อนฉัน

แล้วท่านจะได้รับส่วนจากเศาะตะเกาะฮุนั้นด้วย” อับรูรอฟีอุกล่าวว่
“ฉันจะยังไม่ไปกับท่าน จนกว่าฉันจะไปถามท่านเราะฮูล
คีอ ล ล ล ล อ ฮู อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ม เสียก่อน” แล้วอับรู
รอฟีอุก็มาหาท่านเราะฮูลและได้ถามเรื่องนั้นกับท่าน ท่านเราะฮูล
คี อ ล ล ล ล อ ฮู อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ม ก ล ่า ว ว ่า
“ทาส(เมอลา)ของคนกลุ่มนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งจากพวกเขา แท้จริง
ตัว เร า นั้ น เ ศ าะ ต ะ เ ก าะ ฮู (ช ะ ก ่า ต)
ไม่เป็นที่อนุมัติ(หะลาล)สำหรับเรา”

บทที่ 2

สรุปประเด็นสำคัญเกี่ยวกับหลักการเชื่อมั่น (อะกีดะฮฺ) ของ อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ ที่มีต่อ “อะฮฺลุล บัยตฺ”

หลักเชื่อมั่นของอะฮฺลุสสุนนะฮฺนั้น จะอยู่กึ่งกลางระหว่างการเชื่อมั่นที่เลยเถิดจนออกนอกขอบเขตกับการเชื่อมั่นที่ขาดตกบกพร่องและไม่ถูกต้อง และเป็นทางสายกลางระหว่างการเชื่อที่สุดโต่งหรือการเหินห่างหมางเมิน ในประเด็นปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยึดมั่น และการศรัทธาทั้งหมด

ซึ่งในจำนวนหลักการตามแนวทางแห่งสายกลางเหล่านั้นก็คือ หลักเชื่อมั่นของ “อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ” ที่มีต่อวงศัวาน และครอบครัวของท่านเราะฮูล คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

แท้จริง กลุ่ม “อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ” รับเป็นมิตร(วะลาอฺ)กับผู้ที่เป็นมุสลิมทั้งชายและหญิงทุกคนที่มีเชื่อสายจากอัลดุลมุฏฏะอ์ลิบ รวมทั้งบรรดาภรรยาของท่านนบี คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ทั้งหมดด้วย พวกเขา รักทุกคนที่มาจากวงศัวานของท่านนบี คืออิลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และกล่าวคำสรรเสริญสดุดีแก่ท่าน อีกทั้งยังได้เทิดตำแหน่งของบรรดาท่านเหล่านั้นให้อยู่ในฐานะที่คู่ควรแล

ะเหมาะสมด้วยความเป็นธรรมชาติ มิใช่กระทำด้วยอารมณ์ใฝ่ต่ำ และมิใช่กระทำแบบการเดาสุ่ม ออกนอกกลุ่มนอกทาง

พวกเขา รู้จักดีถึงความประเสริฐของบุคคลที่อัลลอฮ์ได้ทรงรวมร
ะ ห ว ่ า ง ก ี ย ร ต ิ ย ศ ข อ ง ก า ร อี ม า น ศ ร ี ท ฐ า
และเกียรติยศทางเชื้อสายไว้ให้อยู่ในตัวของผู้นั้น **ดังนั้น**

ผู้ใดที่มาจากวงศ์วานของท่านเราะสุล คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และเป็นเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะสุล “อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ” ก็จะมีมอบความรักให้แก่บุคคลนั้น อันเนื่องมาจากความศรัทธา และความยำเกรง(ตักวา)ของเขา และเนื่องจากเขาเป็นมิตรสหาย เป็นเครือญาติที่ใกล้ชิดระหว่างเขากับท่านเราะสุล คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

สำหรับผู้ที่มาจากวงศ์วานที่มีได้เป็นเศาะหาบะฮ์ ซึ่งเป็นบุคคลที่เกิดไม่ทันและไม่ได้พบท่านเราะสุล คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แต่มีความศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์ คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และเราะสุลของพระองค์ จะไม่เรียกว่า “เศาะหาบะฮ์” แต่จะเรียกว่า “ตาบิอิน” อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ จะมอบความรัก ความเคารพแก่บุคคลเหล่านั้น เนื่องจากการศรัทธาและตักวา (เกรงกลัวอัลลอฮ์) และความเป็นญาติใกล้ชิดระหว่างเขากับท่านเราะสุล คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และพวกเขาเห็นว่าเกียรติยศที่เกิดจากเชื้อสายนั้นขึ้นอยู่กับเกียรติยศของ
ก า ร ศ ร ี ท ธ า
และผู้ใดที่อัลลอฮฺได้ทรงรวมสิ่งสองประการนั้น (หมายถึง
การศรัทธา และการเป็นญาติวงศ์วานของท่านเราะสูล) ไว้ให้แก่เขา
แ น น อ น
พระองค์อัลลอฮฺได้ทรงรวบรวมความดีทั้งสองอย่างไว้ให้แก่เขาแล้ว
ว

และถ้าผู้ใดมิได้รับเตาฟีก(การช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ)ที่นำไปสู่
การศรัทธาอีมานแล้ว แน่นอน เกียรติยศ และเชื้อสายวงศ์ตระกูล
ก็จะไม่ยังประโยชน์อันใดแก่เขาผู้นั้นเลย อัลลอฮฺได้ทรงกล่าวยืนยันไว้ว่า
:

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ [الحجرات: 13]

“แท้จริง ผู้ที่มีเกียรติที่สุดในกลุ่มพวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮฺ
คือผู้ที่ตักวา(กลัวเกรงอัลลอฮฺ) ยิ่งในกลุ่มพวกเจ้า” (อัล-หุญรอต : 13)

ท่านเราะสูล คืออลัลลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม
ไ ต ก ล ำ ว ใ ว ใ น ห ะ ตี ษ ต อ น ห นี ึ่ง
ซึ่งมีข้อความยาวที่ท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน
(เลขที่ 2699) จากท่านอนู สุรียเราะฮฺ เราะฮิยัลลอฮฺอันสุว่า

«وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ» [مسلم برقم ๒๖๙๙]

“ผู้ใดที่การกระทำของเขาทำให้เขาล่าช้าไป
เชือกสายของเขาก็จะไม่ทำให้เขาเร็วขึ้นได้เลย”

ท่านอัล-หาฟิซ อิบน์ เราะอะญิบ เราะอะหิมะฮ์ ลอฮอฮ์
ได้กล่าวไว้ในการอธิบายหะดีษนี้ในตำราของท่านที่มีชื่อว่า “ญามิอ
อัล-อุลุม วัลหิกัม” (หน้าที่ 308) มีความหมายว่า : การกระทำเท่านั้น
เป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เป็นบ่าวบรรลุสู่ระดับชั้นต่างๆ แห่งโลกอาคิเราะฮ์ได้
ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวไว้ว่า :

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ [الانعام: 132]

“และสำหรับแต่ละคนนั้น มีหลายระดับชั้นต่างกัน
เนื่องจากสิ่งที่เขาได้กระทำไว้...” (อัล-อันอาม : 132)

ด้ ึ่ง ัน น
ผู้ใดที่การกระทำของเขาได้ถ่วงเวลาให้เขาล่าช้าในการเข้าสู่ฐานะตำแหน่ง
ง ัน สูง ่ง ่ง ัน อัล ล อ ฮ์ แ ล้ ่ว
เชือกสายของเขาก็จะไม่ทำให้เขาไปเร็วขึ้นจนเข้าสู่ระดับชั้นต่างๆ ได้เลย
เพราะอัลลอฮ์ทรงตอบแทนรางวัลให้เหมาะสมคู่ควรกับภารงานต่างๆ
มิใช่ปรับให้เหมาะสมคู่ควรกับเชือกสาย วงศ์ตระกูล

ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวไว้ว่า :

﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١١﴾﴾

[المؤمنون: 101]

“... ดังนั้น เมื่อใดที่สังข์ถูกเป่าขึ้น
เมื่อนั้นจะไม่มีใครความสัมพันธ์ทางเครือญาติในระหว่างพวกเขาในวัน
นั้น และพวกเขาจะไม่ถามไถ่ซึ่งกันและกัน...” (อัล-มุอฺมินูน : 101)

อัลลอฮฺทรงใช้ให้ เร่งรีบไปสู่การอภัยโทษ
และสู่ความกรุณาของพระองค์ด้วยการกระทำงานต่างๆ
ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า :

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ

وَالْكُظُمِينَ الْعَظِيمِ...﴾ [آل عمران: 133, 134]

“พวกเจ้าทั้งหลายจงรีบเร่งไปสู่การอภัยโทษจากพระผู้เป็นเจ้าของ
พวกเจ้าเถิด และจงรีบไปสู่สวรรค์ ซึ่งความกว้างของมันนั้น คือ
(เท่า กั บ) บ ร ร ด า ชั้ น ฟ้า และ แผ่น ดิน
ซึ่งได้ถูกเตรียมไว้แล้วแก่บรรดาผู้ตักวา(กลัวเกรงอัลลอฮฺ) คือ
บรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบายและในยามทุกข์ยากและบรร
ดาผู้ที่อดกลั้นต่อความโกรธ” (อาล อิมรอน : 133-134)

อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า :

﴿إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشِيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾ أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾﴾ [المؤمنون: ٥٧، ٦١]

“แต่ที่จริง บรรดาผู้ที่มีจิตใจยำเกรง ซึ่งเกิดจากความกลัวเกรงพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาผู้ที่พวกเขาศรัทธาต่อบรรดาโองการต่างๆ (อายะฮ์อัลกุรอาน) ของพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาผู้ที่ไม่ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาผู้ที่บริจาคสิ่งที่เขาได้รับมาโดยหัวใจของพวกเขา มีความห่วงกลัวว่าพวกเขาจะต้องกลับไปพบพระเจ้าของพวกเขาอย่างนั้น นั่นแหละ พวกเหล่านั้นแหละ คือผู้ที่รีบเร่งประกอบคุณงามความดีต่างๆ และพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่รุดหน้าสู่ความดีนั้นก่อนใครอื่น” (อัล-มุอฺมีนูน 57-61)

ต่อมาท่าน อัล-หาฟิซ อิบน์ เราะวะญับ ก็ได้ระบุตัวตนต่างๆ ที่ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการกระทำงานต่างๆ ที่ดีงาม และหลักฐานที่อธิบายว่า แท้จริงแล้วความรักและความเป็นญาติใกล้ชิดกับท่านเราะฮ์ลุล ค็อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ย ฮี ว ะ ล ล ล ม

สิ่งนั้นได้มาจากการกลัวเกรง(ตักวา)และจากการทำงานที่ดีงาม แล้วท่านก็ปิดท้ายด้วยหะดีษของท่านอัมรฺ บิน อัล-อาศเราะาะฎียฺลลอฮฺอูอันฮุมมา ซึ่งปรากฏอยู่ในเศาะฮิหฺ อัล-บุคอรียฺ (เลขที่ 5990) และเศาะฮิหฺมุสลิม (เลขที่ 215) และท่านอัล-หะฟิซ อิบนุ เราะฎีบ กี้ ก ล ่า ว ู ่า ำ
 สิ่งที่มีปรากฏในตำราเศาะฮิหฺทั้งสองนั้นได้ยืนยันในเรื่องดังกล่าวนี้ทั้งหมด ซึ่งจากรายงานของท่านอัมรฺ บิน อัล-อาศเราะาะฎียฺ เล่าว่า เขาได้ยินท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺอูลัยฮิอะลลิวะสลัม กล่าวว่่า :

«إِنَّ آلَ أَبِي فَلَانٍ لَيْسُوا لِي بِأَوْلِيَاءَ، وَإِنَّمَا وَلِيِّيَ اللَّهُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ»

[البخاري برقم ๕๙๙๐، ومسلم برقم ๒๑๕]

“แ ท้ จ ริ ง ต ร ะ กู ล ข อ ง ค น ห นึ่ง ค น ไ ด
 ห ำ ไซ้ เ ปี น ว ะ ลี ย์ (ผู้ ที่ ม อ บ ค ว ำ ม ร้ ก
 ผู้ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือ)แก่ฉันไม่ และอันที่จริง
 ผู้ ที่ เ ปี น ว ะ ลี ย์ ข อ ง จั น คี อ อั ล ล อ ฮฺ ต ะ อ ำ ล ำ
 และบรรดาคนศอลิหฺจากบรรดาผู้ศรัทธาเท่านั้น”

ท่านได้ชี้ให้เห็นว่า ความรัก ความใกล้ชิด (วิลายะฮฺ) ของท่าน ไม่ได้เกิดขึ้นด้วยกับเชื้อสาย ถึงแม้จะเป็นญาติใกล้ชิดกันก็ตาม ที่จริงแล้วมันเกิดขึ้นด้วยกับการศรัทธา และด้วยการทำงานที่ดีงาม ดังนั้น ผู้ใด ที่มี ก ำ ร ศ ร ำ ท ฐ ำ มี ก ำ ร ง ำ น ที่ ส ม บู ร ณ์ ยี ง

เขาผู้นั้นจะมีความรักความใกล้ชิดอันยิ่งใหญ่ต่อท่าน
ไม่ว่าเขาผู้นั้นจะมีเชื้อสายใกล้ชิดกับท่านหรือไม่ก็ตาม ตามความหมายนี้
มีบางคนพูดว่า

“ขอสาบานต่ออัลลอฮฺด้วยกับชีวิตของท่าน

มนุษย์นั้นจะไม่มีค่า นอกจากด้วยศาสนาของเขา

ดังนั้น ท่านอย่าทิ้งการกลัวเกรงอัลลอฮฺ (ตักวา)

โดยหันไปพึ่งพาอาศัยเชื้อสาย

แท้จริง ความเป็นอิสลามได้ยกย่อง ซัลมาน ชาวเปอร์เซีย
ให้สูงส่งได้

และการตั้งภาคี (ชิริก) ก็ทำให้ อับดุลฮับ
ผู้มาจากตระกูลอันสูงศักดิ์ต้องต่ำต้อย”

บทที่ 3

ความประเสริฐของ “อะสุลุล บัยต” ที่ปรากฏอยู่ในอัลกุรอาน

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهِ ระบุว่า :
﴿

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا
فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعَنَّ وَأَسْرَحَنَّ سَرَّاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ
أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ وَمَنْ
يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ
وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ
إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ
قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا

ผิด นั้น น อ ย่ า ง แ ท้ จ ริ ง ”

คำรัสนี้บ่งบอกถึงความประเสริฐของวงศ์ญาติใกล้ชิดกับท่านเราะสูลของ
อัล ล ล อ ย อ ย
วงศ์วานที่ว่าเหล่านั้นคือผู้ที่เศาะตะเกาะฮฺ(เงินชะกาตหรือเงินบริจาค)เป็น
นที่ต้องห้าม(หะรอม)แก่พวกเขา ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วก็คือบรรดาภ
รรยา และลูกหลาน เหลน ของท่านเราะสูล คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَّلัม
ดังที่ได้ให้รายละเอียดมาแล้ว

ยัง มี โ อ ง ก า ร ห รื อ อ า ยะ สุต ำ ต ำ ง ๆ
ที่ บ่ง ชี้ ถึง ค วาม ป ระ เ ส ริ ฐ ์ อื่น ๆ อีก มาก มาย
ของบรรดาภรรยาท่านเราะสูล คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَّلัม
นี้ น คิ อ
การให้เธอเหล่านั้นพิจารณาว่าจะเลือกสิ่งใดระหว่างโลกนี้ที่มีความมุงดง
มกับอัลลลอฮฺและเราะสูลของพระองค์อีกทั้งโลกอาคิเราะฮฺ
พวกเธอจะเลือกเอาอย่างใด ถ้าเธอเลือกอัลลลอฮฺ เราะสูลของอัลลลอฮฺ
และโลกอาคิเราะฮฺแล้ว อัลลลอฮฺก็ทรงพอพระทัยต่อพวกเธอ
และเธอก็จะพึงพอใจในพระองค์

อีกหนึ่งพระดำรัสของอัลลลอฮฺ สُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ
ที่ บ่ง ชี้ ชัด ถึง ค วาม ป ระ เ ส ริ ฐ ์ ของบรรดาภรรยาท่านนบี
คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَّلัม นั้นคือ :

﴿وَأَزْوَاجُهُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ [الأحزاب: 6]

“...และบรรดาภรรยาของเธอ (นบี)
คือมารดาของพวกเขา(ผู้ศรัทธา)...” (อัล-อะหฺซาบ : 6)

ในอายะฮฺนี้ แท้จริง อัลลอฮฺ สُبْحَانَہُ سُبْحَانَہُ ตะอาลา
ได้ทรงบอกลักษณะไว้ อย่างชัดเจนว่า แล้วว่า
พวกเธอนั้นเป็นมารดาของบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย

และส่วนคำรัสของอัลลอฮฺ สُبْحَانَہُ ตะอาลา ที่ว่า :

﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ [الشورى :

[๖๓

“จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ฉันจะไม่ขอค่าตอบแทนใดๆ
เลย ต่อ อ ก า ร เ ผ ย แ พ ร ี่ นี้
นอกจากเพื่อต้องการความรักความเป็นมิตรที่ดีในเครือญาติเท่านั้น”
(อัล-ฮุรรอ : 23)

ความหมายที่ถูกต้องของคำว่า “ความรักในเครือญาติ”
ตามจุดมุ่งหมายของอายะฮฺนี้คือ **“บุคคลในตระกูลกูเรช”**
ตามที่มีปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ในเศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรี (เลขที่
4818)

จากรายงาน ของท่าน อับดุลลอฮฺ บิน อับบาส
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ซึ่งท่านอิมามอัล-บุคอรี เล่าว่า มุหัมมัด บุตร

บิษคารุ พุดกับฉันว่า เขาได้ยืมมุหัมมัด บุตรของญะอฺฟูร พุดว่า
เขา(ญะอฺฟูร) ได้ยืม ซุบะฮะฮฺ พุดกับเราว่า ได้ยืมมาจากอับดุลมะลิก อิบน์
มัยสะเราะฮฺฮฺ ว่า ฉันได้ยืมฏอวูซ ซึ่งเขาได้ยืมมาจาก อิบน์ อับบาส ว่า
ท่าน ฎ ก ถ าม ถึง ต ำ ร ั ส ข อ ง อ ั ล ล อ ฮฺ ที่ ว่า :
“ ...น อ ก จ าก ก เ พื อ ต ่ อ ง ก าร ค ว าม ร ัก
ความเป็นมิตรในเครือญาติเท่านั้น...” (อัล-ซุรฮ : 23) แล้วท่านสะอีด
บุตร ญุบัยรฺ ก็พุดขึ้นว่าคำว่า “กูรบา” หรือความเป็นมิตรในเครือญาติ
ที่กล่าวถึงในอายะฮฺนี้นั้น หมายถึง “วงศ์วานของท่านนบี มุหัมมัด
คืออิลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม” ท่านอิบน์ อับบาส
ได้กล่าวแก่ท่านสะอีดว่า “ท่านรีบให้ความหมายไปแล้ว แท้จริง
ท่านนบี คืออิลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม
ไม่ได้เกิดมาจากตระกูลกูเรชนอกจากท่านมีความสัมพันธ์ทางเครือ
ญาติกับพวกเหล่านั้น ท่านจึงกล่าววว่า
(ฉันไม่ต้องการอะไรจากการเผยแพร่)นอกจากขอแค่ให้พวกท่าน
ทั้งหลายเชื่อมสัมพันธ์ฉันท์เครือญาติระหว่างฉันกับพวกท่าน”

ท่าน อิบน์ กะษีรฺ ได้อธิบายความหมายของอายะฮฺนี้ว่า :
ความหมายคือ “โอ้ มุหัมมัด
เจ้าจงพุดกับบรรดาผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺในหมู่ผู้ปฏิเสธศรัทธาจากพวกกู
เรชนั้นเถิดว่า ฉันไม่ต้องการให้พวกท่านมอบทรัพย์สินใดๆ แก่ฉัน
เพื่อตอบแทนการเผยแพร่ศาสน์จากพระผู้เป็นเจ้าของฉัน แต่ฉันขอแค่ว่า
อย่าให้พวกท่านทำร้ายฉัน และปล่อยให้ฉันทำหน้าที่เผยแพร่ต่อไป

หากพวกท่านจะไม่ช่วยเหลือส่นับสนุนฉัน ก็อย่าได้ทำร้ายฉันเลย
อันเนื่องจากระหว่างฉันกับพวกท่านนั้นมีความเป็นเครือญาติ
มีความเป็นมิตรกันอยู่” แล้วท่านอิบนุ กะซีรุ

ได้นำเอาหะดีษของท่านอิบนุ อับบาส ดังกล่าวมาระบุปิดท้าย

สิ่งที่พวกตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ(อะสุลุลอะฮฺวาล์)บางคน
ได้เจาะจงความหมายของคำว่า “กูรบา”
ในอายะฮ์ดังกล่าวนั้นว่าเป็นเพียงเฉพาะท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ท่านอะลีย
เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า และทายาทผู้สืบเชื้อสายของท่านทั้งสองเท่านั้น
เป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้องเลย
เพราะอายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮฺ
ในขณะที่ท่านอะลียนั้นได้ทำการสมรสกับท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า ที่นครอัลมะดีนะฮฺ!

ท่านอิบนุ กะซีรุ เราะหิมะฮฺลุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า
“และการที่จะบอกว่าอายะฮ์นี้ถูกประทานลงมา ณ นครอัลมะดีนะฮ์นั้น
ถือเป็นเรื่องที่ห่างไกลมาก เพราะแท้จริง อายะฮ์นี้ เป็นอายะฮ์มักกียะฮฺ
(ประทานที่มักกะฮฺ) และในช่วงระยะเวลา นั้น ยังมีปรากฏว่า
ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮฺวา มีบุตรเลย แม้แต่สักคนเดียว
เพราะท่านเองยังมีได้สมรสกับท่านอะลีย เราะฎียัลลอฮุอันฮฺ
แต่ทั้งสองได้ทำการสมรสกันหลังจากสงครามบัตร์
ในปีฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ 2 (ที่มะดีนะฮฺ) และที่ถูกต้องคือ

การขยายความของอายะฮ์นี้เป็นไปตามที่ปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญ
และผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็น “ตริณฺมา นุ ล กุ ร อาน”
(ผู้ถ่ายทอดความหมายของอัลกุรอาน) คือ ท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์ อับบาส
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า ดังที่ท่านอิมามอัล-บุคอรีได้บันทึกเอาไว้”
(จบการอ้าง)

และบทต่อไปนี้ เราก็จะได้ระบุหลักฐานต่างๆ
ที่บ่งบอกถึงความประเสริฐของวงศ์วานของท่านเราะฮูล
ที่มีมาจากสุนนะฮ์และจากรายงานต่างๆ ที่เป็นคำพูดของท่านอบู บักร
และท่านอุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า

บทที่ 4

ความประเสริฐของ “อะฮฺลุล บัยตุ” ที่ปรากฏอยู่ในสุนนะฮฺ

1- ท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกเรื่องนี้ไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน (หะดีษเลขที่ 2276) จากรายงานของ ท่านวาซียะฮฺ บุตร อัล-อัศเกาะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮฺ กล่าวไว้ว่า ฉันได้ยินท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวไว้ว่า :

«إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى قُرَيْشًا مِنْ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ» [مسلم
برقم ۲۲۷۶]

"แ ท้ จ ริ ง
อัลลอฮฺได้ทรงคัดเลือกเผ่ากินานะฮฺมาจากลูกหลานของท่านนบีอิ
สมาอีล และคัดเลือกกูเรฮฺมาจากเผ่ากินานะฮฺ
แ ล ะ ค้ ด เลื อ ก ต ร ะ กู ล ฮ า ชิม มา จ า ก กู เร ฮ
และพระองค์ทรงคัดเลือกฉันมาจากตระกูลฮาซิม"

2- และท่านอิมาม มุสลิมได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน (หะดีษเลขที่ 2424) จากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะวะฎียัลลอฮฺอันฮฺ ว่า :

«خرج النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَدَاةً وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مُرَحَّلٌ مِنْ شَعْرٍ
 أَسْوَدَ، فَجَاءَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ فَأَدْخَلَهُ، ثُمَّ جَاءَ الْحُسَيْنُ فَدَخَلَ مَعَهُ، ثُمَّ
 جَاءَتِ فَاطِمَةُ فَأَدْخَلَهَا، ثُمَّ جَاءَ عَلِيٌُّّ فَأَدْخَلَهُ، ثُمَّ قَالَ : ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ
 اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ ﴿٣٣﴾
 [الأحزاب: ٣٣] [مسلم برقم ٢٤٢٤]

“ ท่าน น บี้ ไ้ ได้ อ อ ก มา น อ ก บ้ า น ใน ต อ น เ ช้ า
 และท่านคลุมผ้าห่มสีดำถักทอกลายเป็นรูปขบวนอูฐซึ่งทอมาจากขนสัตว์
 ขณะนั้นท่านอัล-หะสันบุตรท่านอะลีฯได้มาหาท่าน
 ท่านก็เรียกให้เขามาอยู่กับท่าน ต่อมาท่านหุสัยนุได้มาหาท่าน
 ท่านก็ได้เรียกเข้ามาอยู่กับท่าน จากนั้นต่อมา
 ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ก็มาหาท่าน ท่านก็เรียกให้เข้ามาอยู่กับท่าน
 แล ะ ต่ อ มา ท่ า น อ ะ ลี ะ ย ุ ก ก็ ต าม มา
 ท่านได้เรียกให้เข้ามาอยู่ร่วมกับท่านในผ้าห่มผืนนั้น
 แล้วท่านก็กล่าวอายะฮ์ที่ว่า :

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
 تَطْهِيرًا﴾ ﴿٣٣﴾ [الأحزاب: ٣٣]

"แ ท้ จ ริ ง
 อัลลอฮ์ทรงต้องการขจัดความผิดที่เป็นบาปให้พ้นไปจากพวกเจ้า
 โอ้ บรรดาวงศ์วาน (ของนบี)

และพระองค์ทรงประสงค์ให้พวกเจ้าสะอาดบริสุทธิ์อย่างแท้จริง"
(อัล-อะหฺซาบ : 33)

3- และท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน
(หะดีษเลขที่ 2404) จากหะดีษสะอีด บิน อบี วัคกีลศ เราะวะฎียัลลอฮฺอฺนฮฺ
กล่าวว่า

﴿لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ﴾ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ ﴿[آل
عمران: 61] دعا رسول الله صلى الله عليه وسلم علياً وفاطمة
وحسناً وحسيناً، فقال: اللهم هؤلاء أهل بيتي» [مسلم برقم ٢٤٠٤]
“เมื่ออายะฮฺนี้ถูกประทานลงมา

﴿فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ﴾ [آل عمران: 61]
“ดังนั้น มุหัมมัดจึงกล่าวเถิดว่า พวกท่านทั้งหลายจงมาเถิด
เราจะเรียกรบรดา ลูกหลานของเรา
และบรรดาลูกหลานของพวกท่านมา” (อาล อิมรอน : 61)
ท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม ได้เรียกท่านอะลีเย
ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ ท่านหะสัน และท่านหุสัยนุ มาหาท่าน
แล้วท่านนบีก็กล่าวว่า : “โอ้อัลลอฮฺ
บุคคลเหล่านี้เป็นวงศ์วานของฉัน”

4- ท่านอิมามมุสลิมได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน (หะดีษเลขที่ 2408) ด้วยสายรายงานของท่าน จากท่านยะซิด บุตรท่าน หัยยาน กล่าวว่ ฉันและ อัล-หุศัยยุน บุตร สับเราะฮฺ และอุมร์ บุตร มุสลิม ได้พากันไปหา ชัยคฺ บุตร อรฺกอม เมื่อพวกเราเข้าไปนั่งอยู่กับเขา หุศัยยุน ได้พูดกับเขาว่า : “แน่แท้ ท่านได้พบเห็นความดีงามอย่างมากมาย ใ้ ชัยคฺเอ๋ย ท่านได้เห็นท่านเราะสุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ท่านได้ ยิน หะ ดี ษ จาก ท่าน น บี้ ท่านมีโอกาสออกไปร่วมทำสงครามกับท่านเราะสุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ท่านเคยได้ละหมาดอยู่ข้างหลังท่านเราะสุล แน่นอนท่านได้ประสบกับความดีงามอันมากมาย ใ้ ชัยคฺเอ๋ย กรุณาเล่าถึงสิ่งที่ท่านได้ยินได้ฟังมาจากท่านเราะสุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ให้เราฟังหน่อยเถิด ใ้ ชัยคฺ” ชัยคฺกล่าวว่า : “ใ้ น้องชายของฉัน ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺว่า อายุของฉันก็มากแล้ว ความรู้ ของ ฉัน ก็ เนี น น าน มา แล้ว และฉันเองก็ลืมไปบ้างแล้วในบางส่วนที่ฉันเคยจำมาจากท่านเราะสุล ศ็ อ ล ล ล อ ฮุ อ ะ ลี ย ฮี ว ะ สั ล ลั ม ฉ ะ นั น สิ่งใดที่ฉันเล่าให้พวกท่านฟังก็จงรับเอาไว้ และสิ่งใดที่ฉันไม่ได้เล่าให้ฟัง พวกท่านก็อย่าบังคับให้ฉันเล่ามันเลย” แล้วท่านชัยคฺก็เล่าว่า “ท่านเราะสุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้ลุกขึ้นออกมากล่าวคำปราศรัยแก่พวกเราในวันหนึ่ง ณ บ่อน้ำที่มีชื่อว่า “คุมรม” ซึ่งอยู่ระหว่างมักกะฮ์กับมะดีนะฮ์ ท่านได้กล่าวสรรเสริญอัลลอฮ์ และกล่าวสดุดีแด่พระองค์ แล้วท่านเราะสูลได้กล่าวสั่งสอน และแนะนำและตักเตือน หลังจากนั้นท่านก็กล่าวคำว่า :

«أَمَّا بَعْدُ، أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ! فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ يُّوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأُجِيبُ، وَأَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ؛ أَوَّلُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ، فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ، فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ، وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ، فَحَثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَعَّبَ فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: وَأَهْلُ بَيْتِي، أَذَكَّرُكُمْ اللَّهَ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذَكَّرُكُمْ اللَّهَ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذَكَّرُكُمْ اللَّهَ فِي أَهْلِ بَيْتِي»

“อัมมาบะฮุด (เป็นคำที่นำมาใช้กล่าวในการปราศรัย ซึ่งบอกถึงเมื่อมีการเปลี่ยนเรื่องหนึ่งไปยังอีกเรื่องหนึ่ง) ฟังรู้เถิด โอ้ ผู้คนทั้งหลาย ! แท้จริงฉันเป็นเพียงปวงชนคนธรรมดา หากจะมีเราะสูลคนหนึ่งแห่งพระเจ้าของฉันใกล้จะมา ฉัน ก็ จะ ต อ บ รั บ (ศ ร ั ท ธิ า) ฉันได้ทิ้งของสำคัญยิ่งไว้สองอย่างแก่พวกท่าน หนึ่งในสองอย่างนั้นมีคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ซึ่งจะนำไปสู่ทางที่ถูกต้อง และ แ ส ง ส วั ง อ ยู่ ใน คัม ภีร์ นั้น ตั้ง นั้น พวกท่านทั้งหลายจงนำเอาคัมภีร์ของอัลลอฮ์มาปฏิบัติตาม และจงยึดไว้ให้มั่น” ท่านนบีส่งเสริมให้ปฏิบัติตามคัมภีร์ของอัลลอฮ์ และสนับสนุนให้ยึดไว้ให้มั่น แล้วท่านนบีได้กล่าวต่อไปว่า “และ

วงศ์วานของฉัน
ฉันขอเตือนพวกท่านให้รำลึกถึงอัลลอฮฺเกี่ยวกับวงศ์วานของฉัน
(อะฮฺ ลู ล บั ย ต)
ฉันขอเตือนพวกท่านให้รำลึกถึงอัลลอฮฺเกี่ยวกับวงศ์วานของฉัน”

หุศัยนุ ได้กล่าววกับ ซัยยิด ว่า :
ใครบ้างที่เป็นวงศ์วานของท่านนบี ใจ์ ซัยยิด ?
บรรดาภรรยาของท่านนบีเป็นวงศ์วานของท่านมิใช่หรือ ?
ซัยยิด ตอบว่า :
ภรรยาของท่านนบีก็เป็นวงศ์วานของท่านนบีด้วยเช่นกัน
อย่างไรก็ตาม วงศ์วานของท่าน คือ บุคคลที่เป็นทายาทซึ่ง
เศาะตะเกาะฮฺ(ชะกาดและของบริจาค) เป็นที่ต้องห้าม(หะรอม)
หลังจากท่านนบีได้เสียชีวิตไปแล้วด้วย หุศัยนุ ถามว่า :
พวกเขาใครเล่า ? ซัยยิด ได้ตอบว่า :
พวกเขาคือวงศ์วานของท่านอะลี ย วงศ์วานของท่านอะกิล
วงศ์วานของท่านญะอ์ฟัร และวงศ์วานของท่านอับบาส หุศัยนุ
ถามว่า : บุคคลทั้งหมดนั้นเศาะตะเกาะฮฺเป็นสิ่งต้องห้าม (หะรอม)
สำหรับพวกเขาใช่หรือไม่? ซัยยิด กล่าวตอบว่า : ใช่แล้ว !

และในอีกรายงานหนึ่งมีว่า : แล้วเราก็ถามว่า
ใครคือวงศ์วานของท่านนบี ? บรรดาภรรยาของท่านกระนั้นหรือ
? " ซัยยิด กล่าววว่า : ไม่ ใช่ ! ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ผู้หญิง(ภรรยา)
นั้นจะอยู่กับผู้ชาย(สามี) เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น

ต่อ มา เมื่อ สามี หย่า ขาด จาก นาง
นางก็จะต้องกลับไปอยู่กับบิดาของนางและพวกพ้องของนาง
วงศ์วานของท่านนบี คือ ตระกูลเดิม
กลุ่มชนดั้งเดิมของท่านที่พวกเขาถูกห้ามมิให้รับเศาะตะเกาะฮู
ภายหลังจากท่านนบี”

ณ จุดนี้ ข้าพเจ้าใครขอเตือนให้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ
ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง : การที่ระบุถึงท่านอะลีเย ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ
และบุตรของท่านทั้งสอง เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ไว้ในหะดีษ “อัล-กิส่าฮ์”
(เสื่อคลุม) และหะดีษ “อัล-มุบาฮะละฮฺ” (ต่างสาปแช่งกัน)
ที่ได้ผ่านมาแล้วทั้งสองหะดีษ ไม่ได้บ่งบอกว่า อะฮฺลุลบัยตุ
จำกัดไว้เพียงเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วเป็นเพียงการบอกให้รู้ว่า
ท่านเหล่านั้น เป็นวงศ์วานของท่านนบีที่ใกล้ชิดที่สุด
เป็นบุคคลที่สมควรอย่างยิ่งที่จะเข้าไปอยู่ภายใต้คำว่า (วงศ์วาน)
ซึ่งก็ได้กล่าวไว้ในรายละเอียดของเรื่องนั้นมาแล้ว

ประเด็นที่สอง : การที่ ชัยคุ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม
ระบุถึงวงศ์วานของท่านอะกีล วงศ์วานของท่านอะลีเย
วงศ์วานของท่านญะอฺฟุร และวงศ์วานของท่านอับบาสนั้น
มิได้เป็นการบ่งชี้ว่าเศาะตะเกาะฮฺถูกห้ามเฉพาะคนเหล่านั้นเพียงอย่างเดียว

ยว โดยไม่รวมถึงผู้อื่นด้วย ที่จริงแล้ว มันทูกห้ามแก่มุสลิมทั้งชายและหญิงที่มาจากสายสกุลของท่านอับดุลมุฏฏาะลิบ ดังที่ได้นำเอาหะดีษของท่านอับดุลมุฏฏาะลิบ บุตร เราะเบียฮฺ บุตร อัล-หาริษ บุตร อับดุลมุฏฏาะลิบ ที่มีปรากฏอยู่ในเศาะฮี้หฺมุสลิม และได้ นำมากล่าวไว้แล้วในตอนต้นเรื่องการห้ามรับเศาะตะเกาะฮฺ ซึ่งอยู่ในหะดีษที่มีความหมายครอบคลุมรวมถึงลูกหลานของเราะเบียฮฺ บุตร อัล-หาริษ บุตร อับดุลมุฏฏาะลิบ ด้วย

ประเด็นที่สาม : ได้มีการนำเสนอหลักฐานจากอัลกุรอาน และสุนนะฮฺไปแล้วว่า บรรดาภรรยาของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็เป็นวงศ์วานของท่านนบี และ มี ก า ร ชี้ แ จ ง ไป แ ล้ ว ว่า บรรดาเธอเหล่านั้นอยู่ในกลุ่มบุคคลที่เศาะตะเกาะฮฺเป็นที่ต้องห้าม(หะรอ ม) ส่วนสิ่งที่มีปรากฏอยู่ในคำพูดของชัยคุ ที่ว่า “บรรดาเธอเหล่านั้นเข้าร่วมอยู่ในวงศ์วานด้วย” ตามรายงานแรก และ ใน ร า ย ง า น ที่ ส อ ง ร ะ บู ว่า “บรรดาเธอเหล่านั้นไม่ได้เข้าร่วมอยู่ในวงศ์วานด้วย” ฉะนั้น ใน ร า ย ง า น ที่ ส อ ง ที่ ไ ต้ ร ะ บู ว่า “บรรดาเธอเหล่านั้นไม่ได้เข้าร่วมอยู่ในวงศ์วานด้วย” แท้จริงแล้ว ข้อความนี้คู่ควรเหมาะสมใช้กับบรรดาภรรยาทั่วไป ไม่ได้หมายถึง

บรรดาภรรยาของท่านนบี

คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

“เพราะว่าบรรดาภรรยาของท่านนบี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุนนะ นั้น มีความผูกพันกันกับท่านนบี คล้ายกับเชื้อสาย เพราะการผูกพันของพวกเขาที่มีต่อท่านนบีนั้น มิใช่ถูกยกขึ้นให้โดดเด่นเพียงชั่วขณะ แต่เธอเหล่านั้นเป็นภรรยาของท่านนบีทั้งในโลกนี้ และโลกอาคิเราะฮฺ ”
ดังที่ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปแล้วจากคำพูดของท่าน อิบnul กอัยยิม เราะหิมะฮุลลอฮุ

ประเด็นที่สี่ : “อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ” คือ

ผู้ที่มีความสุขใจในการปฏิบัติตามคำสั่งเสียของท่านนบี คือ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ย ฮิ ว ะ ส ล ล ม เกี่ยวกับวงศ์วานของท่านซึ่งมีปรากฏอยู่ในหะดีษนี้ เพราะพวกเขารักใคร่และยอมรับในบุคคลเหล่านั้น อีกทั้งยังยกย่องให้อยู่ในฐานะตำแหน่งที่คู่ควรและเหมาะสมด้วยความยุติธรรม และเที่ยงธรรม

ส่วนคนอื่นๆ นั้น ท่านอิบนุ ดัยมียะฮฺ ได้พูดไว้ในหนังสือ “มัจญ์มูฮฺ ฟะตาวา” ของท่าน (เล่มที่4 หน้าที่ 419) มีความว่า “คนที่ทำตัวห่างไกลต่อคำสั่งเสียนี้มากที่สุดคือ “พวกรอฟีฎาะฮฺ” (กลุ่มบุคคลจากพวกชีอะฮฺ)

(หะดีษเลขที่ 2036) อ้างถึงสายรายงานถึงท่านอับดุลลอฮฺ บิน อับบาส ท่านอุมัรฺ ท่านอับดุลลอฮฺ บิน อุมัรฺ และท่านอัล-มิสวัรฺ บุตร มัคเราะมะฮฺ เรา ะ ฎิ ยั ล ล อ ฮฺ อُنْ سُم และ ท่าน อัล -บ า นี ยั ได้ระบุถึงผู้ที่รายงานหะดีษจากบุคคลเหล่านั้น และยังกล่าวว่า :
“สรุปแล้ว หะดีษนี้มีผู้รายงานเป็นจำนวนมาก โดยรวมแล้วถือว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺ” อัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่ง (วัลลอฮุอะซุล์ม)

ใน บาง กระ แส รាយ งาน ระบุ ว่า หะ ดี ษ นี้ เป็นหะดีษที่ทำให้ท่านอุมัรฺ ปรารถนาจะแต่งงานกับ อุมมุ กัลซุม บุตรสาว ของท่านอะลีเย ซึ่งเกิดจากท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ อีกด้วย (ขออัลลอฮฺประทานความโปรดปรานของพระองค์แด่ทุกท่านด้วยเทอญ)

6- ท่านอิมาม อะหมัด ได้บันทึกไว้ในมุสนัดของท่าน (ในเล่มที่ 5 หะดีษเลขที่ 374) จากอับดุลรอซซาก ได้มาจากมะอุมัรฺ ได้มาจาก อิบน์ ฎอวุส ได้มาจากอบูบักรฺ บุตร มุหัมมัด บุตร อัมรฺ บุตร หัซมิน ได้รับมาจากเศาะหาบะฮฺท่านหนึ่งของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ซึ่งได้ยินท่านนบี กล่าวเป็นประจำว่า :

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ

بيته وعلى أزواجه وذريته، كما بَارَكْتَ على آل إبراهيم إِنَّكَ حميدٌ
مجيدٌ

“โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ได้ทรงโปรดประทานพรให้แก่มุหัมมัด
แก่บรรดาศักดิ์วานของมุหัมมัด แก่บรรดากรรยาของมุหัมมัด
และแก่บรรดาทายาทผู้สืบเชื้อสายของมุหัมมัด
เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงประทานพรให้แก่วงศ์วานของอิบรอ
ฮีมมาแล้ว แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงได้รับการสรรเสริญยิ่ง
และทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่งยิ่ง
และขอพระองค์ทรงประทานความศิริมงคลแก่มุหัมมัด
แก่วงศ์วานของมุหัมมัด แก่บรรดากรรยาของมุหัมมัด
และแก่บรรดาทายาทของมุหัมมัด
เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงโปรดประทานความศิริมงคลให้แก่วง
ศ์วานของอิบรอฮีม แท้จริง
พระองค์เป็นผู้ทรงได้รับการสรรเสริญยิ่ง
และเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่งยิ่ง”

อิบนุ กฏอูส กล่าวว่า “บิดาของฉัน

ท่านจะกล่าวเช่นนั้นเป็นประจำเช่นเดียวกัน”

สายรายงานที่นอกเหนือจากเศาะหาบะฮฺท่านนั้น
ท่านอิมามอัล-บุคอรีฮฺ อิมามมุสลิม และเจ้าของสุนันทั้งสี่
ได้นำเอารายงานจากบุคคลเหล่านั้นมาบันทึกไว้ และท่านอัล-อัลบานีฮฺ
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ศิฟะตุศเศาะลาตินนบี

คือลัลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม” ว่า “บันทึกโดย อะหมัด และอัญญาหะวีย์ ด้วยสายรายงานที่ถูกต้องแข็งแรง”

ส่วนที่มีการระบุการขอให้ประทานพรให้บรรดามรรยา และแก่บรรดาทายาทนั้น มีปรากฏอยู่ในเศาะฮีห์ทั้งสองเช่นกัน จากหะดีษของ อับู หุหมัด อัศ-สาอิดีย์

อย่างไรก็ตาม นั้นมิได้บ่งบอกว่า วงศ์วานจะต้องเจาะจงเฉพาะบรรดามรรยา และบรรดาทายาทแต่เพียงอย่างเดียว ความจริงแล้ว เพียงตั้งอังกาเรียนยันให้รู้ว่า บรรดาท่านเหล่านั้นรวมอยู่ในวงศ์วานของท่านนบี มิใช่ไม่ได้รวมอยู่ในวงศ์วานของท่านนบี ดังที่มีผู้กล่าวอ้างแต่ประการใด เพราะฉะนั้น การเชื่อมโยงบรรดามรรยา และบรรดาทายาทกับวงศ์วานของท่านนบี ในหะดีษที่ผ่านมาแล้วนั้น นับเป็นการเชื่อมโยงเฉพาะ (คอศ) ไว้กับการครอบคลุมกว้างๆ (อาม) โดยมีได้เป็นการเจาะจงเฉพาะ

ท่าน อิบ นุล ก็อยยิม ได้กล่าวหลังจากยกหะดีษที่มีการระบุถึงวงศ์วาน ระบุถึงบรรดามรรยา และ บรรดา ทายาท (ซึ่งเป็นหะดีษที่ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ในสายรายงานหะดีษนี้) ท่านก็กล่าวว่า “อย่างไรก็ตาม การนำเอาบรรดามรรยา บรรดาทายาท

“แท้จริง เศาะตะเกาะฮุนั้น ไม่สมควรสำหรับวงศัวานของมุหัมมัด
แท้จริงแล้ว มันเป็นเรื่องไคลของผู้คน”

ท่านอิมาม มุสลิม ได้บันทึกหะดีษนี้ไว้ในเศาะฮิหฺของท่าน
ซึ่งเป็นหะดีษของ अबดุลมุฏฏะลิบ บุตร เราะบีอะฮฺ (หะดีษเลขที่ 1072)
ดังที่ได้นำเสนอไปแล้วข้างต้น

บทที่ 5

ฐานะอันทรงเกียรติของ “อะฮฺลุล บัยตฺ” ในทัศนะของ เศาะหาบะฮฺ และบรรดาตาบิอิน

อับู บักรฺ อัศ-ศิดดีกฺ เราะอะฎิยัลลอฮฺอ์อันฮฺ

ท่านอิมาม อัล-บุคอรีฯ ได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน (หะดีษเลขที่ 3712) ว่า ท่านอับูบักรฺ เราะอะฎิยัลลอฮฺอ์อันฮฺ กล่าวกับท่านอะลียฺ เราะอะฎิยัลลอฮฺอ์อันฮฺ ว่า :

قال أبو بكر الصديق رضي الله عنه لعلي رضي الله عنه : «والذي
نفسى بيده لقرابة رسول الله صلى الله عليه وسلم
أحبُّ إليَّ أن أصل من قرابتي» [البخاري برقم ٣٧١٢]

“ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ แน่นอน
วงศ์ญาติใกล้ชิดของท่านเราะฮฺลุส คืออิลลัลลอฮฺอ์อะลียฺวะฮฺลัลลัม นั้น
เป็นที่รักแก่ฉันที่จะติดต่อสัมพันธ์มากกว่าที่จะติดต่อสัมพันธ์กับ
วงศ์ญาติของตนเองเสียอีก”

อัล-บุคอรีฯ ได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่านเช่นกัน (หะดีษเลขที่
3713) จากท่านอับินุ มุมฺรุ จากท่านอับูบักรฺ เราะอะฎิยัลลอฮฺอ์อันฮฺ กล่าวว่า :

«ارْقُبُوا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ.»

[البخاري برقم 3717]

“พวกท่านทั้งหลาย จงช่วยกันสอดส่องดูแลท่านนบีมุหัมมัด
คือ อ ล ล ล ล อ ฮู อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ม
ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวงศ์วานของท่านด้วยเถิด”

ท่าน อิบน์ หะญัรฺ ได้กล่าวไว้ในการอธิบายของท่านว่า
“ท่านอับูบักรฺ ได้กล่าวคำปราศรัยเช่นนั้นกับผู้คนทั้งหลาย
และได้กำชับสั่งเสียผู้คนทั้งหลายเพื่อให้ความสำคัญต่อวงศ์วานของ
ท่านนบี คือ อ ล ล ล ล อ ฮู อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ม ฉะนั้น
ก า ร เฝ้ า ม อ ง ดู ข อ ง สິ ง ห นี ง
ก็คือการคอยดูแลรักษาของสิ่งนั้นไว้นั่นเอง
ตั้ง นั้น คำ พู ด ข อ ง ท่ า น กั ็ คื อ
ขอให้พวกท่านจงดูแลรักษาท่านนบีกับบรรดาวงศ์วานเหล่านั้น
แ ล ะ จ ง อ ย่ า กั ็ อ ค ว า ม ร้ า ค า ญ
และจงอย่าสร้างความเลวร้ายให้กับท่านเหล่านั้นเลย”

ในเศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรียู (หะดีษเลขที่ 3542) จากอุกบะฮฺ อิบน์
อัล-หารีษ เราะวะฎีย์ลลอฮฺอันฮู กล่าวว่ :

อุมัรฺ บิน อัล-ค็อฏฏอบ และ อุษมานฺ บิน อัฟฟาน
เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา

ท่านอิมามอัล-บุคอรีฯ ได้บันทึกไว้ในเศาะฮี้หฺของท่าน (หะดีษเลขที่ 1010 และ 3710) จากท่านอะนัส เราะฎียัลลอฮุอันฮู แจ้งว่า

: เมื่อผู้คนที่ทั้งหลายประสบความสำเร็จแล้ง ท่านอุมัรฺจะเป็นผู้ที่ขอฝนด้วยการอาศัยอ้างถึงท่านอัล-อับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮู เป็นสื่อขออีกที หนึ่ง ท่านได้กล่าวว่า “โอ้ อัลลอฮฺ เราเคยเป็นผู้ขอให้น้ำของเราเป็นสื่อกลางเพื่อขอจากพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงประทานน้ำฝนลงให้แก่เรา (และเมื่อท่านหนีจากไป) เราขอเอาผู้เป็นอาของนบีของเรามาเป็นสื่อกลางเพื่อขอจากพระองค์ ดังนั้น ขอพระองค์ได้ทรงประทานฝนมาให้แก่เราด้วยเถิด” ท่านอะนัสกล่าวว่า แล้วพวกเขา ก็ได้รับน้ำฝน

ดังนั้น ความหมายของคำว่า “ตะวัสสุล” หรือการใช้สื่อกลางของท่านอุมัรฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮู กับท่านอัล-อับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮู นั้น เป็น “ตะวัสสุล” ด้วย การขอ ให้ ท่าน อับบาส ช่วย ขอ ดู อ่า อ์ ให้ ดังปรากฏสิ่งที่จะให้ความกระจ่างชัดนี้ในบางรายงาน ซึ่งท่านอัล-หะฟิซ อิบน์ หะญูรฺ ได้ระบุรายงานต่างๆ ในการอธิบายหะดีษนี้ไว้ในบทที่ว่าด้วย “เรื่องการขอฝน” ในหนังสือ “ฟัตหุลบาริ” ของท่าน

การที่ท่านอุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้ตัดสินใจเลือกท่านอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เพื่อให้เป็นสื่อกลาง “ตะวัสสุล” ด้วยการให้ท่านซอดุอาฮ์ให้ขึ้น ในความเป็นจริงแล้ว เพราะท่านอับบาส เป็น ญูอาติที่ใกล้ชิดกับท่านเราะฮูล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ด้วยเหตุนี้ ท่านอุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จึงได้กล่าวไว้ในการทำ “ตะวัสสุล” ของท่านว่า “และแท้จริง เราขอเอาผู้เป็นอาของท่านนบีของเรามาเป็นสื่อกลางเพื่อขออ้อจากพระองค์” ท่านอุมัรฺไม่ได้พูดว่า “ด้วยกับอับบาส”

เป็นที่ทราบกันดีว่า ท่านอะลีเยุ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เป็น ผู้ที่ ประ เ ส ริ ฐ ก ว่า ทั น อ บ บ า ส และท่านก็เป็นญาติใกล้ชิดกับท่านเราะฮูล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม แต่ท่านอับบาสนั้นใกล้ชิดกับท่านเราะฮูล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มากกว่าท่านอะลีเยุ และหากท่านนบี มีมรดกตกทอดจากท่าน แน่นอน ทั น อ บ บ า ส จะต้องเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในมรดกนั้นก่อนผู้ใดโดยเป็นไปตามคำกล่าวของท่านเราะฮูล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัมที่ว่า :

«لِحِقْوِ الْفَرَايِضِ بِأَهْلِهَا، فَمَا أَبْقَتِ الْفَرَايِضُ فَلَأَوْلَى رَجُلٌ ذَكَرَ»

[البخاري ومسلم]

“พวกท่านจงแบ่งมรดกให้แก่ผู้ที่มีสิทธิ์ได้รับตามสัดส่วนของมัน (อิศหาบุลฟุรฎ)

และมรดกที่เหลือก็จงแบ่งให้แก่เพศชายผู้ใกล้ชิดท่านที่ใกล้ชิดที่สุด (ผู้ที่มีสิทธิ์ในอะเศาะบะฮะฮฺ)" (บันทึกโดย ท่านอิมามอัล-บุคอรี และท่านอิมามมุสลิม)

และในวันทีกของเศาะฮี้ห์ทั้งสองจากหะดีษของท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ แจ้งว่า ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม พูดถึงอาของท่าน (อัล-อับบาส) กับท่านอุมัรว่า :

[أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَمَّ الرَّجُلِ صِنُو أَبِيهِ] [البخاري ومسلم]

“ท่านไม่ทราบหรือว่า ผู้เป็นอาของผู้ชายนั้นนับเป็นหน่อที่แยกออกมาจากลำต้นเดียวกับบิดาของเขา”

ในตฟสีรุ อิบนิ กะษีรฺ ได้อธิบายอายะฮฺของสุเราะฮฺอัล-ชุกรว่า ท่านอุมัร อิบนุ อัล-ค็อฎฏ็อบ ได้กล่าวกับท่านอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ว่า : “ขอสาบานต่ออัลลอฮฺว่า การเข้ารับอิสลามของท่าน (อับบาส) ในวันนั้น เป็นที่ชื่นชอบสำหรับฉันยิ่งกว่าการเข้ารับอิสลามของอัล-ค็อฎฏ็อบ(บิดาของตนเอง)เสียอีกถ้าหากเขาเข้ารับอิสลาม เพราะการเข้ารับอิสลามของท่าน(อับบาส)เป็นที่ยินดีสำหรับท่านเราะฮะฮฺล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ยิ่งกว่าการเข้ารับอิสลามของอัล-ค็อฎฏ็อบเป็นอย่างมาก”

ดังกล่าวนี้มีอยู่บันทึกของ อิบน์ สะอัด ในหนังสือ “อัฏ-ฏาะาะบะกะออต” (เล่มที่ 4 หน้า 22-30)

ในหนังสือ “อิกติฎอฮ อัส-ศิรอฎ อัล-มุสตะกีม ฟิ มุคอะละพะฮฺ อัส-หะบ อัล-ญะฮีม” (เล่มที่ 1 หน้า 446) ของท่านชัยคุลอิสลาม อิบน์ ตัยมียะฮฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ มีว่า “เมื่อ ท่านอุมร์ อิบน์ อัล-ค็อฎฎ็อบ เราะหิมะฮุลลอฮฺอันฮฺ ได้กำหนดรายการเงินกู้ให้เปล่า ท่านได้บันทึกรายชื่อผู้คนที่ตามลำดับเชื้อสายที่เหมาะสม ซึ่งท่านจะเริ่มเรียงตั้งแต่บุคคลที่มีเชื้อสายใกล้ชิดกับท่านเราะฮูลมากที่สุด เป็นลำดับแรก และเมื่อเชื้อสายของคนอาหรับหมดแล้ว ท่านก็จะระบุนุคคลที่ไม่ใช่คนอาหรับ (อะญัม) ตามมา การลงทะเบียนรายชื่อเช่นนี้มีมาตั้งแต่ในยุคสมัยของบรรดา “คุละฟ๊าฮ์ อัล-รอฮิตีน” (เคาะลีฟะฮ์ทั้งสี่ท่าน) ตลอดจนสมัยการปกครองของราชวงศ์อุมัยยะฮฺ และสมัยราชวงศ์อับบาซิดเรื่อยมาจนกระทั่งได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบหลังจากนั้น”

ท่านอิบน์ ตัยมียะฮฺ ได้กล่าวไว้อีก (ในหนังสือดังกล่าวเล่มที่ 1 หน้า 453) ว่า “ท่านจงพิจารณาดูท่านอุมร์ อิบน์ อัล-ค็อฎฎ็อบ เราะหิมะฮุลลอฮฺอันฮฺ ในขณะที่ท่านได้ใส่รายชื่อบุคคลในทะเบียนรายชื่อเงินกู้ มีผู้คนที่รับผิดชอบเรื่องนี้) กล่าวกับท่านว่า “ท่านอะมีริลมุอ์มินีน

ท่านก็เริ่มใส่ชื่อท่านลงไปเป็นคนแรกก่อนสิ” ท่านอุ้มรุกกล่าวว่า
“ไ ม่ ไ ต่
แต่ท่านทั้งหลายจงใส่ชื่ออุ้มรุกไว้ตามที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดไว้” แล้วท่านก็ได้ใส่รายชื่อโดยเริ่มต้นด้วยวงศัวัณของท่านเราะฮ์ลุล
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นอันดับต้น แล้วตามมาด้วยบุคคลถัดมา
จนกระทั่งเวียนมาถึงรอบของท่านอุ้มรุกซึ่งอยู่ในตระกูลอะดีย
ซึ่งเป็นตระกูลที่ห่างไกลจากเชื้อสายส่วนใหญ่ของเผ่ากูเรซ”

ใน ต อ น ตั น ที่ ผ่ า น มา
เราได้กล่าวถึงหะดีษเกี่ยวกับเรื่องความประเสริฐของวงศัวัณของท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า : **“ทุกสายสัมพันธ์
และทุกเชื้อสายต้องขาดสะบั้นลงในวันกิยามะฮ์
นอกจากสายสัมพันธ์ และเชื้อสายของฉัน(ท่านนบี) เท่านั้น”**
หะดีษนี้เองที่ผลักดันให้ท่านอุ้มรุก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ไปขอหมั้น อุ้มมุ
กัลฮูม บุตรสาวของท่านอะดียมาเป็นภรรยา และท่านอัล-อัลบานีย์
ได้ระบุหะดีษนี้ไว้ในหนังสือ “อัล-ซิลลีละฮ์ อัล-เศาะฮี้หะฮ์” ภายใต้
(หะดีษเลขที่ 2036) สายรายงานหะดีษนี้มาจากท่านอุ้มรุก
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

เป็นที่ทราบกันดีว่า บรรดาคุณละฟอาห์ อีร-รอฮิตีน ทั้งสี่ท่าน
เ ร า ะ ฎิ ยั ล ล อ ฮุ อี น ฮุ ม
(ผู้ปกครองผู้ยึดมั่นในหลักธรรมอย่างเที่ยงตรงทั้งสี่ท่าน) ล้วนเป็นพ่อตา-

ลูกเขยของท่านเราะฮูล คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ทั้งสิ้น ดังเช่น
ท่าน อับดุลบักร์ และท่าน อุมัรฺ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า
ทั้งสองได้รับเกียรติเป็นอย่างสูงด้วยการที่ท่านนบี
คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สมรสกับบุตรสาวของท่านทั้งสอง คือ
ท่านหญิงอาอิชะฮฺ และท่านหญิงหุฟเศาะฮฺ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุม่า

ส่วนท่านอุษมาน และท่านอะลีได้รับเกียรติเป็นอย่างมาก
ในการที่ให้ท่านทั้งสองทำการสมรสกับบุตรสาวของท่านเราะฮูล
คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โดยท่านอุษมานได้สมรสกับท่านหญิง
รูกัยยะฮฺ และภายหลังจากที่ท่านหญิงได้เสียชีวิตลงไป
ท่านอุษมานก็ได้รับเกียรติให้สมรสกับน้องสาวของท่านหญิงรูกัยยะฮฺ
คือ อ. ท. น. ห. ง. อ. ม. ม. ก. ล. ช. ม.
ด้วยเหตุนี้ท่านอุษมานจึงได้รับการขนานนามว่า
“เจ้าของรัศมีสองรัศมี” (ซุนนุร็อยนิ)

ใน ส่วน ของ ท่าน อะ ลี ยฺ เราะ ะ ฎิ ยฺ ล ล อ ฮุ อ น ฮฺ
นั้น ได้สมรสกับท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮา
ซึ่งเป็นบุตรสาวคนสุดท้องของท่านนบี คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ในหนังสือ “ลีย์รฺ อะฮฺลาม อัน-นุบะลาฮฺ” ของท่าน อัช-ชะฮะบีเย
และในหนังสือ “ตะฮฺซีบ อัต-ตะฮฺซีบ” ของท่านอิบน์ หะญัรฺ
ได้ระบุเกี่ยวกับประวัติของท่านอับบาสว่า : “ท่าน อับบาสนั้น
เมื่อท่านเดินผ่านท่านอุมัรฺ และท่านอุษมาน

ซึ่งขณะที่ท่านทั้งสองกำลังขี่พาหนะอยู่ ทั้งสองจะลงมายืนอยู่ด้านล่าง จนกว่าท่าน อับบาส จะ ผ่าน ไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ผู้เป็นอาของท่านเราะสูล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

อุมร์ บิน อับดุลอะซีซ

ในหนังสือ “อัญญาอะบะกอด” ของ อิบน์ สะอัด (เล่มที่ 5 หน้า 333) และ (เล่มที่ 5 หน้า 387-388) ด้วยสายรายงานของเขาสืบถึงฟาฏิมะฮฺ บุตรสาวของท่านอะลี อิบน์ อบี ฏอลิบ เล่าว่า ท่านอุมร์ อิบน์ อับดุลอะซีซ ได้กล่าวแก่ฟาฏิมะฮฺว่า : “โอ้ บุตรีของท่านอะลีเอ๋ย! ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺว่า ไม่ มี วงศ์วานใดบนหน้าแผ่นดินนี้ จะเป็นที่รักสำหรับฉันยิ่งไปกว่าพวกท่าน และแน่แท้ พวกท่านนั้นเป็นที่รักสำหรับฉันยิ่งกว่าวงศ์วานของตนเองเสียอีก”

อบู บักรฺ บิน อบี ซัยบะฮฺ

ในหนังสือ “ตะฮฺซิบ อัล-กะมาล” ของอัล-มิซซีฮฺ เกี่ยวกับประวัติของท่านอะลี อิบน์ หุสَيْنฺ ท่านอบูบักรฺ บิน อบี ซัยบะฮฺ เราะหิมะฮฺลลอฮฺ กล่าวว่่า : “สายรายงานที่ถือว่าแข็งแรงที่สุดคือ สายรายงานจากอิช-ซุฮฺรียฺ รายงานจากอะลี อิบน์ หุสَيْنฺ จากบิดาของเขา (อัล-หุสَيْنฺ) จากท่านอะลี”

ชัยคุลอิสลาม อิบน์ ตัยมียะฮฺ

อิบน์ ตัยมียะฮฺ เราะหิมะฮฺลลอฮฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-อะกีดะฮฺ อัล-วาสิฎียะฮฺ” ว่า : “และพวกเขา (อะฮฺลุส สุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ) จะรักใคร่ให้เกียรติวงศ์วานของท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม และยอมรับให้เป็นผู้ปกครอง และเฝ้าจดคำสั่งเสียของท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ได้กำชับเกี่ยวกับคนเหล่านั้น โดยที่ท่านได้กล่าวไว้ในวัน “**เขาะติรคุม**”

ว่า :
“ฉันขอเตือนพวกท่านให้กล่าวคำรำลึกถึงอัลลอฮฺเกี่ยวกับวงศ์วาน
ของฉัน”

และท่านนบี ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกับท่านอับบาส ซึ่งเป็นอาชของท่าน
ขณะที่ได้ไปรับทุกข์กับท่านนบี ว่า
“กูเรชบางคนทำกั๊กขพะกับตระกูลฮาซิม”

ท่านนบี
ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวไว้ว่า :
“ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์
พวกเขาจะยังไม่ศรัทธา (อีมาน)

จนกว่าพวกเขาจะได้รักใคร่พวกท่านเพื่ออัลลอฮฺ
และเพราะการเป็นวงศ์ญาติที่ใกล้ชิดของฉัน”

ท่านเราะฮฺลุล
ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวไว้ว่า : “แท้จริง อัลลอฮฺ
ได้ทรงคัดเลือกเผ่ากินานะฮฺ

มาจากลูกหลาน (บ นี้) ของท่าน น ปิ อิศ มา อิล และทรงคัดเลือกกุเรชมาจากเผ่ากินานะฮุ และทรงคัดเลือกตระกูลฮาซิมมาจากกุเรช และทรงคัดเลือกฉันมาจากตระกูลฮาซิม” พวกเขา (อะฮฺลุลสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ) ถือว่าบรรดาภรรยาของท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นมิตรและเป็นมารดาแห่งบรรดาผู้ศรัทธา และศรัทธาเชื่อมั่นว่า บรรดาเธอเหล่านั้นเป็นภรรยาของท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮฺด้วย โดยเฉพาะท่านหญิงเคาะดีญะฮฺ เราะฮิฎ็อลลอฮูฮฺฮฺ ซึ่งเธอเป็นมารดาของลูกๆ ของท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เธอเป็นบุคคลแรกที่ได้ศรัทธาต่อท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เธอเป็นกำลังสำคัญที่สนับสนุนกิจการงานของท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และเธอเป็นผู้ที่ได้รับฐานะตำแหน่งอันสูงเกียรติจากท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เธอเป็นผู้มีความศรัทธามั่น เป็นผู้ซื่อสัตย์สุจริตใจ และท่านหญิงอาอิชะฮฺ ผู้ได้ฉายาว่า “อัศ-ศิดดีเกาะฮฺ บินดี อัศ-ศิดดีก” เป็นบุตรรีของผู้ที่ได้ชื่อว่า “อัศ-ศิดดีก” (ผู้มีความศรัทธามั่น ผู้มีความเชื่อมั่นอย่างสุจริตใจ) เราะฮิฎ็อลลอฮูฮฺฮฺ เธอเป็นบุคคลที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวถึงว่า :

“ความประเสริฐของอาชีวะสุ (ที่ประเสริฐเหนือกว่าสตรีทั้งหลาย) นั้น เหมือนกับความประเสริฐของอัม-ษะรีด(ข้าวโอดต้ม มีลักษณะคล้ายข้าวต้มผสมนมและน้ำตาล) ซึ่งดีกว่าอาหารทั่วไป”

และพวกเขา (อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ) จะทำตัวให้บริสุทธิ์ไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของพวกเขาชื่ออะฮฺ-เราะวาฟิฏ” ที่อาฆาต เคียดแค้น และสาปแช่งด่าว่าบรรดาเศาะหาบะฮฺ และพวกเขา (อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ) จะทำตัวให้บริสุทธิ์ไม่เกี่ยวข้องกับแนวทางของพวกเขา “อัน-นะวาศิบ” (กลุ่มบุคคลที่ตั้งตัวเป็นศัตรูกับวงศ์วานของท่านเราะฮฺลุล) เป็นผู้สร้างความเจ็บปวดรวดร้าวให้แก่วงศ์วานของท่านเราะฮฺลุล คีอิลลัลลอฮฺอะลยฮฺวะสัลลัม ทั้งด้วยคำพูดและการกระทำ”

ท่าน อิบน์ ดัยมียะฮฺ ยังได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-วะเศียะฮฺ อัล-กุบรอ” เช่นเดียวกับที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “มััจญ์มูฮฺ อัล-พะตาวา” (เล่มที่ 3 หน้าที่ 407-408) ว่า : “และนอกจากนี้ วงศ์วานของท่านเราะฮฺลุล คีอิลลัลลอฮฺอะลยฮฺวะสัลลัม ยังได้รับสิทธิต่างๆมากมายที่จำเป็นจะต้องให้ความเอาใจใส่จากสิทธิเหล่านั้น เพราะอัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ทรงกำหนดสิทธิ “อัล-คุมุส” (หนึ่งในห้าทรัพย์สินเชลย) และ “อัล-ฟัยฮ์” (ทรัพย์สินที่ยึดได้จากศัตรูโดยมิได้เกิดการสู้รบกัน) ให้ท่านเหล่านั้น และอัลลอฮฺ ตะอาลา ยังทรงกำชับให้ขอพรให้แก่ท่านเหล่านั้น พร้อมกับการขอพรให้แก่ท่านเราะฮฺลุล คีอิลลัลลอฮฺอะลยฮฺวะสัลลัม

ซึ่งท่านเราะสูล คือลัลลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่พวกเราว่า “ท่านทั้งหลาย จงกล่าวเถิดว่า **อ้อ อัลลอฮฺ!** ขอพระองค์ได้ทรงโปรดประทานพรแก่มุหัมมัด และ วงศ์วาน ของ มุหัมมัด เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงประทานพรแต่อิบรอฮีมมาก่อนแล้ว แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ได้รับการสรรเสริญยิ่ง และ ทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่ง ยิ่ง และขอพระองค์ได้ทรงประทานความเป็นสิริมงคลแด่มุหัมมัด และ วงศ์วาน ของ มุหัมมัด เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงประทานความเป็นสิริมงคลแด่วงศ์วานของอิบรอฮีม **มาก่อน แท้จริง** พระองค์ทรงเป็นผู้ได้รับการสรรเสริญยิ่ง และทรงไว้ซึ่งเกียรติอันสูงส่ง” วงศ์วานของมุหัมมัดนั้นคือ บุคคลที่เศาะดะเกาะฮฺ (ชะกาต) เป็นที่ต้องห้าม (หะรอม) นี้คือทัศนะที่ท่านอิมาม อัซ-ซาฟีฮีย์ ท่านอิมาม อะหมัด อิบน์ หันบัล และบรรดานักวิชาการอื่นๆ นอกเหนือจากท่านทั้งสองได้กล่าวไว้ ซึ่งท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม ก็ได้กล่าวว่า **“แท้จริง** เศาะดะเกาะฮฺ (ทานบริจาค) นั้นไม่เป็นที่อนุมัติ (หะรอม) แก่มุหัมมัด และไม่เป็นที่อนุมัติแก่วงศ์วานของมุหัมมัด” แท้จริง อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ทรงกล่าวไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ว่า :

﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴾ [الأحزاب: ٣٣]

"แ ท้ จ ริ ง
 อัลลอฮฺทรงต้องการขจัดความผิดที่เป็นบาปให้พ้นไปจากพวกเจ้า
 ใจ้ บรรดาวงศ์วาน (ของนบี)
 และพระองค์ทรงประสงค์ให้พวกเจ้าสะอาดบริสุทธิ์อย่างแท้จริง"
 (อัล-อะหฺซาบ : 33)

พระองค์ทรงห้ามมิให้ท่านเหล่านั้นรับเศาะดะเกาะฮฺ (ทานบริจาค)
 เพราะเศาะดะเกาะฮฺ เป็นเห็ือโคดของผู้อื่นทั้งหลาย" (จบการอ้าง)

ท่านอิบนุ ตัยมียะฮฺ ได้กล่าวไว้ดังปรากฏอยู่ใน "มััจญ์มูฮฺ อัล-
 ฬะตะวา" ของท่าน (เล่มที่ 28 หน้าที 491) ว่า :
 "จำเป็นอย่างยั้งทีจะต้องให้ความรักใคร่ ให้ความเกิล้ชิดสนิดสนม
 ใให้ การช้วย เห ลือ ต่ อ วง ศ์ ว าน ข อ ง ท าน เ ร า ะ ส ู ล
 ศ์ อ ล ล ล ล อ ฮฺ อ ะ ล ี ย ฮิ ว ะ ส ล ล ม
 และต้องมีความระมัดระวังเอาใจใส่ในสิทธิของท่านเหล่านั้นอย่าง
 แท้จริง"

อิบนูล ก็อยยิม

ท ำ น อี ม ำ ม อี บ นู ล ก็ อ ย ยี ม
 ได้กล่าวไว้ในการแจกแจงรายละเอียดถึงสาเหตุต่างๆ

ที่มีการยอมรับการตีความที่ไม่ถูกต้องไร้สาระ(อัต-ตะฮวีลฺ อัล-ฟาสิด) ว่า :

“สาเหตุที่สาม ผู้ที่ตีความหมายโดยการอ้างอิงว่า นำมาจากผู้ที่มีขีดความสามารถสูง มีชาติตระกูลดี เป็นผู้ที่ได้รับการกล่าวขานกันอย่างกว้างไกล เป็นที่ยอมรับของคนที่มีความสติปัญญา มีมันสมอง หรืออ้างถึงการตีความว่ามาจากวงศวานของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะ สัลลัม หรืออ้างว่า (การตีความหมายนี้) มาจากผู้ที่ได้รับการยกย่องชมเชย ได้รับการสรรเสริญอย่างดีงามและมีสัจจะวาจาจากประชาชาติ(มุสลิม) กว้างขวางยิ่ง เช่น นั้น เพียงเพื่อต้องการให้การตีความมีผลเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในหัวใจของบรรดาคนโง่เขลาเบาปัญญา ดังกล่าวนับเป็นเรื่องปกติธรรมดาของมนุษย์ที่ต้องให้ความสำคัญกับคำพูดของบุคคลที่มีเกียรติ มีระดับ ใหญ่โตของพวกเขา จนถึงขนาดยกย่องเทิดทูนคำพูด (ผู้ทรงเกียรติ) ให้อยู่เหนือคำตำราของอัลลอฮฺ และคำพูดของท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะ สัลลัม เสียอีก โดยที่พวกเขาเหล่านั้นจะอ้างว่าเขาคนนั้นเป็นผู้รู้ในเรื่องของอัลลอฮฺมากกว่าพวกเรา และด้วยแนวทางนี้เอง กลุ่ม “อัล-รอฟีฎะฮฺ” กลุ่ม “อัล-บาฏินียะฮฺ” กลุ่ม “อัล-อิสมาอิลียะฮฺ” และกลุ่ม “อัน-นุศ็อยรียะฮฺ”

จึงพยายามเชื่อมโยงสิ่งที่เป็นเท็จ และการตีความผิดๆ ของพวกเขาให้สอดคล้องกันในช่วงเวลาที่พวกเขาพาดพิงสิ่งเหล่านั้นถึงวงศาวาน ของท่านเราะฮ์สูล คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เนื่องจากพวกเขาารู้ดีว่าบรรดามุสลิมนั้น มีความเห็นตรงกันว่า :
“จ ะ ตั อ ง มี ค ว า ม ร ัก และจะต้องยกย่องให้เกียรติต่อวงศาวานของท่านเราะฮ์สูล คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม”

ดังนั้น พวกเขา (กลุ่มอรรรอฟีฎะฮ์ และกลุ่มอื่นๆ) จึงทำที่เข้ามาสังกัดอยู่กับกลุ่มมุสลิม และทำเป็นแสดงความรักใคร่ และยกย่องเทิดทูนบรรดาวงศาวานท่านเราะฮ์สูล คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ให้ปรากฏ และมีการระบุถึงเกียรติประวัติแห่งคุณงามความดีของท่านเหล่านั้น ซึ่งล้วนเป็นสิ่งลวงให้ผู้ฟังคล้อยตามไปว่า พวกเขาเป็นผู้ให้การช่วยเหลือสนับสนุนวงศาวานของท่านนบี คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่แท้จริง ภายหลังจากที่ผู้คนหลงเชื่อแล้ว พวกเขาก็จะเริ่มโฆษณาชวนเชื่อสิ่งที่เป็นเท็จ และความเชื่อผิดๆ โดยอ้างว่าสิ่งเหล่านั้น มาจากท่านเหล่านั้น

ล ำ อี ล ำ ฮ ะ อี ล ล ล ล อ ฮุ !
ไม่มีพระเจ้าที่แท้จริงที่ต้องเคารพอบาตะฮุนนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น ! มีจำนวนไม่รู้เท่าไรจากพวกบิดเบือนและไม่ศรัทธาในอัลลอฮุ

พวกที่ไม่เลื่อมใสในศาสนา และพวกก่ออุตุกรรมได้เกิดขึ้นมาบนโลก เพียง ด้วย สาเหตุ ที่มี พฤติกรรม ที่ว่า ดังกล่าว นั้น ทั้งๆ ที่คนที่ถูกอ้างเหล่านั้นไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พวกเขาอ้างและโฆษณาชวนเชื่อแม้แต่นิดเดียวเลย

เมื่อท่านพิจารณาถึงสาเหตุนี้แล้ว จะพบว่าในหัวใจของคนส่วนมากเขาจะไม่คิดอะไรนอกเหนือจากการนี้

ดี คิดดีต่อผู้พูดเท่านั้น โดยมีได้มีหลักฐานอันชัดแจ้งมาจากอัลลอฮฺที่จะชักนำพวกเขาไปสู่ความ

รู้ดี ดังกล่าว **สิ่งนี้คือ** มรดกตกทอดมาจากบรรดาผู้ที่ขัดแย้งกับศาสนาของบรรดาเราะสุลด้วยการอ้างว่าต้องยืนหยัดและยึดมั่นในสิ่งบรรดาบรรพบุรุษและบรรพชนผู้ล่วงลับไปแล้วเคยยึดถือมาก่อน นี่คือสภาพของคนทุกคนที่ลอกเลียนแบบบุคคลที่เขายกย่องให้เกียรติในสิ่งที่ขัดกับความถูกต้องซึ่งจะมีให้เห็นแบบนี้อีกต่อไปจนกระทั่งถึงวันกิยามะฮฺ” (จากหนังสือ “มุคตะศ็อร อัล-เศาะวาอิก อัล-มุรซะละฮฺ” เล่มที่ 1 หน้าที่ 90)

อิบน์ กะซีร

ท่าน อิบน์ กะซีร ได้กล่าวไว้ในตัฟซีรของท่านที่ได้อธิบายความหมายอายะฮฺในซูเราะฮฺ อัล-ฮุรอ หลังจากนั้นท่านได้ชี้แจงรายละเอียดว่า : ที่ถูกต้องแล้ว

การอธิบายอายะฮ์นี้ตามคำมุ่งหมายของคำว่า “อัล-กูรบา” คือ
 ตระกูลหนึ่งของเผ่ากุเรช ดังที่เป็นการอธิบายของท่านอิบนุ อับบาส
 สำหรับอายะฮ์นี้ ที่มีระบุอยู่ในเศาะฮีหุ อัล-บุคอรียุ ท่านอิบนุ
 กะษีรุ ได้กล่าวไว้ว่า
 “เราจะไม่ปฏิเสธการกำชับสั่งเสียที่เน้นให้สนใจต่อวงศ์วานของท่าน
 นนบี เราจะไม่ปฏิเสธคำสั่งใช้ให้ทำความดีงาม ให้เกียรติ
 ให้ความเคารพ ให้ความนอบน้อมต่อท่านเหล่านั้น
 เพราะท่านเหล่านั้นสืบมาจากเชื้อสายที่สะอาดบริสุทธิ์
 มาจากครอบครัวที่สูงส่งที่สุดที่มีอยู่บนหน้าแผ่นดินนี้
 สูงทั้งเกียรติยศ ความรุ่งเรือง สูงทั้งวงศ์ตระกูล และสูงทั้งเชื้อสาย
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบรรดาท่านเหล่านั้นเป็นผู้ดำเนินตามแนวท
 างแห่งนบีที่ถูกต้องแจ่มแจ้งชัดเจน
 เหมือนดังที่บรรพชนของบรรดาท่านเหล่านั้นได้ดำเนินตามมาแล้ว
 ก่อนหน้า อย่างเช่น ท่านอัล-อับบาส และทายาทของท่าน
 ท่านอะลียุ และวงศ์วานของท่าน เราะฎียัลลอฮุอันฮุม อัลญุมะฮ์อิน”

หลังจากที่ท่านอิบนุ กะษีรุ
 ได้นำเอารายงานทั้งสองรายงานมาระบุ คือ จากท่านอนูบักรุ
 เราะฎียัลลอฮุอันฮุ รายงานหนึ่ง และอีกรายงานหนึ่งจากท่านอุมรุ
 เราะอะฎียัลลอฮุอันฮุ
 เกี่ยวกับเรื่องการเคารพยกย่องให้เกียรติวงศ์วานของท่านนบี
 และแจ่มแจ้งถึงรายละเอียดเกี่ยวกับฐานันดร

และตำแหน่งอันทรงศักดิ์ของบรรดาท่านเหล่านั้นแล้ว ท่านกล่าวว่า :
“ดังนั้น สภาพตามตัวอย่างของเซคทั้งสอง (ออบูบักร์ และอุมร์
เรอะฎิยัลลอฮูอันฮุมมา) นี้แหละ
คือสิ่งจำเป็นที่เราต้องปฏิบัติตาม(ในการให้เกียรติอะฮ์ลุลบัยต์)
และด้วยเหตุนี้เอง ท่านทั้งสองจึงเป็นผู้ศรัทธา(มุอ์มินีน)ที่ประเสริฐ
ที่สุดรองลงมาจากท่านนบี และบรรดาเราะฮ์ลุลอฮ์
ชออัลลอฮ์ทรงพอพระทัยท่านทั้งสอง
ตลอดจนบรรดาเศาะหาบะฮ์ทั้งหมดด้วยเถิด”

อิบนุ หะญัร อัล-อัสเกาะลานีย

ท่าน อิบนุ หะญัร ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “พิตหุลบารีย์” (เล่มที่ 3
หน้าที่ 11) เกี่ยวกับหะดีษในสายรายงานที่มาการสืบมาจากท่านอะลีย
บิน หุสัยนุ จากหุสัยนุ บิน อะลีย จากท่านอะลีย บิน อบี ฏอลิบ
เราะฎิยัลลอฮูอันฮุมมา ท่านอิบนุ หะญัร กล่าวว่า :
“สายรายงานนี้เป็นหนึ่งในจำนวนสายรายงานที่ถูกต้องที่สุด
และเป็นสายรายงานที่มาจากประวัติบุคคลที่สูงศักดิ์ที่สุดตามที่ได้
มี ป ร ก ม
เกี่ยวกับบุคคลที่รายงานหะดีษมาจากผู้เป็นบิดาของเขา
และผู้เป็นปู่ของเขา”

มุหัมมัด อิบนุ अबดุลวะฮาบ

สำหรับชัยคุลอิสลาม มุหัมมัด อิบน์ อับดุลวะฮาบ
เราะหิมะฮ์สุลลอลอฮู นั้น ท่านมีบุตรชายหกคน และบุตรหญิงหนึ่งคน คือ
**อับดุลลอฮู อะลียุ หะซัน หุสัยฮู อิบรอฮีม อับดุลอะซีซ
และฟาฏิมะฮู** โดยตั้งชื่อทั้งหมดให้เป็นชื่อเดียวกับวงศ์วานของท่านนบี
นอกจาก อับดุลอะซีซ เท่านั้น สำหรับอับดุลลอฮู และอิบรอฮีมนั้น
ตั้งตามชื่อเช่นเดียวกับชื่อบุตรชายทั้งสองท่านนบี
คือลัลลลลอฮูอะลียุวะสัลลัม ส่วนท่านที่เหลือคือ อะลียุ ฟาฏิมะฮู หะซัน
และหุสัยฮู นั้น เป็นบุตรชาย บุตรสาว และหลานรักทั้งสองของท่านนบี
คือลัลลลลอฮูอะลียุวะสัลลัม

และการที่ท่านเลือกตั้งชื่อบุตรตามชื่อของบรรดาท่านเหล่านั้น
ย่อมแสดงให้เห็นว่า ท่านมีความรักความเคารพในวงศ์วานของท่านนบี
คือลัลลลลอฮูอะลียุวะสัลลัม และให้เกียรติต่อท่านเหล่านั้นเป็นอย่างมาก
และแน่นอน ยังมีการนำชื่อเหล่านั้นมาตั้งเป็นชื่อหลานๆ
ของท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่าอีกด้วย

ในช่วงสุดท้ายของบทนี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวยืนยันว่า อัลลอฮู
ตะอาลา ได้ทรงประทานบุตรชาย และบุตรสาวให้แก่ข้าพเจ้าหลายคน
ข้าพเจ้าก็ได้ตั้งชื่อพวกเขาว่า อะลียุ อัล-หะซัน อัล-หุสัยฮู ฟาฏิมะฮู
และตั้งชื่อเดียวกับบรรดามารดาของบรรดาผู้ศรัทธาทั้งเจ็ดท่าน
และบรรดาผู้ที่ตั้งชื่อเหมือนกับชื่อของบรรดาท่านเหล่านั้น

ซึ่งได้รวมไว้ซึ่งความประเสริฐในฐานะที่เป็นทั้งเศาะหาบะฮ์และเป็นญาติ
ใกล้ชิดกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดล้วนเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น
ผู้ทรงประทานให้ข้าพเจ้ามีความเคารพภักดีต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน
เราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และต่อวงศ์วานของท่าน
และ ข้า พ เจ้า ข อ วิ ง ว อ น ต่ อ พ ร ะ อ ง ค์
ได้ทรงให้ข้าพเจ้าได้รับพระมหากรุณาธิคุณ (นิอุมะฮ์) นี้นยาวนานตลอดไป
และขอพระองค์ได้ทรงคุ้มครองรักษาหัวใจของข้าพระองค์ให้พ้นจากความ
ม อ จ ฉ า ริ ษ ย า ความอาฆาตมาดร้าย
เคียดแค้นต่อผู้หนึ่งผู้ใดในบรรดาท่านเหล่านั้นเลย
และขอทรงคุ้มครองรักษาลิ้นของข้าพระองค์ให้ห่างไกลจากการกล่าวถึง
ท่านเหล่านั้นในทางที่ไม่เหมาะสมด้วยเถิด

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهِ ฐะฮะดะฮะฮะ ทรงแกล่าวว่ :

﴿ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ
سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ [الحشر: 10]

“และบรรดาผู้ที่มาภายหลังจากพวกเขาเหล่านั้นจะกล่าวว่า
ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเรา
และ พี่ นั อ ง ข อ ง พ ว ก เ ร า
ซึ่งพวกเขาเป็นผู้ศรัทธามาก่อนหน้าพวกเรามาแล้ว

และขอพระองค์อย่าได้ทรงให้มีความอาฆาตเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของพวกเรา ต่อบรรดาผู้ศรัทธาเหล่านั้นเลย
ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา แท้จริง พระองค์ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดู
เป็นผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อัล-หัจรู 10)

บทที่ 6

การสรรเสริญสดุดีของนักวิชาการบางท่าน ต่อเสาะหาบะฮุ ที่มาจาก “อะฮฺลุล บัยตฺ”

ท่านอัล-อับบาส อิบน์ อับดุลมุฏฏะอิลิบ เราะอะฎียัลลอฮฺอันฮุ
ผู้เป็นอาของท่านเราะฮฺลุล คีอัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม

อัส-ซะฮะบียฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ลียัรฺ อะอฺลาม อัน-นุบะลาฮฺ” (เล่มที่ 2 หน้า 79-80) ว่า “ท่าน อัล-อับบาส เป็นคนรูปร่างสูง และรูปหล่อที่สุด พุดจาไฟเราะะ และเสียงดังชัดเจนที่สุด ทั้งเป็นผู้มีความซันตือดทนสูงมาก และมีลักษณะเป็นผู้นำ (ที่ดี)”

ท่านอัส-ซุบัยรฺ อิบน์ บักการุ กล่าวว่่า “ท่าน อัล-อับบาส มีเชื้อไว้สำหรับให้คนยากไร้ของตระกูลฮาซิมได้ใช้สวมใส่ ท่านมีภาคใ้ส่อาหารใ้ใหญ่ไว้เพื่อใ้ส่อาหารใ้เลี้ยงคนทีหิวโหย และ ท่าน มี บริ เว ณ ไ้ ไว้ เพื่อ กัก ชัง คน โง่ เฆ ล า ท่านเป็นผู้ปกป้องเพื่อนบ้าน ท่านเสียสละทรัพย์สินเงินทอง และท่านช่วยเหลือผู้ประสบเคราะห์กรรม”

ท่านหัมซะฮฺ อิบน์ อับดุลมุฏฏะอิลิบ เราะอะฎียัลลอฮฺอันฮุ
ผู้เป็นอาของท่านเราะฮฺลุล คีอัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลิม

ท่านอิบนุ อับดิลบُر ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ” (เล่มที่ 1 หน้าที่ 270) ใน “หาซียะตุลอิศออะฮ์” ว่า “**หัมซะฮ์ อิบนุ อับดุลมุฏฏะอิลิบ อิบนุ ฮาซิม** (ผู้เป็นอาของท่านในปีอะลัยฮิศเศาะลาตุวัสสลาม) **นั้น ท่านได้รับการขนานนามว่า “อะสะดูลลอฮ์” และ “อะสะดุเราะฮ์สูลีย”** (ราชสีห์แห่งอัลลอฮ์ และราชสีห์แห่งเราะฮ์สูลของพระองค์) **และมีชื่อรองว่า “อับู อุมะเราะฮ์” และ “อับู ยะฮุลา” ด้วยเช่นกัน**

ท่าน อัซ-ซะฮะบีย ได้กล่าวถึงท่านหัมซะฮ์ ฮุว่า “**เป็นผู้หน้าที่เป็นวีรบุรุษ เป็นผู้ทีกล้าหาญชาญชัย คือ อับู อุมะเราะฮ์ และอับู ยะฮุลา อัล-กูเราะซีย (แห่งเผ่ากูเรซ) อัล-ฮาซิมีย (แห่งตระกูลฮาซิม) อัล-มักกีฮ์ (เป็นชาวเมืองมักกะฮ์) และหลังจากนั้นก็มาเป็น “อัล-มะตะนีย” (เป็นชาวเมืองมะดีนะฮ์) อัล-บัดรีฮ์ (เป็นผู้ร่วมรบในสงครามบัดร์) อัซ-ซะฮีด (เสียชีวิตเป็นชะฮีดในสงครามอุฮุด) เป็นอาของท่านเราะฮ์สูล คี อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ี ย ฮี ะ ส ์ ล ล ัม และเป็นที่้องที่ร่วมตีมนมมารดาเดียวกับท่านเราะฮ์สูล คี อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ี ย ฮี ะ ส ์ ล ล ัม” (ดูหนังสือ “อัล-ลียะฮ์” เล่มที่ 1 หน้าที่ 172)**

อะมีรุลมุอมีนีน อะลีย อิบนุ อบี ฏอลิบ เราะฮิมัลลอฮุอันฮุ

ท่านอิมาม มุสลิม ได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน (หะดีษเลขที่ 276) ด้วยสายรายงานของท่านซุรียหฺ อิบну ฮานีลฺ ได้กล่าวว่า :
ฉัน น ใ ดั ห า ท ่า น ห ณฺย ง อ า อិ ช ะ ฮฺ
เพื่อถามเธอถึงเรื่องการลบบนรองเท้าหุ้มข้อทั้งสองข้าง เธอได้กล่าวว่า
“จำเป็นที่เธอจะต้องไปหา อิบนุ อบี ฎอลิบ แล้วก็จะถามเขา
เพราะ เขาร่วมเดินทางกับท่านเราะฮฺลุล
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม บ่อยครั้ง” และเราได้ถามเขา
(ท่านอะลียฺ) ท่านกล่าวว่า

“ท่านเราะฮฺลุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้
กำหนดไว้สำหรับผู้เดินทาง
(เมื่อเสียน้ำละหมาดแล้วไม่ต้องถอดรองเท้าหุ้มข้อออก
และให้ลูบไปบนรองเท้าได้เลย)
โดยมีระยะเวลาสามวันกับอีกสามคืน
และสำหรับผู้ที่อยู่ประจำมิได้เดินทาง
มีกำหนดไว้เป็นระยะเวลาหนึ่งวันกับอีกหนึ่งคืน”

และอีกรายงานหนึ่งของอิมาม มุสลิม (ท่านหญิง อาอิชะฮฺ
เราะฮฺฎิยัลลอฮุอันฮา) กล่าวว่า “ท่านจงไปหาอะลีย
เพราะเขารู้เรื่องนี้ดีกว่า ฉัน(ซุรียหฺ อิบนุ ฮานีลฺ)จึงได้ไปหาอะลีย
(ถามเขาเรื่องนั้น) เขาได้เล่าเรื่องจากท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในทำนองเดียวกันนั้น”

และ อิบ努 อับดิลบารุ เราะหิมะฮุคคอบฮุ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ” (เล่มที่ 3 หน้าที่ 51 หาซียะฮุ อัล-อิศอบะฮุ) ท่านอะหมัด อิบ努 หัมบัล และอิสมาอีล อิบ努 อิสฮาก อัล-กอฎียุ ทั้งสองกล่าวว่า “ไม่มีเศาะหาบะฮุคนใดที่ถูกรายงานเกี่ยวกับความประเสริฐของเขา ที่มีสายรายงานในเรื่องดังกล่าวดีไปกว่าของท่านอะลีย อิบ努 อบี ฏอลิบ” อะหมัด อิบ努 ฮุอัยบ อิบ努 อะลีย อัน-นะสาอียุ เราะหิมะฮุคคอบฮุ ก็ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันนี้

และอิบ努 อับดิลบารุก็ได้กล่าวไว้เช่นกัน (ในหนังสือเล่มดังกล่าว เล่มที่ 3 หน้าที่ 47) ว่า ได้มีผู้ถามท่านอัล-หะสัน อิบ努 อะบิลหะซัน อัล-บศรียุ ถึงท่านอะลีย อิบ努 อบี ฏอลิบ เราะหิมะฮุคคอบฮุอันฮุ เขาตอบว่า “ขอ ส า บ า น ต่ อ อัล ล อ ฮ ว ่า ท่านอะลียนั้นเป็นลูกธนูของอัลลอฮุที่เที่ยงตรงต่อบรรดาเป้าหมายที่พุ่งเป้าเข้าไปใส่ศัตรูของพระองค์ และเป็น “รีอบบานียุ” (ผู้ที่รู้จักกันดียิ่ง ณ อัลลอฮุ) แห่งประชาชาตินี้ เป็นผู้มาก่อนใคร (นับเป็น คน แรก ที่ เข้า รับ อิสลาม ที่มี อายุ น้อย ที่ สุด) เป็นผู้ใกล้ชิดกับท่านเราะฮูล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มากที่สุดแห่งประชาชาตินี้ เขาไม่เคยหลับใหล ไม่เคยทอดทิ้ง คำ สั่ง ใ ช้ ข อง อัล ล อ ฮ ไม่เคยถูกตำหนิในเรื่องศาสนาของอัลลอฮุ ไม่เคยถูกตำหนิ ไม่เคยถูกกล่าวหาด้วยข้อหาหยอกหยอทรัพย์สินของอัลลอฮุ เขาได้มอบความดีเตีฆาตของอัลกุรอานให้แก่อัลกุรอาน ดังนั้น

เขาจึงปลอดภัยโดยได้รับสวนสวรรค์ที่สวยหรูเป็นการตอบแทนคนที่กล่าวมานั้นคือ อะลีเย อิบนู อบีฏอลิบ ใจ์ คนถามผู้เขลาเอ๋ย”

ท่าน อิบนู अबดิลบารุ ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกัน ในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ” เล่มที่ 3 หน้าที่ 52 ว่า อัล-อะคีอัมมุ ได้รายงานจาก अबบาส อัค-คูรีเย จาก ยะหุยา อิบนู มะอีน เขากล่าวว่า “คนที่ดีที่สุดแห่งประชาชาตินี้รองลงมาจากนบีของเรา คือ ท่านอบูบักร์ ท่านอุมร์ ถัดมา คือ ท่านอูษมาน และถัดมาคือ ท่านอะลีเย การเรียงลำดับนี้ถือเป็น มัชฮับ ของเรา และเป็นทัศนะของบรรดาอิมามของพวกเขา”

ท่าน อิบนู अबดิลบารุ ได้กล่าวไว้อีกเช่นกัน (ในหนังสือเล่มดังกล่าวในหน้าที่ 65) ว่า “อบู อะหมัด อัซซุบัยรีย์ และคนอื่นๆ ได้รายงานจาก มาลิก อิบนู มิฆวัล จากอุกัยอยดุล จากอัซ-ชะอูบีย์ ได้กล่าวว่า อัลเกาะมะฮฺยู กล่าวแก่ฉันว่า “ท่านรู้ไหมว่าท่านอะลีเยเปรียบเสมือนอะไรในประชาชาตินี้ ?” ฉันกล่าวว่า “แล้วท่านเปรียบเสมือนอะไรเล่า ?” เขาตอบว่า “เขา (อะลีเย) เปรียบเสมือนท่านนบีอีซา อิบนู มร์ยัม ซึ่ง มี ประชาชาติ กลุ่มหนึ่ง รัก เขา จนกระทั่งได้หายนะไปเพราะความรักในตัวเขา(อีซา) และประชาชาติอีกกลุ่มหนึ่งโกรธแค้นเขาจนกระทั่งได้หายนะไปเพราะความโกรธแค้นในตัวเขา(อีซา)”

ผู้ถูกเปรียบเทียบตามความหมายของอัลกอมะฮะฮ์ คือ พวก “ยะฮูดีย์” และพวก “นะศอรอ” นั่นเอง และผู้ที่ถูกมองว่าเหมือนพวกนั้น คือ พวก “อัล-เคาะวาริจญ์” (พวกที่มีความขัดแย้งแล้วได้วางแผนสังหารท่านอะลี) และพวก “อรรอฟิฎาะฮ์” (พวกที่อ้างตนว่ารักท่านอะลี)

อิบนุ อับดิลบารุ ได้กล่าวไว้อีกเช่นเดียวกันในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ” (เล่มที่ 3 หน้า 33) ว่า “อะฮฺลุสสุนนะฮ์ วัลญะมาอะฮ์ เห็น พ้อง กัน ว่า ท่านอะลีได้มีโอกาสทำละหมาดหันหน้าไปยังสองกิบละฮ์ (บัยตุลมักดิศ และ อัล-กะอูบะฮ์) ท่านได้อพยพจากบ้านเกิดของท่าน และได้เข้าร่วมสมรภูมิบัตร์, อัล-หุฎัยบียะฮ์ และสมรภูมิอื่นๆ ที่นอกเหนือจากนั้น และท่านได้แสดงฝีมืออย่างดียิ่ง ณ สมรภูมิบัตร์ สมรภูมิอุหุด ส ม ร ภู มิ อัล - คี อ น ด์ ก สมรภูมิกอยบารุ ท่านเป็นผู้ที่สุจริตจะพรรณนาถึงในสมรภูมิล่านี้ ท่าน ทำ หน้า ที่ ข อง ท่าน ใน ส ม ร ภู มิ ต่ า ง ๆ ใน ฐ า น ะ ต่ า แห น ่ง อ น ทร ง กิ ย ร ตี และ ท่าน เป็น ผู้ ถี อ ธ ง ข อง ท่าน เรา ะ สูล คี อ ล ล ล อ ฮ อ ล ะ ล ะ ฮิ ะ ส ล ล ัม ใน สถานที่ สำ คัญ ๆ มากมาย และในวันที่เกิดสมรภูมิบัตร์ ท่านได้เป็นผู้ถือธงของท่านเราะฮ์ลุส ถึงแม้ว่าจะมีทัศนะอื่นในเรื่องดังกล่าวก็ตาม และ ในวันที่เกิดสมรภูมิอุหุดในขณะที่ท่านมุศอับ อิบนุ อุมัยร

ได้ถูกสังหาร ซึ่งในขณะนั้นคงอยู่ในมือของท่านเราะฮูล
คี่ อ ล ล ล ล อ ฮู อ ะ ลี ย ฮี ว ะ ลี ล ล ม
และท่านได้นำเอาธงนั้นส่งต่อให้ท่านอะลีเย เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ

ท่านอิบนู ตัยมียะฮู เราะหิมะฮูลลอฮู ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“มินฮากฎิ อัส-สุนนะฮู” (เล่มที่ 6 หน้า 178) ว่า “และ อะลีเย
เราะฎิยัลลอฮุอันฮู นั้น บุคคลทั้งสอง(ท่านอับบักร์ และท่านอุมร์)
ยังคงเป็นผู้ให้เกียรติ ให้การยกย่องอย่างสูงสุดทุกวิถีทาง
ยิ่งกว่านั้นท่านยังยกย่องให้เกียรติกับตระกูลฮาซิมทุกคน
มากกว่าคนอื่น ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับการมอบของกำนัลให้
ก็เพราะท่านทั้งสองได้ให้ความสำคัญกับท่านอะลีเย
ทั้งในด้านตำแหน่ง ด้านเกียรติยศ ด้านความรัก ด้านการยอมรับ
ด้านการให้การสรรเสริญ และในด้านให้การเทิดทูนเกียรติ
ท่านทั้งสอง (อับบักร์ และอุมร์)
ได้ปฏิบัติต่อบรรดาผู้ที่อยู่ในฐานะเดียวกับท่านอะลีเย
เช่นเดียวกับกับที่ได้ปฏิบัติต่อท่านอะลีเย
และท่านทั้งสองจะให้เกียรติยกย่องท่านอะลีเย
ซึ่งเป็นไปตามที่อัลลอฮูได้ทรงให้เกียรติแก่ท่านอะลีเยเหนือกว่าบุคคล
ที่ไม่มีลักษณะเหมือนท่านอะลีเย และทุกคนรู้ดีว่า
ไม่เคยมีคำพูดหยาบคายไม่สุภาพกับท่านอะลีเยออกมาจากท่านทั้ง
ส อ ง เ ล ย
และแม้แต่กับคนในตระกูลฮาซิมสักคนก็ยังไม่เคยมีเช่นกัน”

จนกระทั่งท่าน (อิบน์ ดัยมียะฮฺ) ได้พูดว่า “เช่นเดียวกับอะลีย
เราะาะฎี ยัล ล อ ฮฺ อ ฮฺ อ ฮฺ
แน่นอนท่านมีความรักอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอกับท่านทั้งสอง
(อับบักร์ และอุมร์) ท่านให้การยอมรับ
ท่านให้การยกย่องให้เกียรติต่อท่านทั้งสองมากกว่าคนทั่วไป
ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีถึงสภาพของท่านเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
ไ ม่ มี ไ ค ร เ ค ย ไ ต์ ยิ น ว่ า
มีคำพูดหยาบคายไม่สุภาพออกมาจากท่าน อะลีย
ออกมาทำลายสิทธิของท่านทั้งสอง(อับบักร์ และอุมร์)เลย
ท่านอะลียไม่เคยพูดว่าตัวท่านเป็นผู้เหมาะสมที่สุดต่อการบริหาร
ปกครองยิ่งกว่าบุคคลทั้งสอง ซึ่งสิ่งนี้เป็นที่ทราบกันดี
สำหรับผู้ที่ศึกษาเรียนรู้หะดีษต่างๆ ที่แข็งแรงถูกต้อง
ซึ่งเป็นการรายงานมาจากบุคคลมากมายหลายสายรายงาน
ไม่มีทางที่บุคคลที่รายงานเหล่านั้นจะรวมหัวโกหกได้
ไม่ว่าจะในเรื่องเฉพาะหรือเรื่องทั่วไป และที่สำคัญก็คือ
เป็นผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากผู้รายงานหะดีษที่เป็นที่เชื่อถือได้
ทั้งสิ้น”

ท่านอิบน์ ดัยมียะฮฺ ได้กล่าวไว้อีกเช่นกันในหนังสือ “มินฮาจญ์
อัล-สุนนะฮฺ” (เล่มที่ 6 หน้า 18) ว่า : “ส่วนท่านอะลีย
เราะาะฎี ยัล ล อ ฮฺ อ ฮฺ อ ฮฺ นั้น อะฮฺลุสสุนนะฮฺ เคารพรักท่านอะลีย
เป็นมิตรกับท่าน และพวกเขายืนยันว่า ท่านเป็นหนึ่งใน “คุละฟาอ์
อัล-รอซิดีน” และเป็นผู้ปกครองที่เที่ยงธรรมคนหนึ่ง”

และอิบนุ หนะญ์รุ เราะอะหิมะฮุคคอสฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัต-ตกริบ” ว่า “ท่าน อะลียฺ อิบนุ อบี ฏอลิบ อิบนุ อับดุลมุฏเฎาะลิบ อิบนุ ฮาซิม อัล-ฮาซิมียฺ หัยตะเราะฮฺ ออบูตรอบ อบุลหะชะนัยนุ เป็นลูกชายของลุงของท่านเราะฮฺลุล คีอัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม และเป็นสามีของบุตรรีซของท่านเราะฮฺลุล เป็นหนึ่งในบรรพชนอิสลามรุ่นแรก และมีนักวิชาการเป็นจำนวนมากได้ให้น้ำหนักว่า ท่านอะลียฺเป็นผู้เข้ารับอิสลามคนแรก เป็นแนวหน้าของคนอาหรับ และเป็นหนึ่งในจำนวนสิบท่าน (ที่ได้เข้าสวรรค์โดยไม่ต้องถูกสอบสวน) ท่านได้เสียชีวิตลงในเดือนเราะมะฎอนปี ฮ.ศ. ที่ 40 ซึ่งในชั่วระยะเวลา นั้น ท่านเป็นบุคคลที่ประเสริฐกว่าใครในบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ในมวลมนุษย์ บิน หั น ้า แ ผ น ดิ น นี้ ดังกล่าวนี้ นับเป็นมติเอกฉันท์ของอะฮฺลุสสุนนะฮฺ ท่านมีอายุรวมได้ 63 ปี ตามทัศนะที่มีน้ำหนักที่สุด”

อะลียฺ อิบนุ อบี ฏอลิบ เราะอะหิมะฮุคคอสฺ นั้นมีบุตรชาย 15 คน และบุตรสาว 18 คน อัล-อามิรียฺได้ระบุเรื่องนี้ไว้ในหนังสือ “อัร-ริยาฎมุสตะฎออะฮฺ ฟิ ญุมละฮฺ มัน เราะวะวา ฟิ อัศ-เศาะฮีหัยนุ มิน อัศ-เศาะหาบะฮฺ” (หน้าที่ 180) แล้วอัล-อามิรียฺยังได้ระบุชื่อบรรดาลูกๆ ของท่าน และได้ระบุชื่อบรรดามารดาของลูกๆ เหล่านั้น

แล้วก็ได้กล่าวต่อไปอีกว่า “ลูกๆ ของท่านอะลีย รุ่งท่ายๆ ได้แก่ อัล-หะสัน อัล-หุสَيْن มุหัมมัด อุมัร และอัล-อับบาส”

อัล-หะสัน อิบну อะลีย อิบну อปีฏอลิบ เราะอะฎียัลลอฮุอันศุมมา ผู้เป็นหลานชายของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

อิบนุ อับดิลบารุ เราะหิมะฮุสลุสลุ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-อิศตีอาบ” (ในเล่มที่ 1 หน้าที่ 369 หาซียะฮุ อัล-อิศอบะฮุ) ว่า : “ มี ร าย ง า น ม า ก ม าย ที่ แ ช้ ง แ ร ง เ ชื่ อ ถี อ ไ้ ที่มีรายงานมาอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสายของบุคคลจำนวนมากมาย (อาซารุ มุตะวาตอิรุ) จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า ท่านนบีได้พูดถึงอัล-หะสัน อิบну อะลีย ว่า “ลูกชายของฉันคนนี้ เ ข า จ ะ เ ป็ น ผู้ น ำ และหวังว่าอัลลอฮุจะทรงให้เขามีชีวิตอยู่เพื่อที่เขาจะได้ทำการประนีประนอม ระหว่างชนกลุ่มใหญ่ๆ สองกลุ่มจากมวลมุสลิม” ซึ่งเล่าโดยเศาะหาบะฮุกลุ่มหนึ่ง และในหะดีษของ อิบну บักรเราะฮุ มีปรากฏเกี่ยวกับกรณีนี้เช่นกันว่า “เขา(อัล-หะสัน) เ ป็ น สິ่ ง ห อ ม ห ว ล แ ก่ จั น ใน โ ล ก ดุ น ย า นี ” และไม่มีใครอีกที่เป็นนายหรือผู้นำที่จะประเสริฐเหนือกว่าบุคคลที่ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ให้ชื่อว่าเขาเป็น “นาย หรือ ผู้นำ” (ลัยยิด) ท่านอัล-หะสัน เราะฮิมะฮุสลุสลุอะลัยฮิ เป็นผู้ที่มีความรอบคอบ เป็นผู้ที่มีความมักน้อยสมถะและเปี่ยมด้วยความประเสริฐยิ่ง

คุณลักษณะเหล่านี้ของท่านเรียกร้องให้ท่านสละอำนาจและสละโลกคุณ
ยานี้ โดยมีความปรารถนาในสิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮฺ ตะอาลา
และท่านได้กล่าวว่า : “ขอ สาบานต่ออัลลอฮฺว่า ฉันไม่ชอบเลย –
นับตั้งแต่วัยที่ฉันสามารถแยกแยะสิ่งที่ทำให้เกิดคุณและโทษแก่จัน
น

ในการที่ฉันเข้ามารับผิดชอบดูแลกิจการประชาชาติของท่านนบีมุ
หัมมัด คี อ ล ล ล ล อ ฮฺ อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ม
ในเมื่อการบริหารปกครองนี้ทำให้แก้วที่ใช้กรอกเลือดต้องถูกเทเล
ือดให้ไหลนองออกมา (หมายถึง

มีการฆ่าฟันกันจนเลือดไหลนอง) ”
และท่านเป็นผู้หนึ่งที่กระตือรือร้นในการช่วยเหลือท่านอุษมาน
และเป็นผู้หนึ่งที่ร่วมปกป้องท่านอุษมาน เราะฎียัลลอฮฺอันฮฺ

อฺช-ชะฮะบียฺ กล่าวถึงท่านอัล-หะสัน ไว้ในหนังสือ “อัล-ลียะฮฺ”
(เล่มที่ 3 หน้าที่ 245-246) ว่า “เขา (อัล-หะสัน) เป็นผู้นำ
เป็นหัวหน้าผู้ปกครอง เป็นหลานรักของท่านเราะฮู
ล คี อ ล ล ล ล อ ฮฺ อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ม เป็นความหอมหวลของท่าน
และเป็นหัวหน้าของบรรดาเยาวชนคนหนุ่มชาวสวรรค์ เขาคือ อบ
มุหัมมัด อัล-กูเราะซียฺ (แห่งเผ่ากูเรซ) อัล-ฮาซิมีย
(แห่งตระกูลฮาซิม) อัล-มะตะนียฺ (แห่งชาวเมืองมะดีนะฮฺ)
ผู้เป็นชะฮีด”

แ ล ะ ท ่า น อั ช -ช ะ ฮ ะ บี ย

ได้กล่าวไว้ในหนังสือเล่มดังกล่าวอีกเช่นเดียวกัน (ในเล่มที่ 3 หน้าที่ 253) ว่า “แท้จริง ผู้นำคนนี้เป็นนักปกครอง เป็นผู้มีลักษณะสง่า รูปร่าง มี ส ตี บั ญ ญา เ ฉิ ย บ แ ห ล ม มี เ ส น ่ ห์ ใ จ บ ุ ญ เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องสรรเสริญ มีเมตตากรุณา เป็นคนยึดมั่นในศาสนา เป็นคนเคร่งครัด อ่อนน้อมถ่อมตน มีสถานะที่สำคัญยิ่ง”

อิบนุ กะษีรฺ ได้กล่าวถึงท่านอัล-หะสัน ไว้ในหนังสือ “อัล-บิดายะฮฺ วันนิฮายะฮฺ” (ในเล่มที่ 11 หน้าที่ 192 -193) ว่า “และ แท้จริง ท่านอับูบักรฺ อัศ-ศิดดีก ได้ยกย่องให้เกียรติ ให้ความสำคัญ และช่วยปกป้องระวังรักษาท่าน และท่านอุมฺรฺ ก็ได้ปฏิบัติกับท่าน เช่นเดียวกับที่อับูบักรฺได้ปฏิบัติ” แล้วยังได้พูดต่ออีกว่า “และท่านอุษมานก็เช่นเดียวกัน ท่านได้ให้เกียรติแก่ อัล-หะสันและอัล-หุสัยนฺ และรักใคร่คนทั้งสอง และสำหรับอัล-หะสัน อิบนุ อะลียฺ ในวันที่ท่านอุษมาน อิบนุ อัฟฟานถูกล้อมบ้าน ในขณะนั้น ท่านอัล-หะสันได้ออกอยู่กับท่านอุษมาน แ ล ะ อ ยู่ ใน ส ภ า พ ส ะ พ า ย ต า บ ตี ต ัว เ ต รีย ม พ ร ้อม ที่ จะ ป ็ อ ง กั น ท ่า น อ ุ ช ม าน แต่ท่านอุษมานมีความเป็นห่วงท่านอัล-หะสัน และได้สาบานเพื่อขอรับรองให้ท่านอัล-หะสันกลับบ้านไป ทั้งนี้ เพื่อเป็นการทำให้ท่านอะลียฺสบายใจ และมีความหวังโยต่ออัล-หะสัน เราะฎียัลลิลฮุอันฮุม”

อัล-หุสัยนุ อับนุ อะลีย อิบนุ อบี ฏอลิบ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา
ผู้เป็นหลานรักของท่านเราะฮูล คือลัลลอฮุอะลียฮิวะสัลลัม

อิบนุ อับดิลบารุ เราะะหิมะฮุสุลลอฮุ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ” (เล่มที่ 1 หน้าที่ 377) ใน “หาซียะฮุ อัล-อิศออะฮุ” ว่า “ท่านอัล-หุสัยนุ เป็นผู้ประเสริฐ ยึดมั่นในศาสนา เป็นผู้ที่ยืนยันถือศรัทธา ละหมาด และทำหัจญ์มากมายหลายครั้ง”

อิบนุ ตัยมียะฮุ ได้กล่าวไว้ดังปรากฏอยู่ใน “มััจญ์มูฮุ อัล-พะตาวา” ของท่าน (เล่มที่ 4 หน้าที่ 511) ว่า “และ อัล-หุสัยนุ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ นั้น อัลลอฮุ ตะอาลา ได้ทรงให้เกียรติแก่ท่านด้วยการให้ท่านเสียชีวิต เป็นชะฮีดในวันนี้ (วันอาชูรอฮ์ วันที่ 10 แห่งเดือนมุหัรริอม) และด้วยเหตุดังกล่าว อัลลอฮุได้ทรงให้ความอภัยแก่ผู้ที่ลงมือสังหารท่าน หรือผู้ที่ให้ การ ส นั บ ส นุน ให้ มี การ สั ง ห า ร หรือ ผู้ที่พอใจกับการที่มี การ สั ง ห า ร ท่าน และท่านเป็นผู้ดำเนินตามแบบฉบับที่ดิงามของบรรดา “ซุฮะดะฮ์” ที่ ล ่ ว ง ลั บ ไป ก่ อ น ท่าน แ ท้ จ ริ ง ตัวท่านและพี่ชายของท่านเป็นผู้นำของบรรดาเยาวชนคนหนุ่มสาว ช ว า ว ส ว ร ร ค์ และท่านทั้งสองถูกอบรมบ่มนินัสัยให้อยู่อย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี แห่งอิสลาม ท่านทั้งสองไม่ได้ผ่านการอพยพ การญิฮาด และการอดทนต่ออันตรายในหนทางของอัลลอฮุ

เหมือนดังที่วงศัวานของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คนอื่นๆ ได้ประสบกับมันมาแล้ว ดังนั้น อัลลอฮฺตะอาลา จึงได้ทรงให้เกียรติแก่ท่านทั้งสองด้วยการให้เสียชีวิตเป็นชะฮีด เพื่อทำให้เกียรติของทั้งสองท่านครบถ้วนสมบูรณ์ และเป็นการยกระดับชั้นของท่านทั้งสองให้สูงส่งยิ่งขึ้น และ ก า ร ส ัง ห า ร ท ำ น (อ ัล - หุ ส ัย น) นับเป็นเคราะห์กรรมอันใหญ่หลวงยิ่ง อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ทรงกำหนดบัญญัติ “อัล-อิชติรญาอ” (ให้กล่าวว่า “อินนาลิลลาฮี วะ อิ น น า อิล ัย ฮี ร อ ฎ ี ฎ ู น ”) ขณะที่ประสบกับเคราะห์กรรมดังดำรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ

هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾﴾ [البقرة: ١٥٥-١٥٧]

“และเจ้า(มุหัมมัด)จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ที่อดทนเถิด คือ บรรดาผู้ที่เมื่อมีเคราะห์กรรมมาประสบแก่พวกเขา พวกเขา ก็จะกล่าวว่า แท้จริง พวกเราเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ และแท้จริง พวกเราจะต้องกลับไปสู่พระองค์ ชนเหล่านี้แหละ พวก เขา จะ ได้ รั บ พ ร และได้รับความเมตตาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และ ช น เ ล ่า นี ้ แห ล ะ คื อ

บรรดาผู้ที่ได้รับการชี้นำสู่หนทางที่ถูกต้อง” (อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 155-157)

อัช-ชะอะบียุ เราะหิมะฮ์สุลลอลฮุ ได้กล่าวถึงท่านไว้ในหนังสือ “อัล-ลิต์รฺ” (เล่มที่ 3 หน้าที่ 280) ว่า “(อัล-หุสัยนุ) เป็นผู้นำที่มีเกียรติ มีความเพียบพร้อมทุกประการ เป็นหลานรักที่เกิดจากบุตรสาวของท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และ เป็นลูกของท่านในดุนยานี้ และเป็นที่รักของท่านเราะฮ์ลุล เขาคือ อับดุลลอฮุ อัล-หุสัยนุ อิบนุ อะมีรุลมุอ์มินีน อะบิล หะสัน อะลีย อิบนุ อบี ฏอลิบ อิบนุ อับดุลมุฏฏะอะลิบ อิบนุ ฮาซิม อิบนุ อับดุมะนาฟ อิบนุ กุศ็อยยุ อัล-กูเราะชีย อัล-ฮาซิมีย”

อิบนุ กะษีรฺ เราะหิมะฮ์สุลลอลฮุ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-บิตายะฮ์ วันนิฮายะฮ์”(เล่มที่ 1 หน้าที่ 476) ว่า “สิ่งที่เราต้องการสื่อถึงในที่นี้ก็คือ อัล-หุสัยนุ ได้อยู่ร่วมสมัยกับท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และได้คลุกคลีกับท่านจนกระทั่งท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้สิ้นชีวิต ท่านนบียังคงความภาคภูมิใจ และพอใจในตัวหลานชายของท่าน แต่ในขณะนั้น อัล-หุสัยนุ ยังเยาว์วัยอยู่ ภายหลังจากท่านเราะฮ์ลุลได้สิ้นชีวิต ท่านอบูบักรฺ (อศ-ศิดดีก) ก็ได้ยกย่องให้เกียรติ ให้ความสำคัญกับท่านหุสัยนุเรื่อยมา ตลอดจนกระทั่งท่าน อุมัรฺ และ ท่าน อุษมาน

ก็ได้ปฏิบัติต่อท่านเช่นเดียวกับท่านอับบากร ท่านอัล-หุสัยนุได้คลุกคลีเป็นเพื่อนติดตามบิดา (ท่านอะลีย) ได้รายงานงานหะดีษจากบิดาของท่าน และได้เข้าร่วมในทุกสมรภูมิกับบิดา ทั้งในสมรภูมิอัล-ญะมัล และสมรภูมิคิฟฟัยนุ และอัล-หุสัยนุ เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องให้เกียรติเป็นอย่างมาก”

อัลดุลลอส อิบนุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ลุกลายของผู้เป็นอาของท่านเราะสุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

อัล-บุคอรีได้บันทึกไว้ในเศาะฮีหฺของท่าน (หะดีษ เลขที่ 4970)

จาก อิบนุ อับบาส ได้กล่าวไว้ว่า :
ท่านอุมร์ได้พาฉันเข้าไปอยู่ร่วมกับบรรดาผู้อาวุโสที่เข้าสมรภูมิบัตร์ (มีทั้งจากชาวมุฮำญริรีน และชาวอันศอรุ) ดังนั้น เหมือนกับมีบางคนในหมู่นั้นรู้สึกไม่พอใจ จึงมีผู้กล่าวว่า “ท่านนำเอาเด็กคนนี้เข้ามาอยู่กับพวกเราทำไม? พวกเราก็มีลูกๆเหมือนกับเขาคนนี้?” ท่านอุมร์กล่าวว่า “เขาเป็นเด็กที่พวกท่านทราบกันดี” วันหนึ่ง อุมร์ได้เรียก อิบนุ อับบาส แล้วพาเขาเข้าไปร่วมนั่งกับบรรดาผู้อาวุโส ฉันไม่รู้สักอะไรที่ อุมร์เรียกฉันเข้าไป นอกจากรู้ว่าท่านต้องการเอาฉันไปอวดบรรดาคนเหล่านั้น ท่านอุมร์กล่าวแก่ผู้คนในวงสนทนา นั้นว่า

“ท่านทั้งหลายมีความเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับตำราษของอัลลอฮ์
สุบหานะฮฺวะตะอาลา ที่ว่า :

﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ ﴾ [النصر: ١]

“และความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการพิชิตได้มาถึงแล้ว” (อัน-
นัศร : 1)

บาง คน ก็ ก ล่า ว ขี้ น ว่า
“พวกเราได้ถูกใช้ให้กล่าวสรรเสริญต่ออัลลอฮ์
และขออภัยโทษต่อพระองค์
เมื่อเราได้รับการช่วยเหลือให้ได้รับชัยชนะ”
และบางคนก็นั่งเงียบไม่พูดอะไร และท่านอุมัรก็ได้กล่าวแก่ฉันว่า
“เธอมีทัศนคติเช่นเดียวกับคำพูดดังกล่าวหรือไม่?” ฉัน (อิบนุ อับบาส)
กล่าวว่า “ไม่ใช่” ถ้าเช่นนั้นแล้วเธอจะพูดว่าอย่างไร? ฉันกล่าวว่า
“มันเป็นกำหนดเวลาของเราะสูล คืออัลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม
ที่อัลลอฮ์ ได้ทรงแจ้งไว้ให้กับท่านเราะะสูล
คืออัลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม ได้ทราบ โดยพระองค์ทรงกล่าวว่า
“และความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการพิชิตได้มาถึงแล้ว”
และนั่นคือเครื่องหมายแห่งกำหนดเวลาของเจ้า (มุหัมมัด ﷺ)
แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงใช้ว่า

﴿ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۖ ﴾ [النصر: ٣]

“ดังนั้น จงแช่ซ่องสตุติด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า และจงอภัยโทษต่อพระองค์เถิด แท้จริง พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเสมอ”(อัน-นัศรุ : 3)

อุมัรฺ ใ ต้ ก ล่า ว ว่า
“ฉันไม่เคยรู้ความหมายของอายะฮฺนี้มาก่อน นอกจากมาจากที่เจ้าพูดนี้แหละ”

และใน “อฎฺ-ฎาะบะกอต” ของอิบนุ สะอัด (เล่มที่ 2 หน้าที่ 369) จากสะอัด อิบนุ อบี วักกอศ เราะวะฎิยัลลอฮุอันสุ กล่าวว่
“ฉันไม่เคยเห็นใครมีความเข้าใจได้จับใจ มีสติปัญญาเฉียบแหลม มีความรู้มากมาย และมีความสุขรอบคอบยิ่งไปกว่า อิบนุ อับบาส และแน่นอน ฉันได้เห็นอุมัรฺ อิบนุล ค็อฎฏอบ ได้เชื่อเชิญ อิบนุ อับบาส ให้แก้ปัญหายุ่งยากๆ ที่ยังหาข้อสรุปไม่ได้”

และใน “อฎฺ-ฎาะบะกอต” ในเล่มเดียวกัน (หน้าที่ 370) จากฎิอฺลหะฮฺ อิบนุ อุบัยดิลลาฮฺ กล่าวว่ “อิบนุ อับบาส ได้รับความเข้าใจ และรับรู้ได้ไว ฉันไม่เคยเห็นอุมัรฺ อิบนุล ค็อฎฏอบ ยกย่องให้เกียรติผู้ใดให้มีฐานะ(ความรู้)เหนืออิบนุ อับบาส เลย”

และใน “อฎฺ-ฎาะบะกอต” อีกเช่นกัน เล่มที่ 2 (หน้าที่ 370) จากญาบิรฺ อิบนุ อับดิลลาฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮุอันสุ มา เขาได้กล่าวในขณะที่เขาได้ทราบข่าวการเสียชีวิตของอิบนุ อับบาส เขาได้เอามือข้างหนึ่ง ตบลงบนมืออีกข้างหนึ่ง

(เป็นการแสดงความเสียใจ)

พลาทพูดว่า

“บุคคลที่มีความรู้ดีคิดว่าผู้คนทั้งหลายมีความสุขุมรอบคอบกว่าใครๆ ได้เสียชีวิตไปแล้วและแน่นอนมันคือการสูญเสียของประชาชาตินี้ที่ไม่มีทางจะถูกทำให้ดีขึ้นได้อีก”

และใน “อัญญาะปะกอต” เช่นเดียวกัน จากอนุบักรุ อิบนุ มุหัมมัด อิบนุ อัมรุ อิบนุ หัซมุ กล่าวว่า “เมื่ออิบനു अबباسได้เสียชีวิตลงไปแล้ว รอฟีอฺ อิบนุ คุดัยญ์ ได้กล่าวว่า “ใน วัน นี้ ได้ เสีย ชีวิต ไป แล้ว คือบุคคลที่ผู้ที่อยู่ระหว่างทิศตะวันออกและทิศตะวันตกต่างมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยวิชาความรู้จากเขา”

ในหนังสือ “อัล-อิสตีอาบ” ของอิบนุ अबดิลบัรุ (เล่มที่ 2 หน้าที่ 344-345) จาก มุญาฮิด เขา กล่าวว่า “ฉันไม่เคยได้ยินคำชี้ขาดปัญหาศาสนา (ของผู้ใด) เพียงพร้อมยิ่งกว่าคำชี้ขาดปัญหาของอิบนุ अबباس นอกเสียจากจะมีคนกล่าวว่า “ท่านเราะฮูล์ ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า (หมายถึง นอกจากหะดีษของท่านนบี ค็อลลัลลอฮูอะลัยฮิวะสัลลัม แล้ว ไม่มีพิตวาของใครที่สามารถเทียบเคียงพิตวาของอิบนุ अबباسได้)” และยังมีรายงานเช่นเดียวกันนี้ของอัล-กอกซิม อิบนุ มุหัมมัด

อิบนุ กะษีรุ เวาะหิมะฮุคคอสย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-บิดายะฮุ วันนิฮายะฮุ” (เล่มที่ 12 หน้าที่ 88) ว่า “แน่นอนเราได้มีรายงานจากท่านอุมัรฺ อิบนุค คือฎออบ ว่า ท่านได้ให้อิบนุ อับบาสนั่งร่วมอยู่กับเศาะหาบะฮุอาวุโส และท่านได้กล่าวว่า “ผู้ที่ให้การอธิบายความหมายอัลกุรอานที่ยอดเยี่ยมคือ อัลดูลอสย อิบนุ อับบาส” และเมื่อเขาเดินเข้ามา อุมัรฺได้กล่าวว่า “เด็กหนุ่มผู้มีวัยของผู้ใหญ่ เจ้าของลึนที่ชอบสอบถามและเจ้าของหัวใจที่มีความเข้าใจเฉียบแหลม”

ญะฮุฟรุ อิบนุ อิบิ ฎอลิบ เวาะฎียัลลอสยอันฮุ ลุกษายของผู้เป็นลุงของท่านนบี คืออัลลิลลอสยอะลยฮิวะฮัลลัม

มีรายงานในเศาะฮีหุ อัล-บุคอรียุ (หะดีษเลขที่ 3708) จาก หะดีษ อิบุ ฮุร็อยเราะฮุ นี้คือ “คนที่มีจิตใจยอดเยี่ยมที่สุดต่อบรรดาผู้คนที่นำเวทนาสงสารคือ “ญะฮุฟรุ อิบนุ อิบิ ฎอลิบ” เขาเคยปลุกพวกเราให้ตื่นขึ้นมาและเลี้ยงอาหารพวกเราเท่าที่มีอยู่ในบ้านของเขา แม้กระทั่งเคยเอาไก่ใส่เนยออกมาซึ่งในไก่เนยนั้นไม่มีสิ่งใดอยู่เลย และเขาก็ได้เคาะให้มันแตกออก และพวกเราก็เลียส่วนที่แตกนั้น”

อัล-หาฟิซ อิบนุ หะญูรฺ ได้กล่าวไว้ใน “ฟัตหุลบาริ” (เล่มที่ 7 หน้าที่ 76) ว่า “และคำพูดเจาะจงดังกล่าวนี้(จำกัดลักษณะข้อเท็จจริง)

ต้องนำเอาคำที่ไม่ได้ถูกจำกัดเจาะจง ซึ่งมีรายงานมาจากอิกริมะฮุ จาก
อับนุ สุร็อยเราะฮะฮุมารวมไว้กับคำที่มีการเจาะจงคือ
“ไม่มีผู้ใดสวมใส่รองเท้าแตะ
และไม่มีผู้ใดขี่พาหนะหลังจากท่านเราะฮู
ลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ดียิ่งกว่า ญะฮุฟรุ อิบนุ อบี ฏอลิบ”
ซึ่งเป็นหะดีษที่บันทึกโดย อัล-ติรมิซีย์ และอัล-ฮาकिม
ด้วยสายรายงานที่แข็งแรงเชื่อถือได้”

อัช-ชะฮะบีย์ได้กล่าวถึงท่านญะฮุฟรุ ไว้ในหนังสือ “อัล-ลีย์รุ”
(เล่มที่ 7 หน้าที 206) ว่า “ผู้ปกครองที่เป็นชะฮีด
(ตายในหนทางของอัลลอฮุ) ผู้ที่มีฐานะตำแหน่งสำคัญยิ่ง
เป็นเอกลักษณ์ของบรรดานักต่อสู้ (ในหนทางของอัลลอฮุ) นั้น คือ
อับดุลลาฮุ ลูกชายของผู้เป็นลุงของท่านเราะฮู
ลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام อับดุลมุญาฟ อิบนุ
อับดุลมุญาฟ อิบนุ ฮาซิม อิบนุ อับดุลมุญาฟ อิบนุ กุศ็อยย
อัล-ฮาซิมีย์ เป็นพี่ชายของท่านอะลีย อิบนุ อบี ฏอลิบ
ซึ่งท่าน ญะฮุฟรุ มีอายุแก่กว่าท่านอะลีย 10 ปี
ท่าน ญะฮุฟรุ ได้ทำการอพยพถึงสองครั้ง
และได้อพยพจากหะบะชะฮะฮุ
(ประเทศเอธิโอเปีย) ไปยังนครมะดีนะฮุ
ท่านตามมาพบกับบรรดามุสลิมที่อพยพมา
ซึ่งในขณะนั้นพวกเขากำลังรออยู่ที่ตำบลค็อยบัร
หลังจากที่ได้มีการอพยพออกมาแล้ว

ท่านญะอ์ฟูรได้พำนักอยู่ที่นครมะดีนะฮ์เป็นเวลาหลายเดือน
 ต่อมาท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 มีคำสั่งให้ญะอ์ฟูรนำกองทหารออกไปทำสงครามที่ “มูฮตะฮ์”
 ทางด้านเขต “อัล-กะร็ก” และท่านก็ได้ตายชะฮีดที่นั่น ท่านเราะฮ์ลุล
 ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 ได้รับความปลาบปลื้มกับการเดินทางมาพำนัก(ที่นครมะดีนะฮ์)ของ
 ท่าน ญะ อ ู ฟ ู ร เ ป็ น อ ย ่ า ง ม าก
 แต่ก็ต้องเสียใจ(ขอสาบานต่ออัลลอฮ์)กับการเสียชีวิตของญะอ์ฟูร
 "

ในหนังสือ “อัต-ตักريب” ของ อิบน์ หะญูร ได้กล่าวไว้ว่า
 “ญะ อ ู ฟ ู ร อิบน์ อบี ฏอลิบ อัล-ฮาซิมีย คือ
 บิดาของบรรดาผู้นำเวหนาสงสาร ผู้มีปีกสองข้าง
 เป็นเศาะหาบะฮ์ผู้ทรงเกียรติ เป็นลูกชายของลุงของท่านเราะฮ์ลุล
 ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ตายชะฮีดในสมรภูมิมูฮตะฮ์ ในปีที่
 8 แห่ ง ฮี จ เ ร าะ ฮ ุ ค ั ก ร าช
 รายงานของท่านญะอ์ฟูรทั้งหมดได้ถูกจารึกไว้ในตำราเศาะฮิห์ทั้งสอง
 (ของ อัล-บุคอรีย และ มุสลิม)
 ยกเว้นรายงานเดียวเท่านั้น(ที่ไม่ได้มีระบุในตำราเศาะฮิห์ทั้งสองเล่ม
 นี้)”

ระบุไว้ว่า ที่มีผู้ขนานนามท่านญะอ์ฟูรว่า
 “เจ้าของปีกทั้งสองข้าง”
 ก็เพราะว่าปีกทั้งสองข้างถูกนำมาทดแทนมือของท่านขณะที่ได้ถูกตัดขาด

ดจากร่างของท่านในสมรภูมิมูฮตะฮะ แล้วท่านก็ใช้ปีกทั้งสองข้างนั้นบินอยู่ก็บบรรดามละอิกะฮุบนฟ้า ดังที่ปรากฏอยู่ในบันทึกของเศาะฮี้หฺอัล-บุคอรีฮฺ (หะดีษเลขที่ 3709) ด้วยสายรายงานของอัล-บุคอรีฮฺ สืบถึงอับ-ฮะอูบียฺ ว่า อับดุลลอฮฺ อิบน์มุัมร์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า เมื่อกล่าวให้สลามแก่ลูกชายของญะอูฟิร ท่านจะกล่าวว่า **“ขอความสันติสุขจงประสบแต่ท่านเกิด โอ้! ลูกชายของผู้มีปีกทั้งสองข้าง”**

ท่านอัล-หาฟิซฺได้กล่าวไว้ใน “ฟิตหุลบารี” ว่า “เหมือนกับว่าเป็นการบังชี้ถึงหะดีษของอับดุลลอฮฺ อิบน์ญะอูฟิร ที่กล่าวว่า ท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวแก่ฉันว่า **“ขอให้ ความ สุข ความ ส่า ร่า ญ จง เป็น ข ของ ท่าน เกิด บิดาของท่านกำลังบินอยู่กับบรรดามละอิกะฮุบนท้องฟ้า”** ซึ่งบันทึกโดย อับดู-ฏะวะรอนียฺ ด้วยสายรายงานที่หะสัน”

แล้วหลังจากนั้น อัล-หาฟิซฺยังได้ระบุสายรายงานอื่นๆ อีก จากท่านอับดุลลอฮฺ อิบน์ญะอูฟิร และท่านอับดุลลอฮฺ อิบน์อับบาส และได้ระบุข้อความที่มีอยู่ในสายรายงานหนึ่งจากท่านอับดุลลอฮฺ อิบน์อับบาส ว่า : **“แท้จริง ญะอูฟิรกำลังบินอยู่กับญิบรีล และมีกาฮิล โด ย ที่ เ ข า มี ปีก อยู่ ส ่อ ง ข้าง ซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงประทานให้เพื่อทดแทนมือทั้งสองข้างของเขา”** อัล-หาฟิซฺกล่าวว่าสายสืบนี้เชื่อถือได้ (ญะຍិยิต)

อับดุลลอฮฺ อิบน์ ญะอฺฟัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา
ลูกชายของลูกชาย(หลานชาย)ของผู้เป็นลุงของท่านเราะสุล
คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม

มีระบุอยู่ในเศาะฮิหฺมุสลิม (หะดีษเลขที่ 2428) จากอับดุลลอฮฺ อิบน์ ญะอฺฟัรฺ กล่าวว่า : “ท่านเราะสุล คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม นั้น เมื่อกลับมาจาก การเดินทาง ท่านจะต้องได้รับการต้อนรับด้วยบรรดาเด็ก ๆ ในวงศ์วานของท่าน อับดุลลอฮฺกล่าวว่า และเมื่อท่านนบีเดินทางกลับมา ฉัน จะ ต้อง ฎุก นำ ไป หา ท่าน เป็น คน แรก แล้ว ท่าน ก็ จะ อุ้ม ฉัน ใ นั้ ง ข้าง หน้า ท่าน แล้วหลังจากนั้นก็จะมีผู้นำเอาลูกชายหนึ่งในสองคนของท่านหญิง ฟาฏิมะฮฺมาหาท่าน แล้วท่านก็อุ้มมานั่งด้านหลังท่าน ท่าน (อับดุลลอฮฺ) ก ล่า ว ว่า เราทั้งสามคนนั่งอยู่บนหลังพาหนะของท่านนบี และถูกพาเข้ามาในเมืองมะดีนะฮฺ”

อัซ-ซะฮะบี ยฺ เราะหิ มะฮฺ ล ล อ ฮฺ ได้กล่าวถึงอับดุลลอฮฺไว้ในหนังสือ “อัศ-สิยَرุ” (เล่มที่ 3 หน้าที่ 456) ว่า “ผู้นำที่มีความรอบรู้คือ อับนุ ญะอฺฟัรฺ อัล-กูเราะซี ยฺ อัล-ฮาซิมียฺ มีเอธิโอเปียเป็นแหล่งกำเนิด มีนครมะดีนะฮฺเป็นแหล่งอาศัย เป็น ผู้ มี จิต ใจ เม ต ตา ก รุ ณา เป็นลูกของผู้มีจิตใจเมตตากรุณาซึ่งเป็นเจ้าของปีกทั้งสองข้าง เขาอยู่กับท่านเราะสุล คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม

เป็นเศษหาบะฮะฮุ และมีกิจการงานหะดีษ มีเศษหาบะฮุร่นเยาว์ประเภทเดียวกันกับเขาที่มีอายุน้อยเป็นจำนวนมาก บิดาของเขาตายชะฮีดในสมรภูมิมุฮตะฮุ และท่านเราะฮะฮูลได้อุปการะเลี้ยงดูเขา มาแล้วเขาได้เติบโตใหญ่ขึ้นมาภายใต้การคุ้มครองดูแลของท่านเราะฮะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม"

อับ-ชะฮะบียุกกล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า "เขาเป็นผู้ที่มีฐานะหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ เป็นคนที่ใจบุญศุกลทาน มีเมตตา กรุณา เหมาะสมต่อการเป็นผู้ปกครอง"

และในหนังสือ "อับ-ริยาฎุล มุสตะฎอฮะฮุ" ของอับ-อามิรีย (หน้าที่ 205) ระบุว่า "อะบาน อิบน์ อุสมาน ได้ละหมาด (ญะนาซะฮะฮุ) ให้แก่ท่าน (อับดุลลอฮุ) ซึ่งในขณะนั้นเขาเป็นผู้ปกครองนครมะดีนะฮะฮุ และได้แบกแคร่ที่มีร่างของท่าน (อับดุลลอฮุ) อยู่ด้วยน้ำตาที่ไหลรินออกมา แล้วเขา (อะบาน) ก็กล่าวว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮุว่า ท่านเป็นคนดี ไม่มีความไม่ดีใดๆ ในตัวของท่านเลย และขอสาบานต่ออัลลอฮุว่า ท่านเป็นคนที่ มีเกียรติ มีความประเสริฐ มีคุณธรรมความดีงามความกตัญญูมากมาย"

บรรดาเศษหาบะฮุบางท่าน ที่มาจากกวีวานของท่านเราะฮะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

- อนุ สุพยาน, เนาฬัด, เาะะปี่อะฮุ และอุบัยดะฮุ ซึ่งเป็นลูกๆ
ของ อัล-หารีษุ อิบน์ุ อับดุลมุฏฏาะละลิบ

- อับดุลมุฏฏาะละลิบ อิบน์ุ เาะะปี่อะฮุ อิบน์ุ อัล-หารีษุ อิบน์ุ
อับดุลมุฏฏาะละลิบ

- อัล-หารีษุ และอัล-มุฮีมะเราะฮุ ทั้งสองเป็นลูกชายของเนาฬัด
อิบน์ุ อัล-หารีษุ อิบน์ุ อับดุลมุฏฏาะละลิบ

- ญะฮุฟรุ และอับดุลลฮุ ทั้งสองเป็นลูกชายของอนุ สุพยาน
อิบน์ุ อัล-หารีษุ อิบน์ุ อับดุลมุฏฏาะละลิบ

- มุฮัดตีบ และฮุตบะฮุ ทั้งสองเป็นลูกชายของอนุ ละฮับ
อับดุลฮุซซา อิบน์ุ อับดุลมุฏฏาะละลิบ

- อัล-ฟัฎลุ และอุบัยดิลลาฮุ ทั้งสองเป็นลูกชายของอัล-อับบาส
อิบน์ุ อับดุลมุฏฏาะละลิบ

บทที่ 7

การสรรเสริญสุดดีของนักวิชาการอิสลาม ต่อบรรดาเศาะหาบะฮ์สตรีที่มาจาก “อะฮฺลุล บัยตฺ”

ท่านหญิง ฟาฏิมะฮฺ เราะعهฎียัลลอฮฺอันฮ้า บุตรีของท่านเราะฮ์ลุล คีอัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม

มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ มารดาของบรรดาผู้ศรัทธา เรา ะ ฎี ยั ล ล อ ฮฺ อ์ น ฮ้า ก ล่า ว ว่า : “ฉันไม่เคยเห็นใครมีลักษณะนอบน้อมต่อมตนต่ออัลลอฮฺ มีบุคลิกดีเรียบร้อย และมีลักษณะสงบเสงี่ยม ทั้งขณะลุกขึ้นยืนหรือนั่ง คล้ายคลึงกับท่านเราะฮ์ลุล คี อ ล ล ล อ ฮฺ อ ะ ลัย ฮี ว ะ สัล ลัม ยิ่งไปกว่าฟาฏิมะฮฺ บุตรีของท่านเราะฮ์ลุล คีอัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม เลย” (บันทึกโดย อับู ดาวูด หะดีษเลขที่ 5217 และอัต-ติรมิซียฺ หะดีษเลขที่ 3873) ด้วยสายรายงานที่หะสัน

อับู นุอัยมฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-หิลยะฮฺ” (เล่มที่ 2 หน้าที่ 39) ว่า “ส่วนหนึ่งของบรรดาสตรีที่กัมศิระฮะ (นอบน้อม) จากบรรดาผู้บริสุทธิ์ และเป็นผู้ที่กลัวเกรงคือ ฟาฏิมะฮฺ เราะعهฎียัลลอฮฺอันฮ้า เป็นสตรีที่ตั้งจิตมั่นต่ออัลลอฮฺอย่างแน่วแน่ เป็น กั อ น เ นื อ ที่ ค ล่า ย ค ลี ง กั บ ท่ า น เ ร า ะ ลุ ล เป็นลูกที่มีความใกล้ชิดสนิทแนบแน่นกับท่านเราะฮ์ลุลมากกว่าคน

อื่น ๆ และเป็นลูกคนเดียวที่ท่านยังคงผูกพันกันอยู่ หลังจากที่ท่านได้สิ้นชีวิตไปแล้ว เธอเป็นผู้ที่ไม่ใส่ใจและไม่ให้ความสำคัญกับโลกดุนยา และความเพริศแพรวของมัน และเป็นผู้ที่รู้ดีถึงความน่าละอายของโลกดุนยาที่มีความเสียหายมามายแอบแฝง”

อัคร-ชะฮะบียฺ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-ลียะรฺ” (เล่มที่ 2 หน้าที่ 118-119) ว่า “เธอเป็นผู้นำมวลดสตรีในโลกนี้ ในยุคของเธอ เธอเป็นก๊อนนี่อแห่งนบี และเป็นส่วนหนึ่งที่มาจากผู้ที่ถูกคัดเลือก “อุมมุ อะบิฮฺ” (ที่ อ ร อ ง ข อ ง ท า น ห กุ น ี ง ฟ า กุ น ี ม ะ ฮฺ) เป็นบุตรสาวของผู้นำมวลดมนุษย์คือท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม อบุล กอซิม มุหัมมัด อิบน์ अबดุลมุฏเฏาะลิป อิบน์ ฮาซิม อิบน์ अबดุลมะนาฟ อัล-กูรอชียะฮฺ อัล-ฮาซิมียะฮฺ และเป็นมารดาของอัล-หะชะนัยน์”

และอัคร-ชะฮะบียฺ ยังได้กล่าวอีกเช่นเดียวกันว่า “แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม รักให้เกียรติและภาคภูมิใจในตัวเธอมาก เธอมีคุณงามความดีมากมาย เธอเป็นผู้ที่มีความอดทนและเคร่งครัดศาสนา มีจิตใจกว้างขวาง สูงส่ง รักษาจิตใจให้มีความสะอาดบริสุทธิ์ มีความสุภาพเรียบร้อย เป็นผู้สรรเสริญขอบคุณต่ออัลลอฮฺอยู่เสมอ”

อิบну กะซีรุ เราะหิมะฮุสลุลฮุ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-บิดายะฮุ วันนิฮายะฮุ” (เล่มที่ 9 หน้าที่ 485) ว่า “เธอ(ฟาฏิมะฮุ) มีชื่อรองว่า “อุมมุ อะบีสฮา” และท่าน(อิบну กะซีรุ) ยังได้กล่าวอีกว่า และ เธอ เป็น บุ ต ริ คน ส ุด ท ้อ ง ข อ ง ท ำ น น บิ ค์ อ ล ล ั ล ล อ ฮ ุ อ ะ ล ั ย ฮิ ว ะ ส ั ล ั ล ั ม ตามทัศนะที่ทราบกันโดยทั่วไป และเป็น ที่ แน่ ชัด ว่า ไม่ มี บุ ต ร ข อ ง ท ำ น เราะ ฮ ุ ส ุ ล คื อ ล ล ั ล ล อ ฮ ุ อ ะ ล ั ย ฮิ ว ะ ส ั ล ั ล ั ม คนใดมีชีวิตอยู่หลังจากท่านนบี ได้เสียชีวิตลงไปแล้วนอกจากเธอ (ฟาฏิมะฮุ) คนเดียวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ เธอ จึง ได้รับ ผล บ ุ ญ มา ก ม า ย เพราะเธอได้ประสบ(และอดทน)กับการสูญเสียท่านเราะฮุสลุล คื อ ล ล ั ล ล อ ฮ ุ อ ะ ล ั ย ฮิ ว ะ ส ั ล ั ล ั ม”

อุมมุ ลมุอ์มีนีน ท่านหญิง เคาะดีญะฮุ บินตุ คุวัยลิด เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

อัช-ชะฮะบียุ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สิยร์” (เล่มที่ 2 หน้าที่ 109-110) ว่า “ท่านเคาะดีญะฮุเป็นมารดาของบรรดามุอ์มินผู้ศรัทธา และเป็น ผู้นำ บ ร ร ด า ส ต ร ี แห่ ง โ ล ก ใน ยุ ค ข อ ง ท ำ น เป็นมารดาของบรรดาลูกๆ ของท่านเราะฮุสลุล คื อ ล ล ั ล ล อ ฮ ุ อ ะ ล ั ย ฮิ ว ะ ส ั ล ั ล ั ม (นอกจากอิบรอฮีมเท่านั้น) เธอเป็นผู้ที่ศรัทธาอีมานต่อท่านเราะฮุสลุล คื อ ล ล ั ล ล อ ฮ ุ อ ะ ล ั ย ฮิ ว ะ ส ั ล ั ล ั ม และเชื่อมั่นในการเป็นศาสนทูตของท่านก่อนผู้ใดทั้งสิ้น

ถึงปราสาทหลังหนึ่งในสวนสวรรค์สำหรับเธอ
ที่สร้างมาจากทองคำและเงิน
ในปราสาทหลังนั้นจะไม่มีเสียงอึกทึกครึกโครมใดๆ เลย
และจะไม่ประสบกับความเหน็ดเหนื่อยอันใดเลย”

และจากท่านอิบнул ก็อยยิม ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“ญะลาอุลอัฟฮาม” (หน้าที่ 349) ว่า “คุณสมบัติ
พิเศษของท่านหญิงเคาะดีญะฮฺ ประการหนึ่งคือ อัลลอฮฺ ตะอาลา
ได้ทรงฝากสลามมา กับท่านญิบรีล อะลัยฮิสสลาม
ไปถึงท่านหญิงเคาะดีญะฮฺ โดยญิบรีลได้กล่าวว่า : “และสิ่ง(สลาม)นี้
ฝากผ่านมาจากอัลลอฮฺ ผู้ทรงนิรันดร์ โดยเฉพาะสิ่ง(สลาม)นี้
ไม่เคยปรากฏแก่ผู้ใดเลยนอกจากท่านหญิงเคาะดีญะฮฺเท่านั้น”

ท่านอิบнул ก็อยยิม ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้อแล้วว่า
“คุณสมบัติพิเศษของท่านหญิงอีกประการหนึ่ง
คือ เป็นหญิงที่ยอดเยี่ยมแห่งประชาชาตินี้
นักวิชาการมีความเห็นไม่ตรงกันในกรณีที่ว่า
ท่านหญิงเคาะดีญะฮฺมีความประเสริฐเหนือกว่าท่านหญิงอาอิชะฮฺ
ออกเป็นสามทัศนะด้วยกัน ซึ่งทัศนะที่สามจากทัศนะเหล่านั้นก็คือ
การตะวัคกุฟ(ไม่แสดงความเห็นใดๆเกี่ยวกับกรณีนี้) และข้าพเจ้า (อิบнул
ก็อยยิม) ได้ถามเชคคของข้าพเจ้า คือ ท่านอิบนุ ดัยมียะฮฺ
เราะฮิมะฮฺตุลลอฮิอะลัยฮฺ (เกี่ยวกับเรื่องนี้) ท่านตอบว่า

“แต่ละท่านมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัว สำหรับท่านหญิงเคาะดีญะฮุ จะคอยปลอบใจ และเป็นกำลังใจให้ท่านเราะฮูล คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม อยู่เสมอ และทำให้ท่านเราะฮูลลลอฮุ มีจิตใจเข้มแข็ง ช่วยทำให้ท่านมีจิตใจสงบ ทำให้ท่านช่วยคลายกังวล ท่านหญิงจะเสียสละเงินทองส่วนตัวให้แก่ท่านเราะฮูลลลอฮุ และ ยัง ได้ มี โ อ ก า ส อ ยู่ ทัน ยุ ค ตัน ข อ ง อี ส ล า ม และท่านหญิงเองต้องทนรับอันตรายที่เกิดขึ้นในเรื่องที่เกี่ยวกับอัลลอฮุและเกี่ยวกับท่านเราะฮูล คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม การช่วยเหลือสนับสนุนของท่านหญิงเคาะดีญะฮุที่มีต่อท่านเราะฮูล คีอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม นั้น ท่านหญิงจะให้การช่วยเหลือสนับสนุน และ เ ลี ย ส ล ะ ท ร ี พ ย ์ สึ น ส ่ว น ต ัว ซึ่งไม่ใช่เป็นของผู้ใดเลยนอกจากของท่านหญิงเคาะดีญะฮุเท่านั้น

ส่วนท่านหญิง อาอิชะฮุ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา นั้น เธอมีบทบาทที่ส่งผลดีเยี่ยมในช่วงท้ายของอิสลาม ซึ่ง เธอ มี ความ รู้ ความ เข้า ใจ ใน เรื่อง ศา ส นา และมีความรู้ความเข้าใจถึงการเผยแพร่ศาสนาให้แก่ประชาชาตินี้ และ บรรดา ลูก หลาน แห่ง ประชา ช า ตี นี้ ได้รับผลประโยชน์ในสิ่งที่ท่านหญิงอาอิชะฮุ ได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่พวกเขาเหล่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้อื่นไม่มี

นอกจากเธอเท่านั้น นี่คือความหมายในคำตอบของท่าน (อิบน์ุตัยมียะฮฺ)”

อุมมุลมุอ์มินีน ท่านหญิง อาอิชะฮฺ เราะเบียลลอฮฺอันฮา

ท่านอัส-ซะฮะบียุ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สัยร์” (เล่มที่ 2 หน้า 140) ว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ไม่ได้ทำการสมรสกับหญิงสาวที่ยังไม่เคยผ่านการสมรสคนใดเลย นอกจากท่านหญิงอาอิชะฮฺเท่านั้น และท่านไม่เคยรักสตรีใดเสีย มี อ น กั บ ที่ ท่าน รัก ท่าน ห นุ ง อ า อี ชะ ฮฺ และข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะมีสตรีคนใดในประชาชาติของท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะมีความรู้ดียิ่งไปกว่าท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะเบียลลอฮฺอันฮา”

และในหนังสือ “อัศ-สัยร์” เช่นกัน (เล่มที่ 2 หน้า 181) จากอะลียุ อิบน์ุ อักมัรฺ ได้กล่าวว่า “เมื่อท่านมัสรูกรายงานหะดีษจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ ท่านจะกล่าวว่า “อัศ-ศิดดีเกาะฮฺ” (อ อ อี ชะ ฮฺ) บุ ต รื ข อ ง อั ศ - ศิ ด ดี ก (อ บู บั ก รุ) ผู้ เป็น ที่ ร้ ก ยั ง ข อ ง ผู้ ที่ เป็น ที่ ร้ ก ข อ ง อั ล ล อ ฮฺ เป็นผู้ที่ทำให้เป็นผู้บริสุทธิ์ผุดผ่องจากผู้ที่อยู่เหนือชั้นฟ้าทั้งเจ็ดชั้น ได้เล่าหะดีษให้ฉันฟัง ฉันจะไม่ปฏิเสธสิ่งที่ท่านเล่ามาอย่างแน่นอน”

ท่านอิบน์ุล ก็อยยิม ได้ระบุไว้ในหนังสือ “ญะลาอูลอัฟฮาม” (ในหน้าที่ 351 - 355) ว่า จากคุณสมบัติพิเศษเฉพาะตัวโดยรวม

พอสรุไปได้คือ “ท่านหญิงอาอิชะฮุ เป็นที่รักยิ่งของท่านนบี
 คี อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ลี ย ฮี ว ะ ส์ ล ล ม
 และท่านนบีไม่เคยสมรสกับหญิงสาวบริสุทธิ์คนใดเลยนอกจากท่านหญิง
 เพียงคนเดียว และเคยมีอะหฺยู (วิวรณ์จากอัลลอฮุ)
 ป ะ ร ะ ท าน ล ง ม า ไ ห้ แ ก่ ท าน น บี
 ขณะกำลังนอนอยู่ในผ้าวมของท่านหญิงอาอิชะฮุ และเมื่อมีอายะฮุ
 “ฮัต-ตคียรุ” ถูกประทานลงให้แก่ท่านนบีมุหัมมัด
 คีออลลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้เริ่มต้นที่ท่านหญิงอาอิชะฮุ
 และท่านเราะสูลุลลอฮุ ก็ให้ท่านหญิงเลือก (ว่าจะเอาอย่างไร) ดังนั้น
 ท าน ห ญิง ไ ต้ เลื อ ก ที่ จ ะ อ ยู่ กั บ อัล ล อ ฮุ
 และ เลื อ ก ที่ จ ะ อ ยู่ กั บ เ ร าะ ส ู ล ข อ ง พ ร ะ อ ง ค์
 และบรรดาภรรยาที่เหลือท่านอื่นๆ ของท่านเราะสูลุลลอฮุ
 ก็เลือกดำเนินตามแนวทางของท่านหญิงอาอิชะฮุเช่นกัน และอัลลอฮุ
 ต ะ อ า ล า ไ ต้ ท ร ง ไ ห้ ท าน ห ญิง พ ัน ม ล ทิน
 เป็นผู้บริสุทธิ์จากการกล่าวร้ายป้ายสีของพวกผู้เท็จขึ้นเพื่อให้ร้ายป้าย
 สี อัลลอฮุได้ทรงประทานอะหฺยูลงมายืนยันเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของเธอ
 และการให้อภัยแก่ท่านหญิงอาอิชะฮุ ซึ่งได้ถูกนำมาอ่านตามห้องหับ
 ต าม เ ฉ ลี ย ง บั าน ข อ ง บ ร ร ต ามุ ส ลิม
 และถูกนำมาอ่านในเวลาละหมาดของพวกเขาจวบจนกระทั่งถึงวันกิยามะ
 ฮุ อัลลอฮุ สุปหานะฮฺฮุวะตะอาลา ได้ทรงยืนยันว่า

เธอเป็นคนหนึ่งจากบรรดาสตรีที่มีจิตใจงดงาม เป็นผู้บริสุทธิ์ และพระองค์ได้ทรงสัญญา กับเธอที่จะประทานอภัยให้ ทรงสัญญาที่จะประทานวิสกี้ที่มีคุณค่า ทั้งๆ ที่อยู่ในตำแหน่งอันสูงเกียรตินี้ ท่านหญิงอาอิชะฮุ ก็ยังทำตัวนอบน้อมต่อมัตนต่ออัลลอฮุ โดยที่ท่านหญิงได้กล่าวว่า : “และแท้จริง เรื่องที่เกิดขึ้นกับตัวฉันนั้น ในความเห็นฉันแล้ว มันไม่มีคุณค่าสำคัญถึงขนาดว่าอัลลอฮุจักต้องทรงประทานอัลกุรอานลง มาให้ได้อ่านกันเลยแม้แต่น้อย”

บรรดาเศาะหาบะฮุอาวุโส เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮุม เมื่อมีกิจกรรมทางศาสนาที่เป็นที่สงสัยแก่ท่านเหล่านั้น ก็ จ ะ ถ ำ ม ท ำ น ห ญ ิง อ ำ อ ิ ช ะ ฮุ ท่านเหล่านั้นก็จะได้พบคำตอบของเรื่องนั้นจากท่านหญิงอาอิชะฮุ ท่านเราะฮูลุลลอฮุได้เสียชีวิต ณ ที่บ้านของท่านหญิงอาอิชะฮุ ใน วันที่ เป็น สิ ท ธิ ข อ ง ท ำ น ห ญ ิง (ที่ท่านเราะฮูลจะต้องมาอยู่กับเธอ) ได้เสียชีวิตอยู่ในอ้อมกอดของเธอ (ท่านหญิงอาอิชะฮุ) และร่างของท่านเราะฮูลุลลอฮุ ได้ถูกฝังอยู่ภายในบ้านของเธอ

ซึ่งครั้งหนึ่งก่อนที่ท่านนบี ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จ ะ ส ม ร ส ก ั บ เ ธ อ น ั้ น มะลาอิกะฮ์ได้นำรูปของเธอที่ติดอยู่กับผืนผ้าไหมเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามา

าให้ท่านเราะฮ์ลุ ลอ ฮุ ดู แล้วท่านได้กล่าวว่า
“หากว่า เรื่อง นี้ มา จาก อัล ล อ ฮุ
พระองค์ก็จะทรงดำเนินการเรื่องนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี”
และบรรดาเศาะหาบะฮ์ได้เลือกหาของขวัญ (ฮะดียะฮ์)
ให้กับท่านเราะฮ์ลุ คี อ ล ล ล อ ฮุ อะ ล ย ฮิ วะ สั ล ล ัม
ในวันที่เป็นสิทธิของท่านหญิงอาอิชะฮ์ฮุในบ้านของนาง
เพราะพวกเขาจะหาของที่ท่านเราะฮ์ลุ คี อ ล ล ล อ ฮุ อะ ล ย ฮิ วะ สั ล ล ัม
ซึ น ช อ บ แ ล ะ ม อ บ ไ ห้ ท ่า น
ขณะที่ท่านนบีอยู่ในบ้านของภรรยาที่ท่านรักยิ่งกว่าใคร
เราะฮ์ฎีลลอฮุอันฮุม อัจญ์มะฮ์อื่น”

อุ ม มุ ล มุ อ์ มิ นี น ท ่า น ห ญิ ง เ ส าะ ต ะ ฮุ บิ น ตู ช ัม อ ะ ฮุ เราะฮ์ฎีลลอฮุอันฮฮา

ท่านอัซ-ซะฮะบียะฮ์ เราะฮิมะฮ์ลุ ลอ ฮุ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-
สียร์” (เล่มที่ 2 หน้า 260-266) ว่า “ท่านหญิงเสาะตะฮุ
เป็นคนแรกที่ท่านนบี คี อ ล ล ล อ ฮุ อะ ล ย ฮิ วะ สั ล ล ัม
ทำการสมรสหลังจากที่ท่านหญิงเคาะดีญะฮ์ ได้ถึงแก่กรรม
ท ่า น ห ญิ ง เ ส าะ ต ะ ฮุ
ได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับท่านนบีตามลำพังสองคนเป็นเวลาสามปี
หรืออาจมากกว่านั้น จนกระทั่งท่านนบีได้มาอยู่กับท่านหญิงอาอิชะฮ์

และท่านหญิงเสาดะฮุเป็นหญิงที่เป็นผู้นำที่ทรงคุณค่า สูงเกียรติ
เฉลียวฉลาด ปรารถนาปรารถนา เป็นคนรูปร่างสูงใหญ่
และได้เสียสละวันของเธอที่ต้องอยู่กับท่านนบี ให้แก่ท่านหญิงอาอิชะฮุ
เพื่อเป็นการคำนึงถึงหัวใจของท่านเราะฮูล คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม”

ท่านอิบดุล ก็อยยิม เราะหิมะฮุลลอฮุ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ
“ญะลาอูลอัฟฮาม” (หน้าที่ 350) ว่า “ท่านหญิงเสาดะฮุเป็นคนมีอายุมาก
และท่านนบีก็มีความประสงค์ที่จะเลิกกับนาง
แต่ท่านหญิงมีความประสงค์ที่จะอยู่กับท่านนบี
และได้เสียสละวันของเธอที่จะอยู่ร่วมกับท่านเราะฮูลลลอฮุ
ให้แก่ท่านหญิงอาอิชะฮุ เราะหิมะฮุลลอฮุอันฮา ดังนั้น ท่านเราะฮูลลลอฮุ
จึงได้ออกอยู่กับท่านหญิงต่อไป
และนี่คือคุณสมบัติที่ดีงามของท่านหญิงเสาดะฮุ แท้จริง
ท่านหญิงมีความปรารถนาที่จะสละวันที่เธออยู่กับท่านเราะฮูล
คือ อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ัม
เพื่อเป็นการแสดงความรักต่อท่านเราะฮูลลลอฮุ
เพื่อต้องการความใกล้ชิด และความรักที่มีต่อท่านเราะฮูล
คือ อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ัม
และท่านหญิงก็พอใจฐานะของเธอกับท่านเราะฮูล
คือ อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ัม มากกว่า ท่านเราะฮูล
คือ อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ย ฮี ว ะ ส ล ล ัม

ได้กำหนดวันเวลาไว้ให้แก่ภรรยาของท่านแต่ละคนโดยเสมอภาค แต่ไม่ได้กำหนดวันไว้ให้แก่ท่านหญิงเสาดะฮุ ซึ่งท่านหญิงก็ยินดี มี ความ พึง พอ ใจ ต่อ เรื่อ ง ดัง กล่าว และได้เสียสละเพื่อเป็นการสร้างความพึงพอใจให้แก่ท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลดอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม”

อุมมุลมุอ์มินีน ท่านหญิง หัฟเศาะฮุ บินตุ อุมร์ อิบนุล ค็อฎฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

ท่านอับ-ชะฮะบียฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สิยร์” (เล่มที่ 2 หน้าที่ 277) ว่า “ท่านหญิงหัฟเศาะฮุเป็นเกราะกำบังที่เข้มแข็ง เป็นบุตรสาวของ อะมีรุลมุอ์มินีน อะบู หัฟศุ อุมร์ อิบนุล ค็อฎฏอบ ท่านนบี ค็อลลัลดอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม ได้สมรสกับนาง หลังจากที่ได้พ้นกำหนดเวลา(อิดตะฮุ) ที่สามของนางคือ คุนัยศุ อิบนุ หุซาฟะฮุ อัช-ชะฮูมียฺ ซึ่งเป็นมุฮาญิรคนหนึ่งได้หย่าขาดกับนางไปแล้ว ในปีที่สามแห่งฮิจญ์เราะฮ์ศักราช ท่านหญิงอาอิชะฮุได้กล่าวว่า ท่านหญิง หัฟเศาะฮุ เคยชิงความ เป็น หนึ่ง กับฉัน ในบรรดาภรรยาของท่านนบี ค็อลลัลดอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม”

อุมมุลมุอ์มินีน ท่านหญิง อุम्मุ สะละมะฮุ ฮินด บินตุ อุบัยยะฮุ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

ท่านอัส-ชะอะบียูได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-ลัยรฺ” (เล่มที่ 2 หน้า 201-203) ว่า “ท่านหญิงเป็นผู้ปกปิดร่างกายมิดชิด เป็นผู้ที่มีจิตใจสะอาด เป็นหนึ่งในบรรดาหญิงที่อพยพมาในยุคต้นๆ และนับว่าท่านหญิงเป็นผู้มีความเข้าใจในศาสนาอย่างลึกซึ้ง(ฟูเกาะฮฺ) คนหนึ่ง ในหมู่เศาะหาบียะฮฺ”

ท่านยะหฺยา อิบน์ อุบฺ บักรฺ อัล-อามิรียู ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัรริยาฎ อัล-มุสตะฎออะฮฺ” (ในหน้าที่ 324) ว่า “ท่านหญิงเป็นหญิงที่ประเสริฐ เป็นผู้ที่มีความสุขุมรอบคอบ และท่านหญิงคือ ผู้ที่ได้ให้คำแนะนำ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม โคนศีรษะของท่าน และให้เชือด “ฮัตยฺ” (สัตว์พลี) ในวันหัตยฺบียะฮฺ (วันที่มีการประนีประนอมกันระหว่างฝ่ายท่านนบี กับฝ่ายมุชริกีน ณ ที่ตำบลหุฎัยบียะฮฺ) และเธอได้เห็นญิบรีลในรูปของ “ดิหฺยะฮฺ” (ดิหฺยะฮฺ อิบน์ เคาะลีฟะฮฺ เป็นเศาะหาบะฮฺท่านหนึ่งมีรูปร่างสง่างาม)”

อุมฺมุลมุอฺมินีน ท่านหญิง ชัยนั บินตุ คุซัยมะฮฺ อัล-ฮิลาลียะฮฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮา

ท่านอัส-ชะอะบียูได้ระบุไว้ในหนังสือ “อัล-ลัยรฺ” (เล่มที่ 2 หน้า 218) ว่า “แท้จริง ท่านหญิงถูกขนานนามว่า “อุมฺมุลมะซากีน” อันเนื่องจากท่านหญิงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป(ว่าชอบช่วยเหลือคนยากจน)”

และท่านอับดุล ก็อยยิม เราะหิมะฮุดลลอฮฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ญะลาอูลอัฟฮาม” (หน้าที่ 376) ว่า “มีผู้เรียกท่านหญิงว่า “อุมมุ ลมมะ ซากีน” เนื่องจากได้ทำทานให้อาหารแก่คนที่นำเวทนาสงสารบ่อยครั้งมาก และได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นเวลาเพียงสั้น ๆ เพียงสองหรือสามเดือนเท่านั้น และเธอก็ได้เสียชีวิตไป เราะฎิยัลลอฮุอันฮา”

อุมมุ ลมุ อ์ มินีน ท่านหญิง ญุwayรียะฮฺ บินตุ ฮาริษะ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

ท่านหญิง เป็น อุมมุ ลมุ อ์ มินีน และเป็นผู้นำบรรดามรรยาท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ดั่ง กล่าว ว่า นั้น น ถือเป็นความประเสริฐและเป็นเกียรติยศที่พอเพียงแล้วสำหรับเธอ

ท่านอับดุล ก็อยยิม ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ญะลาอูลอัฟฮาม” (หน้าที่ 376-377) ว่า “และท่านหญิงคือ ผู้ที่เป็นสาเหตุให้บรรดามุสลิมได้ปล่อยทาสให้เป็นอิสระเป็นจำนวนถึงหนึ่งร้อยครอบครัว เพราะพวกเขาเห็นว่า ทาสเหล่านั้นเป็นเครือญาติด้วยการแต่งงานกับท่านเราะฮูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และการกระทำดังกล่าวนั้น

เกิดมาจากความติงามของท่านหญิงที่มีต่อพวกพ้องนั่นเอง
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา”

อุ้มมุลมุอ์มินีน ท่านหญิง เศาะฟียะฮฺ บินตุ หุัยษะฮฺ
เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

มีรายงานบันทึกอยู่ใน “ญามิอุ อัด-ติรมิซียฺ” (หะดีษเลขที่ 3894) ด้วยสายรายงานที่แข็งแรง จากหะดีษที่รายงานโดยท่านอะนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ว่า “ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวกับนางว่า แท้จริง เธอ นั้น เป็น ลูก (เครือญาติ) ของ นบี และ แท้จริง ลูก ของ เธอ ก็ เป็น นบี และแน่นอนเธอเองก็อยู่ภายใต้การดูแลของท่านนบีด้วย”

ท่านอัซ-ซะฮะบียฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สิยร์” (เล่มที่ 2 หน้า 232) ว่า “ท่านหญิงเป็นผู้มีเกียรติ มีสติปัญญา มีเหตุผล มีชาติตระกูลสูง มีความสวยงาม และมีศาสนา เราะฎิยัลลอฮุอันฮา”

และท่านได้กล่าวไว้ในหนังสือเล่มเดียวกัน (เล่มที่ 2 หน้า 235) ว่า “ท่านหญิงเศาะฟียะฮฺ” เป็นคนที่มีความสุภาพ อ่อนโยน และมีความนอบน้อมต่อมตน”

ท่านอิบน์ลุ ก็อยยิม ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ญะลาอูลอัฟฮาม” (หน้าที่ 337) ว่า “ท่านเราะฮ์ลุล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ ส ม ร ส กั บ เศาะฟียะฮฺ บินตุ หุัยษะฮฺ

ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากท่านฮารูน อิบน์ อิมรอน พี่ชายของท่านนบีมุซา อะลัยฮิสสลาม”

ท่านอิบน์ลุ ก็อยยิม ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ญะลาอุลอัฟฮาม” เช่นเดียวกันว่า “และจากคุณสมบัติพิเศษของท่านหญิง คือ ท่านเราะฮูล คืออัลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ปล่อยเธอให้เป็นอิสระจากการเป็นทาส และกำหนดให้การเป็นอิสระเสรีของเธอ เป็นสินสอด(มะฮัร)ของเธอ ท่านอะนัสกล่าวว่า “ท่านนบี ได้มอบมะฮัรของนาง เป็นตัวของนางเอง(หมายถึงปลดปล่อยนางให้เป็นไท)” และสิ่งดังกล่าวนับเป็นแบบอย่างสำหรับประชาชาตินี้ จวบจนถึงวันกียามะฮฺ ฉะนั้น จึงเป็นที่อนุมัติสำหรับผู้ชาย (มุสลิม) ที่จะกำหนดเอาการปล่อยทาสหญิงของเขาให้เป็นอิสระมาเป็นสินสอด ในการแต่งงานกับนาง ได้ แล้วนางก็จะตกมาเป็นภรรยาของเขา ตามทัศนะที่ถูกระบุไว้ของท่านอิมาม อะหมัด เราะหิมะฮุลลอฮุ”

อุมมุลมุอ์มินีน ท่านหญิง อุมมุ หะบิบะฮฺ ร็อมละฮฺ บินตุ อบี สุฟยาน เราะฮิยัลลอฮุอันฮา

ท่านอัซ-ซะฮะบียุ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สิยรฺ” (เล่มที่ 2 หน้า 218) ว่า “เธอเป็นผู้นำ เป็นผู้ปกปิดร่างกายอย่างมิดชิด”

ท่านอัส-ซะฮะบียฺ ได้กล่าวไว้อีกเช่นเดียวกันใน (เล่มที่ 2 หน้าที่ 222) ว่า และ แน่แท้ สำหรับ อุมมุ หะบีบะฮฺ เป็นผู้ที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี และมีความน่าเคารพ โดยเฉพาะในสมัยการปกครองของพี่ชายของเธอ อันเนื่องมาจากมีฐานะที่ใกล้เคียงกับเธอ จึงมีผู้ขนานนามให้แก่พี่ชายของเธอว่า “ผู้เป็นน้ำชายของบรรดาผู้ศรัทธา”

ท่านอิบนุ กะษีรฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-บิดายะฮฺ-วันนิฮายะฮฺ” ใน (เล่มที่ 11 หน้าที่ 166) ว่า “แนแท้ ท่านหญิงเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้นำแห่งมารดาของเหล่าผู้ศรัทธา และเป็นคนหนึ่งในบรรดาสตรีที่เคารพอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺอย่างเคร่งครัด เพราะภักดิ์ต่ออัลลอฮฺอันฮา”

อุมมุ ลมุอ์มินีน ท่านหญิง มัยมูนะฮฺ บินตุ อัล-ฮาริษ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา

มีปรากฏอยู่ในหนังสือ “อัล-ลียฺ” (เล่มที่ 2 หน้าที่ 244) ว่า มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา แจ้งว่า เธอได้กล่าวว่า “แท้จริงแล้ว เธอ(มัยมูนะฮฺ) เป็นผู้มีความเกรงกลัวอัลลอฮฺ มากกว่าเรา และติดต่อเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติมากกว่าเราอีกด้วย”

และท่านอัคร-ชะฮะบียฺได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-ลียะรุ” ใน (เล่มที่ 2
หน้า 1 ที่ 2 3 9) ว่า
“และท่านหญิงเป็นคนหนึ่งจากบรรดาผู้นำของสตรีทั้งหลาย”

อุมมุลมุอ์มินีน ซัยนัับ บินตุ ญะหฺชิน เราะอะฎียัลลอฮุอันฮฺฮา

มีหะดีษที่มีข้อความยาวอยู่ในเศาะฮี้หฺมุสลิม (หะดีษเลขที่ 2442) รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะอะฎียัลลอฮุอันฮฺฮา กล่าวว่า :
“เธอเป็นคนหนึ่งที่พยายามทำตัวให้มีฐานะเท่าเทียมกับฉันในบรรดาภรรยาของท่านเราะสุล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และฉันก็ไม่เห็นหญิงคนใดเลยที่ติงาม เป็นเลิศในทางศาสนายิ่งไปกว่าซัยนัับ เธอมีความกล้าเกรงยิ่งในอัลลอฮฺ และมีวาจาจริงจังยิ่ง และมีสัมพันธ์ที่ดีต่อเครือญาติ และมีการบริจาคทานมากมาย และเธอลดตัวเองลงอย่างมากเพื่อการทำงานซึ่งเธออุทิศเพื่องานนั้น และต้องการเอางานนั้นเพื่อให้เป็นที่ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ ต อ ล น อ ก เส ย จ า ก ว่า ใน ต วั เ ท อ นั น มี ลั ก ษ ณะ นิสัยที่มีอารมณ์ร้อน โกรธง่าย แต่หายเร็ว”

ท่านอัคร-ชะฮะบียฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-ลียะรุ” (เล่มที่ 2
หน้าที่ 211) ว่า “อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ทรงให้เธอได้สมรสกับท่านนบีของพระองค์ โดยมีตัวบทรบอยู่ใค้มภักดิ์ของพระองค์ โดยไม่ต้องมีวะลีย (ผู้ปกครอง) และพยานใดๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น ด้วยเหตุนี้

ท่านหญิงจึงมีความภาคภูมิใจในตนเองมาก
ที่มีฐานะเหนือกว่าบรรดามารดาของผู้ศรัทธาทั้งหลาย
โดยท่านหญิงได้กล่าวว่า “พวกเธอนั้น
ผู้ปกครองของพวกเธอทำการสมรสให้แก่พวกเธอ แต่ส่วนฉันนั้น
อัลลอฮ์ได้ทำการสมรสให้แก่ฉัน
ซึ่งเป็นคำบัญชาที่ลงมาจากเบื้องบนบัลลังก์ของพระองค์”
หะดีษนี้มีปรากฏอยู่เศาะฮี้หฺอัล-บุคอรี (เลขที่ 7402)

และอับ-ซะฮะบียฺได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า “และ
ท่านหญิง (ซัยนับ) เราะฎียัลลอฮุอันฮา
เป็นคนหนึ่ง ในบรรดาผู้นำสตรีทั้งหลาย
ทั้งทางด้านศาสนาและความเคร่งครัด เป็นคนมีจิตใจเมตตากรุณา
ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีโดยทั่วไป”

และท่านอับ-ซะฮะบียฺ ยังได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-ลียะรฺ”
เช่นเดียวกันใน (เล่มที่ 2 หน้า ที่ 217) ว่า
: “และท่านหญิงเป็นคนที่จิตใจงดงาม ถือศีลอดอย่างสม่ำเสมอ
เป็นผู้ที่มีความมั่นคง คงเส้นคงวา มีคุณธรรมความดี
และมีผู้เรียกท่านหญิงว่า “อุมมุลมะซากีน”
(มารดาของบรรดาผู้นำเวทนา น่าสงสาร)”

ท่านหญิง เساءะพียะสุ บินตุ อับดุลมูฏฏาะลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา
ผู้เป็นอาหญิงของท่านเราะสุลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

อັซ-ชะซะบียฺได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัส-สิยّر” (ในหน้าที่ 2 เล่มที่ 269) ว่า “ท่านอาหญิงของท่านเราะสุลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นบุตรrixของอับดุลมูฏฏาะลิบ มาจากตระกูลฮาซิม และท่านเป็นพี่น้องพ่อแม่เดียวกันกับ ท่านหัมซะฮฺ และเป็น “อุมมุ หะวาริยีนนะบียฺ” (มารดาของ ผู้ที่ให้การช่วยเหลือสนับสนุนท่านนบี ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) คือท่าน อັซ-ซุบัยรฺ”

และ ท่านอັซ-ชะซะบียฺ ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันในหนังสือ “อัส-สิยّر” (เล่มที่ 1 หน้าที่ 270) และตามที่มีรายงานที่ถูกต้อง เชื่อถือได้ ยืนยันว่า “บรรดาผู้เป็นป้าและอาหญิงของท่านนบีนั้น ไม่ปรากฏว่า ผู้ใด เข้า รั บ อิ ส ล า ม เ ล ย นอกจากท่านหญิงเศาะพียะฮฺคนเดียวเท่านั้น และแน่นอน ท่านมีความเป็นเด็อดเป็นแค้นเป็นอย่างมากต่อการสิ้นชีวิตไปของ ท่านหัมซะฮฺ ซึ่งเป็นพี่ชายของเธอ ท่านหญิงมีความอดทน อ ด ก ลั น แ ล ะ มี ค ว า ม ส ม ม ติ และท่านเป็นคนหนึ่งในกลุ่มผู้อพยพรุ่นแรก”

บรรดาเศาะหาบียาต(เศาะหาบะฮฺสตรี)ที่มาจาก “อะฮฺลุล บัยตุ”

- บุตรสาวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แก่ ชัยนับ, รุก็อยยะฮฺ และอุมมุ กัลซุม

- อุมมุ กัลซุม และชัยนับ ผู้เป็นบุตรสาวของท่านอะดีเย อิบนุ อบี ฏอลิบ ซึ่งเกิดจากท่านหญิงฟาฏิมะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮฺ

- อุมามะฮฺ บินตุ อะบิลอาศฺ อิบนุ อับ-รอฮิอฺ มารดาของท่านคือ ชัยนับ บินติ เราะวะฎุลิลลาฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และเธอคือผู้ที่ท่านเราะฮฺลุลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้เคยอุ้มในขณะที่ท่านเราะฮฺลุลลอฮุกำลังทำการละหมาดอยู่

- อุมมุ ฮานีธฺ บินตุ อบี ฏอลิบ อิบนุ อับดุลมุฏฏะฮฺ

- ฏุบาอะฮฺ และอุมมุล หะกัม ทั้งสองเป็นบุตรสาวของท่านอัช-ชู บั ย รุ อี บ นุ อับ ดุ ล มุ ฏ เ ว า ะ ลี บ
ปรากฏว่ามีชื่อของคนทั้งสองถูกระบุไว้ในหะดีษ บันทึกโดยอบูดาวูด
ภายใต้หมายเลขหะดีษที่ (2987) และท่านฏุบาอะฮฺ
คือเจ้าของผู้รายงานหะดีษ “อัล-อิซติรอฎ ฟีล หัจญ์”
(หะดีษที่กำหนดเงื่อนไขในการทำฮัจญ์) เธอเป็นผู้ที่ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้พบกับเธอว่า “เธอจงกล่าว
(ก่อนเดินทางด้วยข้อแม้) เกิดว่า ถ้ามีอุปสรรคใดมาขัดขวาง
กักขังฉัน (จนไม่สามารถเดินทางเข้าไปสู่สถานที่ทำฮัจญ์ได้)
ด้ ัง นี้ น
สถานที่ดังกล่าวเป็นจุดที่เปลื้องอิหฺรอม(ตะหัลลุล)ของฉันนั่นเอง”

- และดูมามะฮฺ บินตุ หัมซะฮฺ อิบน์ อับดุลมุฏฏาะละลิบ

บทที่ 8

การสรรเสริญสุดดีของนักวิชาการอิสลาม แก่ “อะฮฺลุล บัยตุ” ที่เป็นอัคราภิอิน และอื่นๆ

มุหัมมัด อิบน์ อะลี อิบน์ อับดุลลิลิ (ที่รู้จักกันในนามของ อิบน์ล
หะนะฟียะฮฺ) เราะหิมะฮุลลอฮฺ

ท่านอิบน์ หิบบาน ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ซิกอต อັต-ตาบิอิน”
(เล่มที่ 5 หน้า 347) ว่า “และท่านเป็นคนหนึ่งที่มีเกียรติงดงาม
ในหมู่วงศ์วานของท่านนบี (อะฮฺลุล บัยตุ)”

ตามประวัติของท่านที่มีระบุไว้ในหนังสือ “ตะฮฺซีบุลกะมาล”
ของท่าน อัล-มุชะนี ว่า อะหฺมัด อิบน์ อับดุลลิลิ อัล-อิญญิลีย
ได้กล่าวว่า “ท่าน (มุหัมมัด) เป็นตาบิอิฮฺ มีความจำแม่นยำ
เชื่อถือได้ ท่านเป็นคนดี มีคุณธรรม”

อิบรอฮีม อิบน์ อับดุลลิลิ อิบน์ อัล-ญันยุด ได้กล่าวว่า
“เราไม่เห็นว่าจะมีผู้ใดอ้างอิงสายรายงานถึงท่าน อะลี
ที่รายงานมาจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มากกว่าเขา
และไม่เห็นว่ามีสายรายงานของผู้ใดที่จะถูกต้องมากกว่า
สายรายงานที่มุหัมมัด อิบน์ลหะนะฟียะฮฺ อ้างอิงถึงท่านอะลี
ที่รายงานมาจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม”

ใน หนังสือ “อัล-ลียะรุ” ของท่านอัช-ชะฮะบียุ (เล่มที่ 4 หน้า 115)
ว่ามีรายงานจาก อิศรอฮิล ได้รายงานมาจากอับดุลอะฮฺดุลลา (คือ อิบน์

อามิรุ) ว่า “มุหัมมัด อิบนุ อะลีย ท่านมีชื่อรองว่า “อบุลกอซิม” และท่านเป็นคนเคร่งครัดในศาสนา และมีความรู้มากมาย”

และท่านอัซ-ซะฮะบียุ ได้กล่าวถึงท่าน (มุหัมมัด) เช่นเดียวกัน (ในหนังสือ อัศ-สัยรุ เล่มที่ 4 หน้าที่ 110) ว่า “ท่านผู้นำ ท่านอิมาม (ผู้นำ) อ บ ล ก อ ซ ิ ม แ ล ะ อ บู อับ ดิล ล า ฮู (ทั้งสองนี้เป็นชื่อรองของท่านมุหัมมัด อิบนุ อะลีย)”

ท่านอะลีย อิบนุ หุสัยนุ อิบนุ อะลีย อิบนุ อปี ฎอลิบ
เราะหิมะฮุลลอฮ

ท่านอิบนุ สะอัด ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัฏ-ฎะาะบะกะออต” (เล่มที่ 5 หน้าที่ 222) ว่า “ท่าน อะลีย อิบนุ หุสัยนุ เป็นผู้ที่มีความจำดี เชื่อถือได้ มีการรายงานหะดีษมากมาย เป็นผู้มีเกียรติ เป็นผู้มีฐานะตำแหน่งสูงส่ง เป็นคนที่เคร่งครัดศาสนา”

ท่านอิบนุ ตัยมียะฮู ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “มินฮาญญ์ อัศ-สุนนะฮฺ” (เล่มที่ 4 หน้าที่ 48) ว่า “และส่วนท่านอะลีย อิบนุ หุสัยนุ นั้น เป็นผู้อาวุโสท่านหนึ่งในหมู่ตาบิอิน และเป็นหนึ่งในบรรดาผู้นำทั้งด้านความรู้ และด้านศาสนาอีกด้วย”

และชีวประวัติของท่านที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ “ตะฮะฮ์บุลกะมาล” ของท่านอัล-มิซซียกกล่าวว่า “ท่านสุฟยาน อิบนุ อุยัยนะฮฺ ได้รายงานมาจากท่าน อัซ-ซุฮรีว่า

“ฉันไม่เห็นพวกกุเรชคนใด (ในยุคนั้น) มีความประเสริฐยิ่งไปกว่า
ท่านอะลีย อิบนุ หุสัยนุ”

ท่านซัยด อิบนุ อัลสลัม ท่านมาลิก และจากท่านยะหฺยา อิบนุ
สะอัด อัล-อันศอรีย์ เราะวะหิมะฮฺมุลลอฮฺ

ท่านอัล-อิจญ์ลีย ได้กล่าวว่า “อะลีย อิบนุ หุสัยนุ
เป็นชาวมะดีนะฮฺ เป็นตาบียีย (ผู้ร่วมสมัยกับเศาะหาบะฮฺ)
มีความจำเอนยำ เชื้อถือได้”

ท่านอัช-ชูอริย์ กล่าวว่า “ท่านอะลีย อิบนุ หุสัยนุ
เป็นผู้ที่ประเสริฐคนหนึ่งของ “อะฮฺลุล บัยตุ” (วงศ์วานของท่านนบี)
และ เป็น บุ ค ค ล ที่ ดี ที่ ส ุด ค น ห ึ่ง ที่ มี ก าร ฎ อ ัด
(เชื้อพึงปฏิบัติตามอัลลอฮฺ และเราะฮฺสุลของพระองค์)
และท่านเป็นคนที่รักยิ่งของท่านมรวาน อิบนุ ลหะกัม
และอับดุลมะลิก อิบนุ มรวาน”

ท่านอัช-ชะฮะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สิยร์” (เล่มที่ 4
หน้าที่ 386) ว่า “ท่านผู้นำ ท่านอิมาม ท่านคือ ชัยนุลอาบิติน อัล-
ฮาซิมีย อัล-อะละเวีย อัล-มะตะนีย”

ท่านอิบนุ หะญูรฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัต-ตักريب” ว่า
“ท่าน เป็น คน เชื้อ ถือ ได้ เป็น ที่ ไ ว้ ว าง ใจ
เป็นผู้เคร่งครัดในการอิบาดะฮฺ เป็นพะกีฮ
(เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านนิติศาสตร์อิสลาม)
เป็นคนดีมีความประเสริฐ เป็นผู้มีชื่อเสียงโด่งดัง”

ท่านมุหัมมัด อิบน์ อะลี อิบน์ หุสัยนฺ อิบน์ อะลี อิบน์ อับ
ฏอลิบ เราะหิมะฮุลลอฮฺ

ส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า ท่านญาบิรฺ อิบน์ อับดุลลอฮฺ อัล-อันศอรียฺ เราะฎียัลลอฮฺฮุนฮุมมา ได้ให้เกียรติยกย่องต่อท่าน (มุหัมมัด) ดังมีปรากฏอยู่ในเศาะฮี้หฺมุสลิม (หะดีษเลขที่ 1218) ตามสายรายงานหะดีษของท่านที่มีข้อความยาวในเรื่องที่เกี่ยวกับลักษณะของการทำหัจญ์ จากหะดีษที่รายงานโดยท่าน ญะอฺฟัรฺ อิบน์ มุหัมมัด (คือท่าน อิบน์ อะลี อิบน์ หุสัยนฺ) ได้รายงานจากบิดาของท่านว่า บิดาของท่านกล่าวว่า “เราได้เข้ามาหาท่าน ญาบิรฺ อิบน์ อับดุลลอฮฺ ซึ่งท่านได้สอบถามแต่ละคนที่มาจากกลุ่มคนเหล่านั้น (ที่เข้ามาหาท่าน เพราะขณะนั้นตาของท่านมองไม่เห็น) จนกระทั่งมาถึงฉัน ฉันจึงได้ตอบท่านว่า **“ฉันชื่อ มุหัมมัด อิบน์ อะลี อิบน์ หุสัยนฺ”** แล้วท่านก็เอื้อมมือของท่านมาปลดกระดุมเม็ดบนออกจาก (คอเสื้อของฉัน) แล้วก็ปลดเม็ดล่างถัดมาออก (จากรังดุมเสื้อเพื่อให้เห็นหน้าอกเผยออกมาให้เห็น) หลังจากนั้นท่านก็ได้เอาฝ่ามือของท่านวางไว้บนหน้าอกของฉัน ซึ่งขณะนั้นฉันกำลังอยู่ในวัยหนุ่ม และท่านก็กล่าวว่า **“เรายินดีต้อนรับท่าน โอ้ เจ้าหลายชาย ! จงตามมาเถิด ถึงสิ่งที่เธอปรารถนาจะถาม”** ฉันจึงได้ถามท่าน (ซึ่งขณะนั้นท่านมองอะไรไม่เห็นแล้ว) ฉันได้กล่าวแก่ท่านว่า

มุหัมมัด อิบน์ อะลี อิบน์ หุสَيْن อิบน์ อะลี อัล-อะละเวีย อัล-ฟาฏิมีย อัล-มะตะเนีย เป็นลูกชายของท่านซัยนุลอาบิตีน ท่านอับดูญะฮ์ อิบน์ มุหัมมัด เป็นคนที่มีพร้อมสรรพทั้งความรู้ ทั้งการงาน ทั้งความรุ่งเรือง ทั้งเกียรติยศ ทั้งความน่าไว้วางใจ

น้า เชื้อ อ ลี อ และ มี ความ ม ส ง บ เ ส ง ี ย ม และท่านเป็นผู้มีความเหมาะสมในการเป็นเคาะลีฟะฮ์ และท่านเป็นผู้หนึ่งในจำนวนของอิมามสิบสองที่บรรดาพวกชีอะฮ์ อัล-อิมามียะฮ์ ได้ให้ความยิ่งใหญ่ต่อท่านเหล่านั้น โดยกล่าวว่า “ท่านเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์จากความผิดด้วยการได้รับความคุ้มครอง”

แ ล ะ ท ำ น ก ล ำ ว ำ ว ำ “ท่านเหล่านั้นมีความรู้ความเข้าใจในศาสนาอย่างถ่อมแท้ทุกประการ” อย่างไรก็ตาม (ย่อมน่าไม่มีผู้ใดทั้งสิ้น) ที่ปราศจากความผิดได้นอกจากบรรดามะลาอิกะฮ์ แ ล ะ บ ร ร ต ำ น บี้ เ ท ำ น ั น เพราะทุกคนนั้นย่อมมีทั้งกระทำถูกและกระทำผิดได้ คำพูดของเขาอาจถูกนำมาใช้ก็ได้ และอาจถูกละทิ้งไปก็ได้

นอกจากคำพูดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เท่านั้น เพราะท่านเป็นผู้ที่ได้รับความคุ้มครองให้พ้นจากความผิดต่างๆ แล้วท่านยังเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนด้วยวะหยูอีกด้วย และท่านอับดูญะฮ์ อิบน์ นั้น เป็นผู้ที่รู้จักกันดีในนามของ “อัล-บಾಗಿร”

คือ ผู้มีความแตกฉานในวิชาความรู้

สามารถรู้ถึงต้นตอที่มาของวิชาการทั้งที่ชัดเจนและที่ซ่อนเร้นไม่ชัดเจน
แท้จริง อับดุลอะซิซ
นั้นเป็นอิมามผู้ที่มีความสามารถวินิจฉัย(ปัญหาศาสนา)ได้
เป็น ผู้ ที่ อ่า น คัม ภีร์ ข อ ง อั ล ล อ ฮ
(ด้วยความรู้ความเข้าใจในความหมายอย่างท่องแท้)
เป็นผู้ที่มีสถานะอันใหญ่ยิ่ง”

ท่านอัส-ซะซะบียู ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สัจญ์” (เล่มที่ 4
หน้าที่ 403) เช่นเดียวกันว่า “ท่านอัน-นะสาอียู และท่านอื่นๆ ถือว่า
ท่านอับดุลอะซิซ เป็นหนึ่งในจำนวนฟุเกาะฮ์ อัต-ตาบิอิน
(ผู้ร่วมสมัยกับเศาะหาบะฮฺ)แห่งเมืองมะดีนะฮฺ และบรรดาหุฟฟาฮฺ
(บรรดานักท่องจำหะดีษ) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ท่านอับ
ดุลอะซิซ นับเป็นผู้ที่ได้รับการไว้วางใจ
สามารถนำเอามาเป็นหลักฐานที่อ้างอิงได้”

ท่านอับดุลอะซิซ อิบน์ มุหัมมัด อิบน์ อะลีย อิบน์ หุสัยน อิบน์ อะลีย
อิบน์ อุบี ฏอลิบ เราะหิมะฮ์ลุลลอฮ์

ท่านอิมาม อิบน์ คัษีรียะฮฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “มินฮาจญ์
อัศ-สุนนะฮ์” (เล่มที่ 4 หน้าที่ 52-53) ว่า “ท่านอับดุลอะซิซ อัศ-ศอดิก
เราะหิมะฮ์ลุลลอฮ์อันฮุ นั้นเป็นหนึ่งในกลุ่มอุลละมาฮ์(ผู้มีความรู้)
และกลุ่มผู้ยึดมั่นในศาสนาที่ดียิ่ง ท่านอัมรฺ อิบน์ อะบิลมิกดาม
กล่าวว่า “เมื่อฉันมองไปที่ท่าน อับดุลอะซิซ
ฉันก็รู้ได้ทันทีว่าท่านนั้นเป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากบรรดานบี”

ท่าน อิบน์ ดัยมียะฮฺ ได้กล่าวถึงลักษณะของท่านญะอฺฟัร
ไว้ในหนังสือของท่านในเรื่องเกี่ยวกับความประเสริฐของอะฮฺลุล บัยตุ
(วงศ์วานท่านนบี) และสิทธิของท่านเหล่านั้น ซึ่งท่านได้กล่าวไว้ใน
(หน้าที่ 35) ว่า “ท่านเป็นเชค (ครู) ของบรรดาผู้รู้แห่งประชาชาตินี้”

ท่านอ็ช-ชะฮะบียฺ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัล-ลียัรฺ” (เล่มที่ 6
หน้าที่ 255) ว่า “อิ มาม อັศ-ศอ ดิก
เป็นเชค(หัวหน้าคนสำคัญ)ของตระกูลฮาซิม อับดูลลอฮฺ อัล-
กุเราะชะฮียฺ อัล-ฮาซิมียฺ อัล-อะละเวีย อัล-นะบะเวีย อัล-มะตะเนีย
เป็นบุคคลหนึ่งที่มีชื่อเสียงโดดเด่น”

ท่านอ็ช-ชะฮะบียฺ ได้กล่าวถึงท่าน และบิดาของท่านว่า
“ท่านทั้งสองเป็นอูละมาอ์ (ผู้มีความรู้) แห่งนครมะดีนะฮฺ
ที่ทรงเกียรติ”

และท่านได้กล่าวไว้ในหนังสือ “ดัชกิเราะฮตุลหุฟฟาฮฺ” (เล่มที่ 1
หน้าที่ 150) ว่า “ท่านอิมามอ็ช-ชาฟีอียฺ และท่านยะหฺยา อิบน์
มะอีน ได้ให้ความเชื่อถือ ให้ความไว้วางใจ (ท่านญะอฺฟัร อิบน์
มุหัมมัด) และมีรายงานจากอับดู เหนิพะฮฺ ว่า ท่านได้กล่าวว่า
“ฉันไม่เห็นใครมีความเข้าใจเกี่ยวกับนิติศาสตร์อิสลามยิ่งไปกว่าท่าน
ญะอฺฟัร อิบน์ มุหัมมัด ท่านอับดู หาดิม กวาวว่า “ท่าน (ญะอฺฟัร
อิบน์ มุหัมมัด) เป็นคนที่เชื่อถือได้
บุคคลเพียงท่านผู้นี้ไม่จำเป็นต้องซักไซ้ถามให้มากความ(ถึงความน่า
เชื่อถือหรือไม่)”

ท่านอะลีย อิบну अबดุลลอฮ อิบну अबباس เราะหิมะฮุลลอฮ

อิบนุ สะอัด ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัญญาอะบะกอด” (เล่มที่ 5 หน้า 313) ว่า “ท่าน อะลีย อิบну अबดุลลอฮ อิบну अबباس เป็นลูกคนเล็กที่มีอายุน้อยที่สุด ของท่าน अबดุลลอฮ และ เป็น ผู้ ที่ มี ค ว า ม ส ง ่ า ง ำ และหล่อเหลาที่สุดของตระกูลกูร์ร็อยฮุนหน้าแผ่นดินนี้ และเป็นคนขยันขันแข็งในการทำละหมาด จนมีผู้เรียกท่านว่า “ผู้ทำการสัจ (แต่ अबดุลลอฮ) อย่างมากมาย” ก็เนื่องจากการทำอิบาดะฮ และความดีของท่านนั่นเอง”

ในหน้าที่ 314 ท่านได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “ท่านเป็นคนที่เชื่อถือได้ และเป็นคนพูดน้อย”

ท่าน अबดุลลอฮ มิซซี ได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่านที่ชื่อ “ตะฮะฮ์บุลกะมาล” ว่า “ท่าน अबดุลลอฮ-อิญญ์ลีย และอบู ซุรอะฮ์ กล่าวว่่า ท่านอะลีย อิบну अबดุลลอฮ เป็นคนที่เชื่อถือได้ และท่าน अबดุลลอฮ อิบну อะลีย กล่าวว่่า ท่านอะลีย อิบну अबดุลลอฮ เป็นคนที่ดีที่สุดคนหนึ่งในหมู่บรรดาคนทั้งหลาย และท่านอิบนุ หิบบาน ได้ระบุถึงท่านไว้ในหนังสือ “อัช-ชิกออด”

ท่าน अबดุลลอฮ-ฮะซะบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ “อัศ-สิยร์” (เล่มที่ 5 หน้า 252) ว่า “ท่านเป็นอิมาม เป็นผู้นำ “อบุลเคาะลาอ์ฟ” อบู มุหัมมัด अबดุลลอฮ-ฮะซะบีย अबดุลลอฮ-ฮะซะบีย (ผู้กระทำการอิบาดะฮต่อ अबดุลลอฮอย่างเคร่งครัด) ท่านอะลีย

เราะหิมะสุลลอส เป็นคนที่มีความรู้กว้างขวาง เป็นคนทำงาน
ร่างกายสูงใหญ่ รูปร่างหล่อเหลา เป็นคนนำเกรงขาม”

บทที่ 9

เปรียบเทียบระหว่างหลักเชื่อมั่นของ “อะสุลฺสฺสุนนะฮฺ” และกลุ่มอื่นๆ เกี่ยวกับอะสุล บัยต

จากที่ได้นำเสนอมาแล้วนั้น เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า หลักการเชื่อมั่นของ “อะสุลฺสฺสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ” เกี่ยวกับวงศํวานของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นการเดินตามสายกลาง ไม่เลยเถิด และไม่บกพร่องหย่อนยาน ไม่ยกย่องบุคคลเกินเลยฐานะ ไม่ทำตัวหมางเมิน กระจ่างกระเดื่อง พวกเขารักและเคารพวงศํวานของท่านนบีทุกท่าน เป็นมิตรกับบรรดาท่านเหล่านั้น ไม่หมางเมินและมีได้ยกย่องผู้ใดโดยเฉพาะ จนเกินฐานะความเป็นจริง

“อะสุลฺสฺสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ” จะรักและเคารพบรรดาเศาะหาบะฮฺทุกท่าน โดยมีได้ยกย่องผู้ใดทั้งสิ้น และถือว่าท่านเหล่านั้นล้วนเป็นมิตรที่ดี

“อะสุลฺสฺสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ” รวบรวมเอาความรักในเศาะหาบะฮฺ และความรักในวงศํวานไว้เป็นหนึ่งเดียวกัน กรณีนี้จึงแตกต่างกับพวกที่มีไซ้ “อะสุลฺสฺสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ” อันได้แก่พวกที่ยึดถือเอาแต่อารมณ์

ที่ยกย่องให้เกียรติบุคคลในวงศวานของท่านนับเป็นการเฉพาะ
จนเกินเลยฐานะความเป็นจริง และทำเหมินเฉย
กระด้างกระเดื่องกับบุคคลในวงศวานของท่านนับอีกมากมายหลายท่าน
ตลอดจนบรรดาเศาะหาบะฮฺเราะฎิยัลลอฮุอันฮุม ด้วยเช่นกัน

ในจำนวนตัวอย่างต่างๆ
จากการกระทำที่เลยเถิดจนเกินฐานะที่พวกเขามีให้กับบรรดาอิมามสิบสอง
ผู้สืบเชื้อสายมาจากวงศวานของท่านนับ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام
บรรดาท่านเหล่านั้น คือ ท่านอะลี ท่านหะสัน ท่านหุสัยนุ
เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม และลูกๆของท่านอัล-หุสัยนุ อีกแก่ท่านนั้น
ได้ถูกรวบรวมไว้ในหนังสือ “อศุลุลกาฟี” ของอัล-กุดัยนี ในบทต่างๆ เช่น
:

- บทที่ว่า : “แท้จริง บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลาม
เป็นตัวแทนของอัลลอฮุ สُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ
بَنِي هَاشِمٍ مِنْ دِينِ نَبِيِّكَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
และพวกเขาถูกนำออกมาจากประตูต่างๆของพระองค์” (เล่มที่ 1
หน้าที่ 193)

- บทที่ว่า : “แท้จริง บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลาม คือ
อะลามَات (สัญญาณเครื่องหมายต่างๆ) ที่อัลลอฮุ
سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ ได้ทรงระบุไว้ในคัมภีร์ของพระองค์”
(อศุลุลกาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 206) ในบทนี้มีอยู่สามหะดีษ

ซึ่งเป็นหะดีษที่พวกเขาได้ประมวลไว้ด้วยการอธิบายความหมายของคำรัส
สของอัลลอฮฺ ตะอาลาที่ว่า :

﴿ وَعَلَّمَتِ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴾ [النحل: 16]

“และเครื่องหมายต่างๆ และด้วยกับดวงดาวนั้น
พวกเขาอาศัยนำทาง” (อัน-นะหฺลุ :16)

พวกเขา (ซีอะฮฺ) อธิบายคำว่า “อัน-นัจญุม” (ดวงดาว) นั้นว่า
หมายถึง ท่านเราะสูล คืออัลลิลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัลิม และ “อัล-อะลามะต”
(เครื่องหมายต่างๆ) นั้นหมายถึง บรรดาอิมาม (สิบสอง)

- บทที่ว่า : บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสลาม นั้น
เป็นรัศมีของอัลลอฮฺ สุบหานะฮฺวะตะอาลา (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่
193)

ซึ่งในบทนี้ ประมวลหะดีษไว้มากมาย จากหะดีษเหล่านั้น
ที่มีสายสืบสุดอยู่เพียงแค่ท่าน อับดุลลาฮฺ (คือ ท่านญะอฺฟัร อัศ-
ศ อ ดิ ก) เป็น การ อธิ บาย คำ ร ส ข ของ อัล ล อ ฮ
สุบหานะฮฺวะตะอาลา ในซูเราะฮฺ อัน-นูร आयะฮฺที่ 35 ที่ว่า :

﴿ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ [النور: 35]

“อัล ล อ ฮ ทรง เป็น แสง สว่าง (เป็น ผู้ นำ ทา ง)
แห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน....”

พวกเขากล่าวอ้างว่า อนุ อับดิลลาฮฺ (ญะฮูฟิร อัศ-ศอติก)

ได้อธิบายว่า

﴿مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكُوتَةٍ﴾

“อุปมาแสงสว่างแห่งอัลลอฮฺ
อุปมาดังช่อง(ที่ทำไว้ตามผนังสำหรับตั้งตะเกียง)” ว่า
หมายถึงท่านหญิง ฟาฏิมะฮฺ อะลัยฮัสสลาม

﴿فِيهَا مِصْبَاحٌ﴾

(ณ ที่) “ตามช่องนั้นมีตะเกียง” หมายถึงอัล-หะสัน

﴿الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ﴾

“ตะเกียงนั้นอยู่ในโคมแก้ว” หมายถึงอัล-หุสัยน

﴿الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ﴾

“โคมแก้วนั้นเสมือนดวงดาวที่ประกายแสง” ดวงดาวที่ว่าหมายถึง
ท่านหญิง ฟาฏิมะฮฺ ที่เป็นเสมือนดวงดาวท่ามกลางบรรดาสตรีในโลกนี้

﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ﴾

“(ตะเกียงนั้น) ถูกจุดขึ้นจากน้ำมัน ที่มาจากต้นไม้ที่เป็นมงคล
(ให้ประโยชน์มากมาย)” ว่าหมายถึง ท่านนบี อิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม

﴿زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ﴾

“คือ ต้น ชัย ตูน ซึ่ง มัน มิ ได้ อยู่ ทาง ด้าน ตะวัน ออก และมี ได้ อยู่ ทาง ด้าน ตะวัน ตก” (อยู่ในจุดที่ได้รับแสงแดดตลอดทั้งวัน) ว่า หมายถึง ไม่ใช่พวกยิวและไม่ใช่พวกคริสต์

﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ﴾

“น้ำมันของมันนั้นเกือบจะมีประกายแสงออกมา” ว่า หมายถึง วิชาความรู้มันเกือบจะระเบิดพุ่งออกมาจากแสงนั้น

﴿وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ﴾

“ถึงแม้ว่าแสงไฟนั้นจะไม่มากระทบกับมัน (มันก็จะประกายแสง) (เมื่อ)แสง(จากไฟตะเกียงส่องมากระทบ)กับแสง(ประกายที่ออกมาจากน้ำมันชัยตูนนั้น)ก็จะมีแสงสว่างเพิ่มมากขึ้นไปอีก” ว่า หมายถึง อิมาม (ของพวกเขา) ออกมาจากแสงสว่างนั้น ซึ่งจะตามกันมาเป็นลำดับ

﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ﴾

“อัลลอฮ์จะทรงนำผู้ที่พระองค์ประสงค์ไปสู่แสงสว่างของพระองค์” ว่า หมายถึง อัล ล อ ฮ จะทรงนำทางผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ให้แก่บรรดาอิมามเหล่านั้น

- บทที่ว่า : “เครื่องหมายต่าง ๆ ที่อัลลอฮ์ สืบหาณะฮฺวะตะอาลา ได้ทรงระบุไว้ในคัมภีร์ของพระองค์นั้น หมายถึง บรรดาอิมามนั่นเอง” (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 207)

และในบทนี้ได้อธิบาย คำรัสของอัลลอฮฺ สُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ
ที่ว่า :

﴿وَمَا تُغْنِي الْأَيُّتُ وَاللَّذُرُّ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ [يونس: ١٠١]
“สัญญาณต่าง ๆ และบรรดาราชผู้ให้การตักเตือน
มิได้ให้คุณประโยชน์อันใดแก่กลุ่มคนที่ไม่ศรัทธา” (ยูนุส 101)

พวกเขา (ชีอะฮฺ) อธิบายคำรัสของพระองค์ที่ว่า สัญญาณต่างๆ
ที่ว่ำนั้น ก็คือ บรรดาอิมาม!

และได้อธิบายคำรัสของอัลลอฮฺ ที่ว่า

﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا﴾ [القمر: ٤٢]
“พวกเขาปฏิเสธสัญญาณต่างๆ ของเราทั้งหมด” (อัล-เกาะมะมฺร :
42)

พวกเขา (ชีอะฮฺ) ให้ความหมายของคำว่า อายาต
หรือสัญญาณต่างๆ นั้นหมายถึงบรรดาผู้ที่ถูกสังเีย ผู้ที่ถูกกำซัปให้ดูแล
(บรรดาอิมามทั้ง 12)

ดังนั้น ถ้าว่ากันตามความหมายที่พวกเขากล่าวอ้างมา
ก็แสดงว่าการลงโทษที่เกิดขึ้นฟิรฺเอาวันก็เกิดมาจากสาเหตุที่เขาปฏิเสธ
ต่อบรรดาอิมามของชีอะฮฺ ผู้ถูกสังเีย ผู้ถูกกำซัปเอาไว้นั่นเอง !!

- บทที่ว่า : “อะฮฺลุซซชิกรฺ” ก็คือ
บรรดาผู้ที่อัลลอฮฺได้ใช้ให้มวลมนุษยย์วิงวอนขอต่อพวกเขา ฉะนั้น
พวกเขา คือ บรรดาอิมาม (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 210)

- บทที่ว่า : “อัล-กุรอาน ได้นำทางให้แก่อิมาม” (อัล-กาฟี
เล่มที่ 1 หน้าที่ 216)

ในบทนี้ได้อธิบายคำรัสซของอัลลอฮฺ สُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ مَا تَعْبَاهُ مَا تَعْبَاهُ مَا تَعْبَاهُ

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ [الإسراء: 9]

“แท้จริง อัลกุรอานนี้นำไปสู่ทางที่เที่ยงตรง” (อัล-อิสรอฮ์ : 9)

(พ ว ก เ ข า ไ ต อ ธ ิ บ า ย ไ ว้ ว า)

“อัลกุรอานนี้นำทางไปสู่บรรดาอิมาม”

และในบทนี้ (พวกเขา) ได้ให้การอธิบายคำรัสซของอัลลอฮฺ
سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ مَا تَعْبَاهُ مَا تَعْبَاهُ مَا تَعْبَاهُ

﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ [النساء: 33]

“และบรรดาผู้ที่มีมือขวาของพวกเขาได้ทำข้อผูกพันกันไว้” (อัน-
นิสาฮ์ : 33)

(พวกเขา) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “แท้จริง บรรดาอิมาม
อะลียฮิสสลาม นั้น ได้ดูแลเอาใจใส่ต่อข้อผูกพันดังกล่าวนั้นอย่างจริงจัง
อัล ล อ ฮฺ สُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ مَا تَعْبَاهُ مَا تَعْبَاهُ مَا تَعْبَاهُ

จึงได้กำหนดเป็นเงื่อนไขผูกมัดพวกท่านด้วยการที่จะต้องผูกพันอยู่กับพวกเขา (อิมาม)”

- บทที่ว่า : ความกรุณา (นิอุมะฮฺ) ที่อัลลอฮฺ سبحانهและعالى ได้ทรงระบุไว้ในคัมภีร์ของพระองค์นั้น ก็คือบรรดาอิมาม อะลียอิมุสสลาม (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 217)

ในบทนี้มีการอธิบายความหมายคำรัสของอัลลอฮฺ سبحانهและعالى ที่ว่า

﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا ﴾ [ابراهيم: ٢٨]
“เจ้า (มุหัมมัด) ไม่เห็นดอกหรือว่าบรรดาผู้ที่เปลี่ยนความโปรดปรานของอัลลอฮฺให้กลายเป็นการปฏิเสธศรัทธา” (อิบรอฮีม : 28)

(พวกเขาอธิบาย) โดยอ้างว่า ท่านอะลียุ เราะะฎียัลลอฮุอันฮุกว่าว่า “เราคือนิอุมะฮฺ(ความโปรดปราน)ที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานมาให้แก่พวกบ่าวของพระองค์ และผู้ที่ได้รับความสำเร็จในวันกิยามะฮ์นั้นก็ด้วยเพราะเรานั้นเอง!!”

และในบทนี้ ได้มีการอธิบายคำรัสของอัลลอฮฺ سبحانهและعالى ในสุเราะฮฺ อีร์-เราะหฺมาน ที่ว่า :

﴿ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾ ﴾

“และด้วยความโปรดปรานอันใดเล่า
แห่งพระเจ้าของพวกเขาเจ้าทั้งสอง ที่พวกเจ้าทั้งสองปฏิเสธ”

เขาให้ความหมายว่า “เจ้าทั้งสองปฏิเสธก่อนปี
หรือว่าปฏิเสธต่อ “วะศีย์” (ผู้ถูกกำชับสิ่งเสีย) กันแน่” !!

- บทที่ว่า : การนำเสนอการงานต่างๆ
(ในวันกียามะฮฺ)ต่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
วงศ์วานของท่าน และบรรดาอิมาม (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 219)

- บทที่ว่า : บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลาม นั้น
มีคัมภีร์ทั้งหมดที่ประทานลงมาจากอัลลอฮฺ สُبْحَانَ سُوْرَةِ تَعْوِيْلِ
อ ยู่ ที่ พ ว ก เ ข า
และพวกเขาสามารถรู้ความหมายของคัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด
แม้ว่าภาษาของคัมภีร์นั้นจะแตกต่างกันก็ตาม” (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่
227)

- บทที่ว่า :
อัลกุรอานไม่ได้ถูกรวบรวมไว้ครบสมบูรณ์ในช่วงนั้น
จนกระทั่งบรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลาม
ได้มาทำการรวบรวมจนครบถ้วนสมบูรณ์ในภายหลัง

และพวกเขา^๑ และเข้าใจในวิชาการของอัลกุรอานทั้งหมด” (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 228)

- บทที่ว่า : บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลาม จะรู้ดีถึงความรู้ทั้งหมดที่มีมาถึงมะลาอิกะฮ์ ที่มีมาถึงบรรดานบี และบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสสลาม” (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 255)

- บทที่ว่า : บรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลาม จะรู้ว่า มี อ ไ ห ร ่ พ ว ก เ ข า ถึง จะ ต า ย และพวกเขาจะไม่ตายนอกจากความตายนั้น ต้องอยู่ในดุลยนิจ และขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของพวกเขาเสียก่อนเท่านั้น” (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 258)

- บทที่ว่า : บรรดา อิมาม อะลัยฮิมุสสลาม จะรู้ดีถึงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว และที่กำลังจะเกิดขึ้น และไม่มีสิ่งใดที่จะมาปกปิดซ่อนเร้นพวกเขาได้เลย” (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 260)

- บทที่ว่า : อัลลอฮ์ สُبْحَانَہُ ฐَوَّعَاتِهَا لَا จะไม่สอนความรู้ใดแก่นบีของพระองค์ นอกจากจะมีบัญชาแก่นบีของพระองค์ให้นำเขาไปสอนต่อแก่อะมีรุลมุอ์มินีน (ท่านอะลีย) อะลัยฮิสสลาม

และท่านอะมีรุลมุอ์มินีนนั้นเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกับท่านนบีในวิชาความรู้ (ที่อัลลอฮ์ทรงให้มา) (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 263)

- บทที่ว่า :
สิ่งที่มีปรากฏอยู่ในมือของผู้คนทั้งหลายนั้นไม่ใช่ข้อเท็จจริง นอกจากสิ่งนั้นจะต้องออกมาจากบรรดาอิมาม อะลัยฮิมุสสลามเท่านั้น และแท้จริงทุกสิ่งทุกอย่างที่มีได้ออกมาจากบรรดาอิมามของพวกเขา มันคือสิ่งเท็จ” (อัล-กาฟี เล่มที่ 1 หน้าที่ 399)

บทต่างๆ เหล่านี้ ได้ประมวลหะดีษของพวกเขาไว้จำนวนหลายหะดีษ ซึ่งเราคัดลอกออกมาจากฉบับที่พิมพ์เผยแพร่ โดยสำนักพิมพ์ “อัศ-ศอดุก” ณ กรุงเตหะราน ในปี ฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ 1381

ตำราเล่มนี้ (อัล-กาฟี)

ถึงแม้หากว่ามันไม่ใช่ตำราที่สูงสุดของพวกเขาซึ่งอะฮ์ลุ้บัยต์ก็คงเป็นหนึ่งในตำราที่ล้ำค่าสูงสุดในบรรดาตำราของพวกเขาซึ่งอะฮ์ลุ้บัยต์เดียว และในคำนำของตำราเล่มนี้ มีการกล่าวสรรเสริญยกย่องอย่างยิ่งใหญ่ต่อตำราและเจ้าของตำราเล่มนี้ (อัล-กุลัยนียะฮ์ เจ้าของตำรา) ซึ่งได้เสียชีวิตลงในฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ 329 นี่คือนี่สิ่งที่ข้าพเจ้า

ไ้ด้ คัด ล อ ก เ อ า มา จ า ก ต่ า ร ร ำ เล้ ม นั้ น
เพื่อเป็นตัวอย่างชี้ให้เห็นถึงการกระทำที่เกินเลยขอบเขตของชีอะฮ์รุ่นแรก
ที่มีต่อบรรดาอิมาม

ส่วนการกระทำที่เกินขอบเขตของชีอะฮ์รุ่นหลังๆ
ที่มีต่อบรรดาอิมาม ดังที่ปรากฏชัดเจนจากคำพูดผู้อาวุโสของพวกเขาชีอะฮ์
ซึ่งเป็นคนร่วมสมัย คือ **“โค มัย นี ยฺ”**
ที่ได้เขียนไว้ในหนังสือของเขาที่มีชื่อว่า “อัล-หุกุมะฮ์ อัล-อิสลามียะฮ์”
(ในหน้าที่ 52) ที่พิมพ์เผยแพร่โดยสำนักพิมพ์ “อัล-มักตะบะฮ์ อัล-
อิสลามียะฮ์ อัล-กุบรอ” ณ กรุง เตหะราน ว่า :

«وثبوت الولاية والحاكمية للإمام (ع) لا تعني تجرده عن منزلته التي
هي له عند الله، ولا تجعله مثل مَنْ عداه مِنَ الْحُكَّامِ؛ فَإِنَّ لِلْإِمَامِ
مقاماً محموداً ودرجةً ساميةً وخلافةً تكوينيةً تخضع لولايتها
وسيطرتها جميع ذرّات هذا الكون، وإنّ من ضروريات مذهبنا أنّ
لأئمّتنا مقاماً لا يبلغه مَلَكٌ مُقَرَّبٌ ولا نَبِيٌّ مرسلٌ، وبموجب ما لدينا
من الروايات والأحاديث فإنّ الرّسول الأعظم (ص) والأئمة (ع)
كانوا قبل هذا العالم أنواراً، فجعلهم الله بعرشه مُحَدِّقِينَ، وجعل لهم
من المنزلة والرّزقي ما لا يعلمه إلا الله، وقد قال جبرائيل كما ورد في

روايات المعراج: لو دونتُ أنملةً لا احترقتُ، وقد ورد عنهم (ع): إِنَّ

لنا مع الله حالاتٍ لا يسعها ملكٌ مقربٌ ولا نبيٌّ مرسلٌ!!!

“การยืนยันยอมรับว่า วิลายะฮฺ และ หากิมียะฮฺ เป็นสิทธิของอิมาม (อ)
นั้น มิได้หมายความว่า เป็นการปลดเปลื้องฐานะตำแหน่งของท่านที่มีอยู่
ณ ที่ อัล ล อ ฮฺ เล ย

และมันไม่ได้ทำให้ท่านเป็นเหมือนกับบรรดาผู้นำคนอื่นๆ แท้จริง
สำหรับท่านอิมามนั้น จะมีฐานะ ตำแหน่งที่ได้รับการยกย่องสรรเสริญ
และมีระดับชั้นอันทรงเกียรติ และมีสถานะเป็นตัวแทนปกครองสรรพสิ่ง
ที่อนุญาตให้หลายของจักรวาลนี้จะต้องสวามิภักดิ์ให้แก่อำนาจการปกครอง
ละ อํ า น า จ ก ร ดู เล ข อ ง ทํ า น เ พ ร า ะ ฉ ะ นั้ น
จึงถือเป็นสิ่งจำเป็นประการหนึ่งของมัชฮับเรา
(แนวทางของเรา)ที่จะต้องเชื่อว่า สำหรับบรรดาอิมามนั้น
มีตำแหน่งซึ่งแม้แต่มาลิกะฮฺผู้ใกล้ชิดกับอัลลฮฺ
และนบีที่ถูกส่งมา ก็ไม่สามารถก้าวเข้าไปสู่ตำแหน่งนี้ได้
ทั้งนี้เป็นไปตามรายงาน และหะดีษมากมายที่ระบุเอาไว้
เพราะเราะฮฺลผู้ยิ่งใหญ่ (ศ) และอิมามทั้งหลาย (อ) นั้น
ก่อนจะมาสู่โลกนี้ พวกเขาเคยเป็นแสงรัศมี
และอัลลฮฺได้ทรงแต่งตั้งให้พวกเขาได้มาห้อมล้อมอยู่ ณ
บ ริ เว ณ บั ล ลั ง ก์ ข อ ง พ ร ะ อ ง ค์ อัล ล อ ฮฺ
ทรงกำหนดฐานะและความใกล้ชิดกับพระองค์
ด้วยตำแหน่งซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถล่วงรู้ถึงความใกล้ชิดที่พวกเขามี

กับอัลลอฮ์ได้ นอกจากพระองค์อัลลอฮ์เท่านั้น และแน่แท้
 ญิบรีลได้กล่าวไว้ ดังที่ปรากฏในรายงานมากมายเกี่ยวกับเรื่อง
 “อัล-มิอรอจญ์” ว่า “หากฉัน
 ได้เข้าไปใกล้กับพระองค์เพียงปลายนิ้วมือเท่านั้น แน่นอน
 ฉันต้องไหม้เป็นจุล” ซึ่งปรากฏรายงานมาจากบรรดอิมาม (อ) แท้จริง
 สำหรับพวกเรากับอัลลอฮ์นั้น มีสถานะหลายสภาพด้วยกัน
 ซึ่ง (สภาพต่าง ๆ ของพวกเรา กับอัลลอฮ์นั้น)
 แม้แต่บรรดามะลาอิกะฮ์และบรรดานบี
 ที่ถูกแต่งตั้งมาก็ไม่มีความเหมาะสมที่จะล่วงเข้าไปได้ !!!

ทุกคนที่เห็นหรือที่ได้ยินคำพูดเช่นนี้แล้ว แน่นอน
 เขาคงจะไม่มีสิ่งใดที่จะกระทำได้นอกจากจะต้องกล่าวว่า :

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ [آل عمران: 8]

“โอ้อ

พระเจ้าของเรา

ขอพระองค์อย่าได้ให้หัวใจของพวกเราหันเหออกจากความจริงเลย
 ภายหลังจากที่พระองค์ได้ทรงนำทางให้แก่พวกเราแล้ว
 และขอพระองค์ได้ทรงโปรดประทานความเอ็นดูเมตตาของพระอง
 ค์ให้แก่พวกเราด้วยเถิด แท้จริง พระองค์นั้น
 เป็นผู้ทรงประทานให้อย่างแท้จริง” (อัล อิมรอน : 8)

และแม้แต่ผู้ที่มีความรู้แค่ปลายเล็บก็ยังสามารถยืนยันว่า
 สิ่ง ที่ คน เหล่า นี้ นี้ ำ เื่อ ำ มา อี้ ำ ง

และสิ่งที่มีความคล้ายคลึงเคียงเดียวกันกับที่ได้นำเสนอมาแล้วนั้น
ทั้งหมดย่อมเป็นเรื่องโกหก เป็นการกล่าวเท็จต่อบรรดาอิมาม แท้จริง
บรรดาท่านอิมามเหล่านั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆ
กับเหล่าผู้กระทำความผิดในตัวของบรรดาอิมาม
และความเชื่อที่เกินเลยขอบเขตของพวกเขาเหล่านั้นแม้แต่นิด

บทที่ 10

ไม่อนุญาตให้อ้างว่าสืบเชื้อสายมาจาก “อะฮฺลุล บัยตุ” โดยไม่ชอบธรรม

ตระกูลอันทรงเกียรติที่สุดคือ ตระกูลแห่งนบีของพวกเรา คือ
ท่าน นบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ความสัมพันธ์ทางเชื้อสายกับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
และความสัมพันธ์กับวงศ์วานของท่านถือเป็นเกียรติอันสูงส่งหากว่าควา
มสัมพันธ์ทางเชื้อสายนั้นเป็นจริง
แต่การอ้างถึงถึงตระกูลอันทรงเกียรตินี้
จะมีอยู่เป็นจำนวนมากในหมู่คนอาหรับ และคนที่ไม่ใช่อาหรับ ดังนั้น
ผู้ใดที่มาจากวงศ์วานนี้จริง และเขาเป็นผู้มีอิมานศรัทธาต่ออัลลอฮ์
แท้จริง อัลลอฮ์ได้ทรงรวบรวมทั้งเกียรติของการอิมานศรัทธา
และเกียรติของวงศ์ตระกูลเอาไว้ในตัวของเขาผู้นั้น
และถ้าผู้ใดกล่าวอ้างว่ามาจากวงศ์ตระกูลอันทรงเกียรติ ทั้งๆ
ที่เขาไม่ใช่เชื้อสายที่มาจากวงศ์ตระกูลที่อ้าง แน่แน่นอน
เขาได้กระทำความผิดที่ตอ้งห้าม (หะรอม)
เสมือนกับผู้ที่รับประทานสิ่งของที่เจ้าของเขาไม่ได้อนุญาต(ให้รับประทาน)
จนเต็มอิม ซึ่งท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

«الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِسِ ثَوْبِي زُورٍ» [مسلم برقم ๕๗๖๙]

“ผู้ที่รับประทานสิ่งที่เจ้าของไม่อนุญาตให้รับประทานจนอิ่ม
เสมือนกับผู้ที่ใส่เสื้อผ้าของคนอื่นที่ไม่ใช่ของตนเอง” (บันทึกโดย
ท่านอิมามมุสลิม ในหะดีษเศาะฮีหฺของท่าน เลขที่ 2729
จากหะดีษที่รายงานโดยท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮูอันฮา)

แท้จริง ปรากฏว่ามีตัวบทจากหะดีษมากมายที่เศาะฮีหฺ
ห้ามมิให้บุคคลใด อ้า ง อิง เชื้อ สาย ของ บุ ค ค ล อื่น ๆ
ทั้งที่มีเชื้อสายของตนเอง จากหะดีษเหล่านั้นที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
ก็คือ หะดีษของท่าน อับู ซุรฺ เราะฎิยัลลอฮูอันฮฺ ว่า เขาได้ยื่นท่านเราะสูล
คือลัลลอฮฺอะลยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

«لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى لِغَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُهُ إِلَّا كَفَرَ بِاللَّهِ ، وَمَنْ
ادَّعَى قَوْمًا لَيْسَ لَهُ فِيهِمْ نَسَبٌ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ» [البخاري

برقم ۳۵۰۸ ، ومسلم برقم ۱۱۲ ، وهذا اللفظ للبخاري
“ไม่มีผู้ใดอ้า ง บุ ค ค ล อื่น เป็น บิดา ของ เขา ทั้ง ๆ ที่
เขา รู้ ว่า บุ ค ค ล นั้น มี เชื้อ บิดา ของ เขา (ที่ แท้ จ ริ ง)
น อ ก จาก เขา ได้ ป ฎิ เ ส ธ ศ ร ั ท ธา ต์ อ อั ล ล อ ฮ
และ ผู้ใด อ้า ง ว่า ตัว เขา มา จาก ชน ก ลุ่ม นี้ หนึ่ง ทั้ง ๆ เขามี ๆ
ไ้ ได้ สื บ เชื้อ สาย มา จาก คน ก ลุ่ม นั้น เล ย ดั ง นั้น
เขา จ ง เ ต รีย ม ที่ นั ง ของ เขา ไว้ ใน ไ ฟ น ร ก เ กิ ด ” (บันทึกโดย อิมาม อัล-

บุคอรีย หะดีษเลขที่ 3508 และท่านอิมามมุสลิม หะดีษเลขที่ 112 ซึ่งจำนวนนี้เป็นบันทึกของอิมามอัล-บุคอรีย)

และมีหะดีษบันทึกไว้ในเศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรีย (หะดีษเลขที่ 3509) จากรายงานของวาซีละฮฺ อิบน์ลุ อัสเกาะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่า ท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิระสลัลมฺ กล่าวว่า

«إِنَّ مِنْ أَعْظَمِ الْفِرَى أَنْ يَدَّعِيَ الرَّجُلُ إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ ، أَوْ يُرِي عَيْنَهُ مَا لَمْ تَرَ ، أَوْ يَقُولَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ مَا لَمْ يَقُلْ»

[البخاري برقم 3509]

“แท้จริง การกล่าวเท็จที่ใหญ่หลวงประการหนึ่งก็คือ การมีผู้หนึ่ง ผู้ใด อ้าง บุคคลอื่น เป็นบิดาของเขา หรือว่าอ้างว่าเขาได้เห็นของสิ่งหนึ่ง (ทั้งสองตาของเขา) ทั้งๆ ที่เขาไม่ได้เห็นของสิ่งนั้น หรือกล่าวว่าท่านเราะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิระสลัลมฺกล่าวในสิ่งที่ท่านไม่ได้กล่าว”

ใน “มััจญ์มูฮฺ อัล-พะตะวา” ของท่านชัยคุล อิสลาม อิบน์ลุ ตัยมียะฮฺ เราะหิมะฮฺลลอฮฺ (เล่มที่ 31 หน้าที่ 93) กล่าวว่า : “ของวะกัฟสำหรับ อะฮฺลุลบัยตุ และ ตระกูลอัซรอฟ(เชื้อสายของท่านนบี ค็อลลัลลอฮฺอะลัยฮิระสลัลมฺ) นั้น ไม่มีใครที่สมควรได้รับสิทธิในสิ่งวะกัฟเหล่านั้นนอกจากผู้ที่เชื้อสายของเ

ซาสิบถึงวงศัวานของท่านนบีอย่างชัดเจนเท่านั้น และ ได้ มี ผู้ ถ า ม ท ำ น อิบ นุ ตั ย มี ยะ ฮุ ถึง สิ่ง วั ก ฝ ที่ มี ฎ ก วั ก ฝ ให้ กั บ เชื้อ สาย อั ชร อ ฟ โดย ที่ เขา ก ล ำ ว อ ำ ง ว่า พวกเขา เป็น ญา ตี ไก ล ั ชิด ซึ่ง ญา ตี ไก ล ั ชิด นั้น เป็น หนึ่ง ใน เชื้อ สาย อั ชร อ ฟ หรือ ไม่ ? และ จะ อนุ ญา ตี ให้ พวกเขา ได้ รับ สิ่ง ได้ บ ำ ง หรือ ไม่ จาก ของ วั ก ฝ นั้น ?”

ท่านเชค อิบ นุ ตั ย มี ยะ ฮุ ได้ ตอบ ค ำ ถ า ม โดย ก ล ำ ว ว่า :
“บรรดาการสรรเสริญทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮุ ถ้าของวั ก ฝ ที่ ว่า ฎ ก วั ก ฝ ให้ กั บ อะ ฮุ ล ล บ ั ย ตุ ของ ท่าน น บี ศี อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ั ย ฮี ว ะ ส ั ล ล ั ม หรือ วั ก ฝ แก่ คน บาง ก ลุ ม ที่ เป็น อะ ฮุ ล ล บ ั ย ตุ เช่น ตระกูล อะ ละ วิ ย ีน ตระกูล ฟาฎิมียีน หรือ ตระกูล อั ก ฎ ะ ลี บียีน ซึ่ง ตระกูล ญะ ฮุ ฟ รุ และ ตระกูล อะ กิล เข้า มา รว ม อยู่ ใน ตระกูล นี้ ด้วย หรือ ตระกูล อับ บาสียีน และ ก ลุ ม อื่น ๆ อี ก ที่ มา จาก อะ ฮุ ล ล บ ั ย ตุ ของ ท่าน น บี ศี อ ล ล ล ล อ ฮุ อ ะ ล ั ย ฮี ว ะ ส ั ล ล ั ม เช่น นั้น แล ้ว ก็ ไม่ มี ไ คร ที่ ส ำ ม า ร ถ ร ับ ข อง วั ก ฝ นั้น ได้ นอกจาก ผู้ ที่ มี เชื้อ สาย ของ เขา สิบ มา อย่าง ฎ ก ต ำ ง และ ยืน ย ำ น ได้ เท่า นั้น ส่วน ผู้ ที่ อ ำ ง ว่า เขา สิบ เชื้อ สาย มา จาก วง ศั ว ำ น ของ ท่าน น บี หรือ รู้ ต ำ ว ว่า เขา คน นั้น ไม่ ไ ช คน ใน วง ศั ว ำ น และ สาย ตระกูล ท่าน น บี อย่าง แท้ จ ริ ง แล ้ว เขาก็ ย ำ ม ไม่ มี สิ ท ธิ ใน ข อง วั ก ฝ นี้

ถึงแม้ว่าเขาจะอ้างตนว่าเป็นคนที่มาจากวงศัวัณของท่านนบีก็ตาม เช่น พวก ก อ บ ดุ ล ล อ ฮ อิบ นุ มั ย มู น อ ล - กั อ ด ต า หู ซึ่งบรรดาผู้เชี่ยวชาญทางด้านกรณัับเชื้อสายและแม่ผู้ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญ ญ ต่ า ง กั ้ ู้ ตี ่ ว่ า พวกนั้นมิได้มีเชื้อสายที่ถูกต้องที่สืบถึง(วงศัวัณของท่านนบีเลย) ซึ่ง กลุ่ม ผู้ ู้ ห ล า ย ก ลุ่ ม อ า ทิ เช่น กลุ่มผู้รู้ทางนิติศาสตร์อิสลาม กลุ่มผู้รู้ทางหะดีษ กลุ่มผู้รู้ทางวิชาอัล-กะ ล าม (ว า ท ะ วิ ท ย า) และกลุ่มผู้รู้ทางด้านเชื้อสายของตระกูลได้ยืนยันในกรณีดังกล่าวมาแล้ว ซึ่งมีปรากฏอยู่ในเอกสารรายงานอย่างถูกต้องตามบัญญัติศาสนาที่ได้ระบุถึงเรื่องนี้ไว้ในตำราต่างๆ ที่ทรงคุณค่าที่เป็นตำราของบรรดามุสลิม ยี่ ง ไ ป ก ว่ า นั้ น เรื่องนี้ยังเป็นสิ่งทีู่้กันสืบทอดมาอย่างต่อเนื่องจากเหล่าอุละมาอ์

และเช่นเดียวกัน ถ้ามีผู้ที่ยกวะกัฟให้กับตระกูลอัซรอฟ แท้จริง ถ้อยคำนี้โดยธรรมเนียมแล้วย่อมไม่มีใครที่เข้ามามีสิทธิในวะกัฟนี้ได้ นอกจากผู้ที่มีเชื้อสายสืบมาอย่างถูกต้องจากวงศัวัณของท่านนบี ศีลลัลลฮอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม อย่างแท้จริงเท่านั้น

แต่ถ้าหากว่ามีผู้วะกัฟให้กับตระกูลนั้นตระกูลนี้ หรือ แก่ ญา ติ ไ ก ลั ซิ ด ข อ ง ค น นั้ น ค น นั้ เ ป็น ตั้ น ซึ่งในสิ่งที่วะกัฟนั้นไม่ได้มีหลักฐานแสดงว่าเป็นของอะฮุลุลบัยตุของท่าน

ในปี และของวะกัฟเองก็อยู่ในความครอบครองของผู้วะกัฟ เขาก็สามารถที่จะวะกัฟให้กับตระกูลใดตระกูลหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจงได้

โดยไม่จำเป็นว่าตระกูลฮาซิมต้องเข้ามามีสิทธิในการวะกัฟนี้แต่อย่างใด"

ณ ที่นี้ เอกสารเกี่ยวกับ อะฮฺลุล บัยตุ (วงศ์วานของท่านนบี ศี อ ล ล ล ล อ ฮฺ อ ะ ล ย ฮิ ว ะ ส ล ล ม) และสถานภาพอันสูงส่งของบรรดาท่านเหล่านั้น ในทัศนะของ "อะฮฺลุสสุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ" ก็จบลงเพียงเท่านี้ และข้าพเจ้าขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺ สُبْحَانَہِ سُبْحَانَہِ وَرَبِّہِ الْعَظِيمِ ได้ ทรง ประทาน ความ สำ เร็ จ (อัด - เตา ฟีก) ให้ กับ สิ่ง ที่ พระ องค์ ทรง พ อ พระ ทั ย และขอได้ทรงประทานความเข้าใจในศาสนาของพระองค์ และขอได้ทรงประทานการยืนหยัดอย่างมั่นคงในความจริงให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริง พระองค์เป็นผู้ทรงไดยิน เป็นผู้ทรงตอบรับคำวิงวอนขอ

ขอพระองค์ได้ทรงประทานพร สันติสุข และความสิริมงคล ให้ แก่ ท่าน น บีมุ หัม มัด ศี อ ล ล ล ล อ ฮฺ อ ะ ล ย ฮิ ว ะ ส ล ล ม ซึ่ง เป็น น บีมุ หัม มัด เรา ให้ แก่ วงศ์ วาน ของ ท่าน และให้แก่บรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านทุกคนโดยถ้วนหน้ากันเทอญ

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

